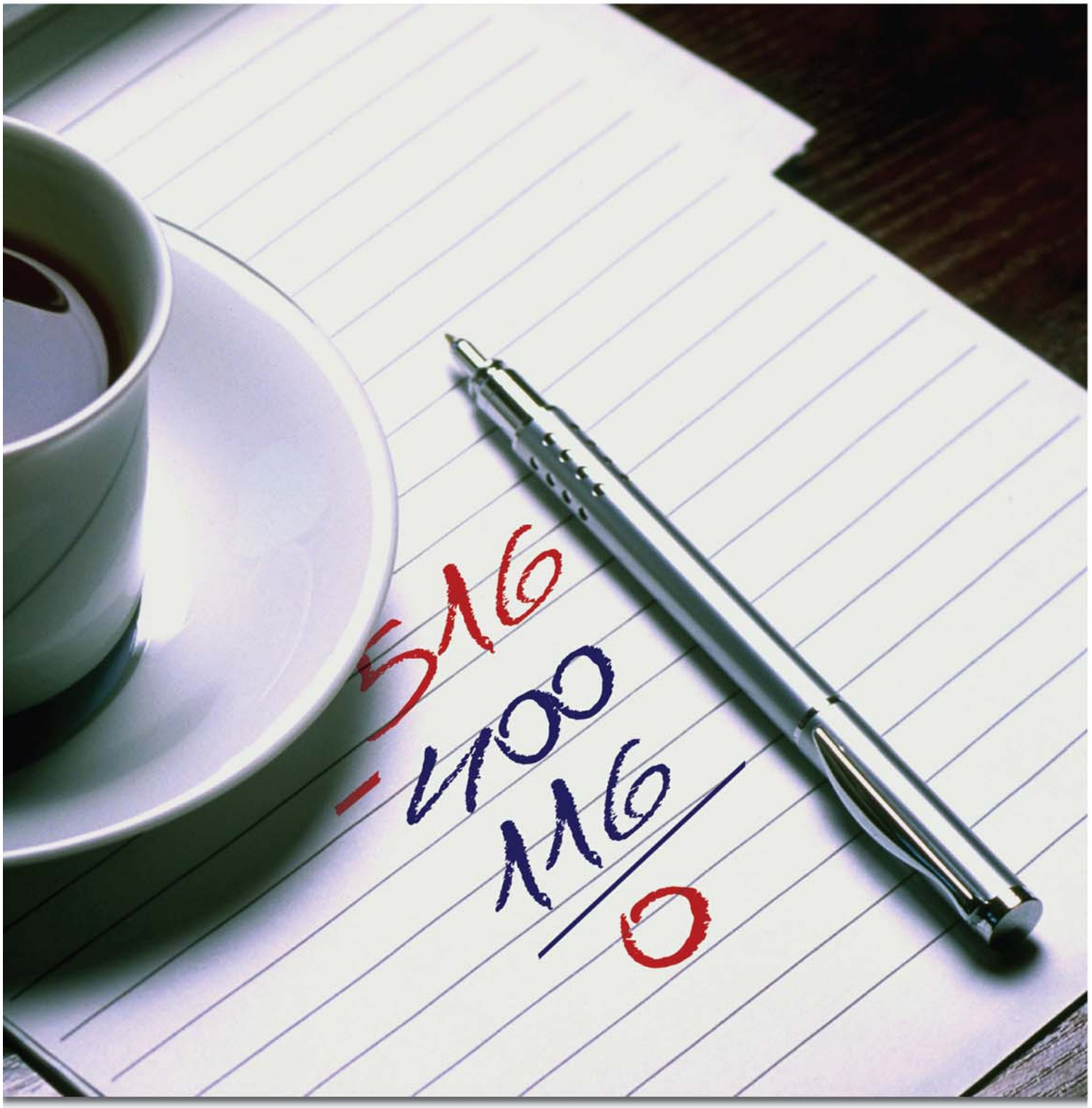
ב"ה. עש"ק פ' תצוה ט' אדר א' ה'תשס"ה | גיליון 497 | באה"ק: 12 ש"ח. בחו"ל: 4 דולר

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חשבון פשוט.

פרטים בקרוב

תוכן עניינים

כתבות

18 | בונים מקדש-מעט באוונטורה
שליחותו המרתק של הרב לוי יצחק פורטה, שליח הרבי מלך המשיח באוונטורה, מיאמי פלורידה

24 | שבת היא מלזעוק
סיפור מרתק – "בדידי הווה עובדא"

26 | מרבים בשמחה
שיחה עם ארבעה זמרים מאנ"ש חסידי חב"ד, שהוציאו לאחרונה דיסקים חדשים

32 | עידוד ותמיכה בגמ"חי גאולה חדשים
הרב נפתלי אסטולין מציע הצעה מעשית לעידוד גמ"חים חדשים שייפתחו לזירוז הגאולה

36 | התעלומה הסתבכה עוד יותר...
בדידי הווה עובדא מרגש עם לקח נפלא בצדו

44 | נשרף הדגל הליובאוויטשי שהתנופנף בוורשה
פרק חמישי בו יסופר על חסידי ליובאוויטש בוורשה ובאוטווצק ותקופתם האחרונה

48 | סגולתו של יום שישי, ערב שבת קודש
פרק נוסף בהמשך סדרת הפרקים על השבת, על פי משנת הקבלה והחסידות לאור תורת הרבי

56 | הדמעות לא מועילות
מדוע כאשר דובר על החיסרון ב'עבודת התפילה' פרצתם בבכי? האם הדמעות אינן אלא כיסוי?!

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

9 | דבר המערכת

10 | הפרשה החסידית

11 | מאוצר המלך

12 | התוועדות חסידותית

58 | יומנו של תמים ב-770

62 | שלימות הארץ

66 | מהנעשה והנשמע

70 | חסידים . . איין משפחה

72 | לוח שבועי

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ליד קברו של גיסו הרב שמריהו גוראריו ע"ה,
שיום היארצייט שלו חל השבוע (ו' אדר ראשון)

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

משרד ראשי
744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: (718) 778-8000
מזכיר: שלוחה 240
מנהל: שלוחה 244
עורך: שלוחה 222
מנויים: שלוחה 242
מודעות: שלוחה 241
חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204
פקס: (718) 778-0800
דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש
ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915
טלפון: (03) 9607-290
מזכירות: שלוחה 0
מנויים: שלוחה 2
מודעות: שלוחה 3
עריכה וחדשות: שלוחה 4
פקס: (03) 9607-289
דואר אלקטרוני: b_moshia@netvision.net.il
מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il
מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור
מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה
מנחם מענדל הכהן הנדל
שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית
ברוך מרקר

צלם מערכת
ישראל ברדוגו

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

©

Copyright 2005 by Beis Moshiach Inc

קריאת חירום לאנ"ש שי'

מאת רבנים בקהילות אנ"ש בארה"ק

אנו נמצאים בשעה קריטית ביותר לארץ ישראל ולעם ישראל. מהלכי הממשלה עשויים להכניס מליוני יהודים למצב של פקוח נפש רח"ל, ולגרום לשפיכות דמים ולחורבן ארץ הקודש, היל"ת.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לוחם מלחמות ה' "ובכמה ענינים כבר מנצח". בלי ספק שגם במלחמה זו ינצח הרבי לעיני כל העמים. אבל בינתיים לא יתכן שחיילי בית דוד לא יצאו לחזית, ושקולו ומחאתו של הרבי לא ישמעו בחוצות.

אנו קוראים לכל אחד ואחת מאנ"ש, להשתתף בכינוס המחאה ב"בניני האומה" ירושלים, ביום חמישי ט"ו אדר א' שושן פורים קטן.

כמו"כ להקדיש אח"כ לפחות 4 שעות שבועיות ליציאה לפעילות של מחאה, על פי הוראות מסודרות שתתקבלנה בע"ה מהנהלת המטה העולמי להצלת העם והארץ, דרך הרכזים שבכל עיר וישוב (גם הנשים והבנות תקבלנה תפקידים המתאימים עבורן, ע"פ ההלכה).

ובע"ה ע"י ה"אצבע קטנה" שיגיש כל אחד מאנ"ש, נזכה לראות בקרוב ממש את ביטול הגזירה הנוראה, ועם ישראל ישכון בטח בדד, בהתגלות רבינו מלך המשיח שליט"א ושמחת עולם על ראשם.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

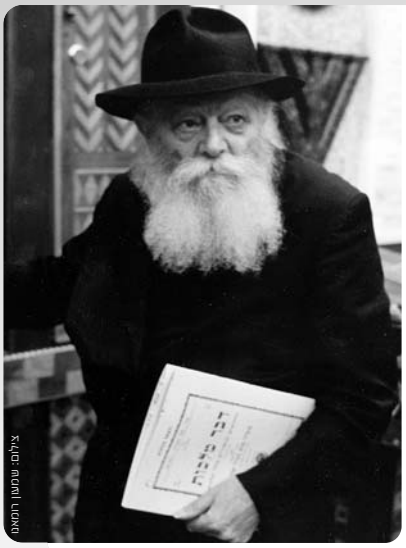
הרב גדליה אקסלרוד הרב משה אשכנזי הרב זכריה גורי הרב ישעי' הרצל
הרב שלום דובער הלוי וולפא הרב שלמה זלמן לבקבקר הרב מאיר מאירי
הרב יגאל פיזם הרב שלמה פראנק הרב שאול רוזנבלאט

ראשי ישיבות ומשפיעים בקהילות אנ"ש בארה"ק המצטרפים לקריאה זו

הרב חיים אשכנזי הרב יצחק גינזבורג הרב לוי יצחק גינזבורג הרב שניאור זלמן גפני
הרב שניאור זלמן הכהן הענדל הרב יוסף יצחק וילשאנסקי הרב יצחק ידגר
הרב זלמן לנדא הרב אברהם מייזליש הרב משה מיכלשוילי הרב מיכאל מישולבין
הרב זלמן נוטיק הרב ישראל דוד נחשון הרב ישבעם סגל הרב שמעון הכהן פרידמן
הרב זימרוני ציק הרב זאב קסלמן הרב נחום קפלן הרב חיים ששון

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

כדאי הלידה שתכפר על המיתה

בנוגע למשה רבינו – הרי ב"יום הוולדו", ברגע שיצא לאויר העולם, ראו בו מעלה בפועל ובגילוי, כמ"ש "ותרא אותו כי טוב הוא", "כשנולד נתמלא הבית כולו אורה": מיד בצאתו לאויר העולם, לפני לפני ברית-מילה, לפני קריאת השם, ופשיטא – לפני התחלת כל ענין של עבודה ופעולה, כי אם תיכף ומיד כשנולד – "נתמלא הבית כולו אורה" • משיחת ז' אדר תשמ"ה. בלתי מוגה.

א. הוזכר לעיל (בהתוועדות) שלידת משה בשבעה באדר גוברת על מיתתו ביום זה, ובלשון רש"י: "כדאי הלידה **שתכפר** על המיתה", עד לכפרה בתכלית השלימות – "לכפר לפני הוי'", לא רק ביטול הדבר הבלתי-רצוי, אלא גם הפיכתו לטוב, כמודגש בימי הפורים – "ימי משתה ושמחה", "עד דלא ידע", ובאופן ש"זכרם לא יסוף מזרעם".

ולכאורה, ענין זה ("כדאי הלידה שתכפר על המיתה") דורש ביאור והסבר, הן מצד "קרא", והן מצד "סברא" – כידוע ב' האופנים בנוגע ל"קרא" ו"סברא", שלפעמים מצינו שכשישנו "קרא" אין צורך ב"סברא", ולפעמים מצינו שכשישנה "סברא" אין צורך ב"קרא" ("למה לי קרא סברא היא"), ובנדון דידן, יש גם "קרא" וגם "סברא" – **להיפך**:

"קרא" – מקרא מלא דיבר הכתוב "טוב גו' ויום המות מיום הוולדו". ו"סברא היא" – כפי שמבין גם פשוט שבפשוטים שביום המיתה, כאשר "מלאו ימי ושנותי'", אזי יודעים שעבודתו אשר עבד במשך כל ימי חייו היתה בשלימות, מה שאין כן ביום הלידה – אי-אפשר לדעת כיצד תהי' הנהגתו ועבודתו במשך ימי חייו.

ובפרט שכל אדם (ועל אחת כמה וכמה לפני מתן-תורה) נברא עם **שני** יצרים ("בכל לבבך בשני יצריך"), יצר טוב ויצר **הפכי**, ו"אלמלא הקב"ה שעוזר לו אינו יכול לו", ונוסף לזה ישנם ענינים של נסיונות – שלכן מבקשים "אל תביאנו . . לידי נסיון", ועד שמבואר בחסידות (וגם בספרי מוסר) שכללות ירידת הנשמה בגוף, "מאיגרא רמה לבירא עמיקתא", כדי ללכת בדרכה בחיים – היא באופן ד"כל הדרכים בחזקת **סכנה**", ולכן יש צורך בעזר וסיוע מיוחד – "הקב"ה עוזרו".

ואם-כן, נשאלת השאלה: מהו הפירוש ש"כדאי הלידה שתכפר על המיתה" – לכאורה, הן מצד ה"קרא" והן מצד ה"סברא" לא יתכן שהענין דיום הלידה יגבר על הענין דיום המיתה, בה בשעה שביום הלידה אין אפשרות לדעת כיצד תהי' עבודתו במשך ימי חייו, שלכן, "טוב יום המות מיום הוולדו"?!

לכל היותר – אפשר לומר ש"סופו מוכיח על תחילתו", היינו, שביום המיתה, כאשר "מלאו ימי ושנותי'", אזי **אגלאי מילתא למפרע** שגם יום הלידה הוא באופן נעלה כו'; אבל לא – שיום הלידה יוכל לבטל **ולהפוך** ענין הקשור עם יום המיתה, כבנדון דידן, שגזירת המן, הקשורה עם **מיתת** משה ("נפל לי פור בירח שמת בו משה"), **תתבטל ותתהפך** ליום-טוב, מצד **לידת** משה?

ב. והביאור בזה:

כל האמור לעיל אודות החסרון שביום הלידה, שאין אפשרות לדעת באיזה אופן תהי' עבודתו במשך ימי חייו, שלכן "טוב יום המות מיום הוולדו", מכיון שב"יום הוולדו" כל מעלותיו אינם

אלא "בכח" בלבד — הרי זה על-דרך הרגיל אצל כל אדם;

אמנם, בנוגע **למשה רבינו** — הרי ב"יום הוולדו", ברגע שיצא לאויר העולם, **ראו** בו מעלה **בפועל ובגילוי**, כמ"ש "ותרא אותו כי טוב הוא", "**כשנולד** נתמלא הבית כולו **אורה**": מיד בצאתו לאויר העולם, לפני ברית-מילה, לפני קריאת השם, ופשיטא — לפני התחלת כל ענין של עבודה ופעולה, כי אם תיכף ומיד כשנולד — "נתמלא הבית כולו אורה".

וגודל העילוי והחידוש שבדבר — מודגש עוד יותר כאשר יודעים שהמדובר הוא אודות ביתו של **עמרם**:

"עמרם — גדול הדור הי"י". ומצינו שעל ידו ניתוספו מצוות יתירות, כמו שכתב הרמב"ם "ובמצרים נצטווה עמרם במצוות יתירות" [כמו: מצות ליקוחין, כמ"ש "ויקח את בת לוי"] — בדוגמת **האבות** (כפי שמביא הרמב"ם לפני זה). ועד כדי כך, שבכמה מקומות נקרא משה רבינו "בן עמרם", כלומר, שחשיבותו ומעלתו של משה היא — להיותו "בן עמרם".

ולמרות גודל מעלתו של עמרם, מתי "נתמלא הבית כולו (ביתו של עמרם) אורה" — כשנולד **משה**!

כלומר: על-פי הכלל ד"מכלל הן אתה שומע לאו", מובן, שכאשר חז"ל אומרים ש"כשנולד נתמלא הבית כולו אורה", נמצא, שלפני שנולד, לא הי' ביתו של עמרם במעמד ומצב של "אורה" — בערך ל"אורה" שבה נתמלא הבית כולו כשנולד משה.

— בודאי אין כל הכרח לומר, וליתר דיוק — **ח"ו** לומר שלדעת הסוברים ש"חושך" הוא בריאה בפני עצמו, הי' בביתו של עמרם מעמד ומצב של **חושך** ח"ו, אבל לאידך, הי' שם מעמד ומצב של **העדר האור** — בערך וביחס לגודל האור שנתחדש כשנולד משה.

ליתר ביאור:

בודאי הי' מצב של "אורה" בביתו של עמרם גם קודם שנולד משה, ולא סתם אור, אלא אור המתאים לגדול הדור.

אמנם, ב"אורה" גופא ישנם כמה וכמה דרגות, "אורה" למעלה מ"אורה", על-דרך חילוקי הדרגות שבין אור הנר, אור האבוקה ואור המדורה, אור היום, עד לאור דלעתיד לבוא, או האור שנברא ביום ראשון דבריאת העולם, חילוקים שאינם בערך זה לזה.

גם לפני ש"ותקרא שמו משה" – הי' לו שם, כמובן בפשטות שעמרם ויוכבד נתנו לו שם, וכפי שמצינו במדרש שהיו לו כמה שמות לפני ש"ותקרא שמו משה". ובפרט על-פי המבואר בכמה מקומות שחיות הנשמה קשורה עם אותיות השם, שמזה מובן, שמיד בצאתו לאויר העולם, ישנם כבר אותיות השם שעל ידם נמשך חיות הנשמה

וזוהי הדגשת חז"ל "**כשנולד** נתמלא הבית כולו **אורה**" (שמזה משמע, כאמור, שלפני זה הי' מצב של העדר האור) — שלא זו בלבד שלידת משה פעלה **הוספה** בענין ה"אורה", "אורה" נעלית יותר, ועד לעילוי **שבאין ערוך**, אלא יתירה מזה, שלפי-ערך וביחס ל"אורה" זו — הרי המצב שלפני זה נחשב **העדר האור** לגמרי!

כלומר: אור קטן, אור גדול עד לאור שבאין ערוך — הם כולם **בגדר וסוג אחד**, "אור". אמנם, בנדון דידן ההדגשה היא ש"**כשנולד** נתמלא הבית כולו אורה", ואילו לפני זה — **לא** היתה "אורה", היינו, שהחילוק בין ה"אורה" שנפעלה על-ידי לידת משה ל"אורה" שלפני זה היא לא רק כמו החילוק שבין אור **קטן** לאור **שבאין ערוך** (ששניהם באותו סוג), כי אם כמו החילוק שבין **העדר** האור ל"**אור**".

ג. על פי זה מובן בפשטות שאין מקום לשאלה כיצד מכפרת הלידה על יום המיתה, כאשר ביום הלידה אין שום מעלה, מפני שאי-אפשר לדעת מה יהי' במשך ימי חייו — מכיון שבנוגע למשה רבינו **שאני**, שמיד ב"יום הוולדו" "נתמלא הבית כולו אורה", היינו, שמעלה זו (ענין האורה) היתה **בפועל ובגילוי** ב"יום הוולדו".

ואדרבה, בנוגע לענין ה"אורה" — יש מעלה ב"יום הוולדו" לגבי כמה וכמה זמנים במשך ימי חייו:

במשך ימי חייו הי' משך זמן ששהה בבית **פרעה**, בבית **יתרו**, המאורע דביאת המלאך דהיפך החיים כו' (כמסופר בפשטות הכתובים דפ' שמות), וכמו כן הי' משך זמן שישב בבית האסורים (כמסופר במדרשי חז"ל) — מצב **הפכי לגמרי** מענין ה"אורה", שלכן, כשיוצאים מבית האסורים צריכים לברך "ברכת הגומל" — על-פי "תורת משה"!

ולעומת זאת, ב"יום הוולדו" — "נתמלא הבית כולו **אורה**", ו"אורה" נעלית כל כך, עד שאפילו ה"אורה" שהיתה בביתו של עמרם, גדול הדור, נחשבה **להעדר האורה לגמרי** ביחס ל"אורה" שבאה ברגע דלידת משה, "יום הוולדו".

ומצד מעלת ה"אורה" שהיתה בפועל ב"יום הוולדו" — "כדאי היא הלידה **שתכפר** על המיתה".

ד. ויש לקשר ענין הנ"ל עם פרשת תצוה:

אודות הקשר והסמיכות דשבעה באדר לפ' תצוה — איתא בספרים שבפ' תצוה מרומז הענין דהסתלקות משה בשבעה באדר, שלכן, פ' תצוה היא היחידה מכל פרשיות התורה (שלאחרי לידת משה) שלא נזכר בה שמו של משה רבינו, על-דרך מה-שכתוב "אין שלטון ביום המות".

אמנם, הסברה זו היא שלא למעליותא; ולכן, בהכרח לומר שגם ענין זה "נשתלשל" מענין טוב ומעלה, ואדרבה — ככל שהענין הוא למטה מטה ביותר, הרי זה מורה ששרשו ממקום גבוה גבוה ביותר, ובנדון דידן, אי-הזכרת שמו של משה רבינו בפ' תצוה יש בה גם ענין **למעליותא**, ולא עוד, אלא שזה מורה על עילוי **גדול ביותר**.

ויש לומר, שענין זה קשור עם **לידת** משה בשבעה באדר — על-פי המבואר לעיל אודות גודל העילוי דלידת משה, "כשנולד נתמלא הבית כולו אורה":

ב"יום הוולדו" — עדיין לא נקרא בשם "משה", כמסופר בפשטות הכתובים שנתינת השם "משה" היתה לאחרי המאורע ד"ותשלח את אמתה ותקחה . . (ואחר-כך) ותקרא שמו משה", שכל זה הי' לאחרי ש"ותצפנו שלשה ירחים", ג' חדשים לאחרי שנולד, ונמצא, שכשנולד,

שאז "נתמלא הבית כולו אורה", עדיין לא נקרא בשם "משה".

כלומר: עבודתו אשר עבד במשך כל ימי חייו — קשורה עם השם "משה", שם שנתגלה משך זמן לאחרי שנולד; אמנם, ענינו העצמי, לפני כל ענין של עבודה כו', ענין שבא לידי ביטוי ברגע הראשון שיצא לאויר העולם, כש"נתמלא הבית כולו אורה" — הוא למעלה מהשם "משה" (ג' האותיות מ' ש' ה').

ליתר ביאור:

גם לפני ש"ותקרא שמו משה" — הי' לו שם, כמובן בפשטות שעמרם ויוכבד נתנו לו שם, וכפי שמצינו במדרש שהיו לו כמה שמות לפני ש"ותקרא שמו משה". ובפרט על-פי המבואר בכמה מקומות שחיות הנשמה קשורה עם אותיות השם, שמזה מובן, שמיד בצאתו לאויר העולם (עוד לפני שמספיקים לקרוא לו בשם), ישנם כבר אותיות השם שעל ידם נמשך חיות הנשמה.

וכמו כן היתה לו כבר שייכות עם ענין התורה (עיקר עבודתו אשר עבד כל ימי חייו), ובמכל-שכן וקל-וחומר: נשמתו של **כל יהודי** קשורה עם ענין התורה עוד לפני שנולד, ולא עוד, אלא ש"מלמדין אותו כל התורה כולה" , ועל אחת כמה וכמה — בנוגע לנשמתו של **משה רבינו**.

אבל — אין זה שייך לענין ד"כשנולד נתמלא הבית כולו אורה", כי:

בנוגע לענין השם — הרי מכיון שהתורה לא מספרת אודות **השם** שבו נקרא באותה שעה, מוכח, **שהענין** ד"נתמלא הבית כולו אורה" אינו קשור עם ענין השם.

ובנוגע לשייכות עם התורה — הרי ענין זה הי', כאמור, גם **לפני** שנולד (ואילו בנוגע **לגילוי בעולם** — הי' זה לאחרי שכבר נקרא בשם "משה"), ובמילא, אין זה שייך לענין ד"כשנולד נתמלא הבית כולו אורה".

ונמצא, שהעילוי דיום הוולדו, "כשנולד נתמלא הבית כולו אורה" (בגילוי בעולם) — הרי זה ענין עצמי, **לפני ולמעלה** מתוכן השם "משה", ולמעלה מכל ענין של עבודה כו'.

ולכן, בפי' תצוה הסמוכה לשבעה באדר, יום לידת משה רבינו, לא נזכר בתורה השם "משה" — לרמז על ענינו **העצמי** שלמעלה מהשם משה, ענין שבא לידי ביטוי ברגע שנולד (**לפני** שנקרא בשם "משה"), ש"כשנולד נתמלא הבית כולו אורה".

כאשר אומרים ל"למדן" שגם עתה זקוק הוא למשה רבינו – צועק הוא: "גוואַלד"... תורתו נקראת על שמו!... על-פי דין תורה, טוען הוא, חייבים בכבודו, ומדוע? הרי ידע איניש בנפשי'?! והביאור – שמכיון שלמד והתייגע בתורה עד שחידש שכל וסברא בתורה, אזי התורה נקראת על שמו! ומה זקוק הוא עכשיו למשה רבינו?!...

ה. והנה, לאחרי כל אריכות הביאור אודות העילוי דשבעה באדר — נשאלת השאלה: מהי השייכות דכל הנ"ל לשבעה באדר שנת **תשמ"ה**?!

ויובן בהקדם המבואר בתניא ש"כל נפש ונפש מבית ישראל יש בה מבחינת משה רבינו ע"ה", ולא רק ש"יש בה" בחינת משה (בדוגמת דבר יקר המונח במקום מכובד ושמור כו'), אלא עוד זאת, שבחינת משה שבו **פועלת** בנוגע למעשה דיבור ומחשבה, עד שענין היראה נעשה אצלו "מילתא זוטרתי", כמו אצל **משה**.

ומובן, שאף שענין זה מבואר בספר התניא, הרי כן הוא גם על-פי **נגלה** דתורה, כי:

על-פי ביאור הנ"ל מתרץ אדמו"ר הזקן קושיא **בגמרא**, נגלה דתורה: על הפסוק "יעתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך **כי אם** ליראה את ה' אלקיך", שואלת הגמרא: "אטו יראה מילתא זוטרתי היא"? ומתרצת: "אין, לגבי משה מילתא זוטרתי היא". ושואל על זה אדמו"ר הזקן: "דלכאורה אינו מובן התירוץ, דהא שואל **מעמך** כתיב" — מכל אחד ואחד מישראל, היינו, שאצל כל אחד ואחד מישראל ענין היראה היא "מילתא זוטרתי"?! ועל זה מתרץ — ש"כל נפש ונפש מבית ישראל יש בה מבחינת משה רבינו ע"ה", ומצד בחינה זו נעשה ענין היראה "מילתא זוטרתי" אצל כל אחד ואחד מישראל.

ומכיון שהקושיא היא **בנגלה** דתורה — בהכרח שגם התירוץ הוא **בנגלה** דתורה, היינו, שגם על-פי נגלה דתורה יש בחינת משה בכל אחד ואחד מישראל, שהרי בלאו הכי אי-אפשר להבין את דברי הגמרא בנגלה דתורה.

ו. והביאור בזה — בפשטות — על-פי נגלה:

כאשר יהודי פשוט שבפשוטים אומר את הפסוק "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד" — יודע שזהו פסוק ב"תורת **משה**", ופסוק זה הגיע לידיעתו על-ידי-זה ש"תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב".

וכמו כן מבין בפשטות שאצל משה רבינו הי' הפסוק "שמע ישראל" ענין יקר ונוגע ביותר וביותר, עד שבזה היתה כל חיותו כו' — במכל-שכן וקל-וחומר: אם ה"רב" או ה"ראש-ישיבה" שלומד עמו "עין-יעקב", לומד ומלמד תורה מתוך חיות והתלהבות ולהט, למרות היותו תלמיד דתלמיד כו' כמה וכמה דורות לאחרי ארבעים דורות דסדר קבלת התורה — **משה רבינו** על אחת כמה וכמה שכל חיותו היתה בתורה!! זוהי "טפשות" — טוען הוא — לא רק לחשוב אחרת, אלא אפילו להעמיד את הדבר בגדר "שאלה"!

וזאת יודע ומרגיש מעצמו — שדבר שעוסק בו מתוך חיות ולהט, נוגע **לנשמתו**! וכשמדובר בדבר של יהדות — הרי זה נוגע לנקודת היהדות שבנשמתו, "חלק אלקה ממעל ממש" — עד כמה שיודע ומבין אודות המושג ד"חלק אלקה ממעל ממש".

ומכיון שכן, הרי מבין בפשטות שכאשר משה רבינו **נתן לו** את הפסוק "שמע ישראל" — נתן לו משה רבינו את כל החיות והלהט, ביחד עם **הנשמה שלו** (נשמתו של **משה רבינו**), ובמילא, אין הדבר בבחינת "חידוש" כשאומרים לו שיש בלבו פנימה ניצוץ מנשמתו של משה רבינו!

ולכן, מבין בפשטות שכאשר רק **יניח ויאפשר** לניצוץ דמשה רבינו שבו "לחוות דעה", ויתירה מזה: "להיות בעל-הבית" ("זאָגן אַ דעה און בעל-הבית ווערן ביי אים") — הרי בודאי שקיום כל ענייני התורה ומצוות יהי' אצלו באופן ד"**מילתא זוטרתי**"!

ואדרבה, אם יש צורך בהשתדלות להסביר את הדברים עד שיתקבלו אצל השומע — הרי השתדלות זו דרושה בנוגע ל"**למדן**":

כאשר אומרים ל"למדן" שגם עתה זקוק הוא למשה רבינו — צועק הוא: "גוואלד"... תורתו נקראת **על שמו**!... על-פי דין תורה, טוען הוא, חייבים בכבודו, ומדוע? הרי ידע איניש בנפשיי?! והביאור — שמכיון שלמד והתייגע בתורה עד שחידש שכל וסברא בתורה, אזי התורה נקראת על שמו! ומה זקוק הוא עכשיו למשה רבינו?!...

בנוגע אליו — צריכים להתייגע רבות (כפי שרואים בפועל...) כדי לפעול אצלו שידע ויכיר וירגיש שכל גדלותו בתורה אינה מפני שיש לו "מוח גדול", תפיסה מהירה ורחבה וכו', כי אם מפני שיש בו ניצוץ (או חלק) מנשמתו של משה רבינו.

מה שאין כן בנוגע לפשוט שבפשוטים — אין צורך ביגיעה; צריכים רק לספר לו את הדבר באופן שירגיש שמתכוונים לכך **באמת**, ואז יתקבל הדבר אצלו **בפשטות ובתמימות**, כבכל ענייניו.

והנה, מכיון שכל אחד ואחד "מחזיק את עצמו" ששייך לסוג ד"ראשיכם שבטיכם", ובמילא, קשה לו לפעול בעצמו שיכיר וירגיש את בחינת משה שבקרבו — לכן, יתחיל באופן ד"תפסת מועט": לכל לראש — יסביר ויפעל זאת אצל יהודי פשוט שבפשוטים, ופעולה זו תהי' הכנה שתסייע לו לפעול זאת בעצמו, לדעת ולהרגיש שגם הוא זקוק לבחינת משה שבו, ועד שיבוא לדרגא שכל ענייני העבודה יהיו אצלו באופן ד"מילתא זוטרתי".

ובנוגע לפועל — הן לימוד עם הזולת והן לימוד עם עצמו, ובשניהם — מתוך "שטורעם" ויציאה ממדידה והגבלה, אף שהצורך בכך הוא מפני טעמים הפכיים — זה מפני **הפשטות** שבו, וזה מצד **החכמה** שבו, כנ"ל בארוכה.

ז. על-פי האמור לעיל, יש לבאר את תוכן הענין דשבעה באדר בנוגע לעבודה בפועל, גם בשבעה באדר דשנה זו:

מכיון שאצל כל אחד ואחד מישראל בכל הדורות ובכל הזמנים יש בחינת משה שבו, הרי מובן, שבבוא שבעה באדר בכל שנה בשנה, צריך להיות אצלו הענין ד"נתמלא הכית כולו **אורה**" — החל מ"עיר קטנה זה הגוף", ביתו כפשוטו, ועד לחלקו בעולם, בכל הסביבה כולה.

וכאשר מצטרפים כמה יהודים יחדיו — "כאַפט מען זיך" שישנו בעולם "**אור גדול**", "אור עולם", החל מ"תורה אור", וכן בנוגע לכל עניני אור, ובמילא, מתבטל חושך הגלות, "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ", ובמכל-שכן וקל-וחומר: ידוע המאמר המובא בכמה מקומות ש"מעט אור דוחה הרבה מן החושך", ועל אחת כמה וכמה בנדון-דידן, שישנו "הרבה אור", ואילו החושך — לא נשאר אלא מעט, אף שמעט חושך זה הוא כפול ומכופל.

ועל פי זה מובן שאין כל סתירה בדבר כאשר אומרים שכל מעשה טוב שנעשה במשך כל הדורות הוא באופן ד"יחוד נצחי", ובמילא, מרבה אור וממעט את החושך, וביחד עם זה, מדור לדור ישנו ענין של ירידה, "אכשור דרא" (בתמי'), עד ל"עקבות משיחא", ובזה גופא — עקבתא דעקבתא דמשיחא, חשך כפול ומכופל — כי: חושך זה אינו אלא באותו שטח בעולם שעדיין לא הגיע אליו אור הקדושה (מאיזו סיבה שתהי'), מה שאין כן בנוגע לשטחים שהגיע אליהם אור הקדושה ונתבררו כבר — הרי בודאי שענין זה הוא באופן ד"יחוד נצחי", כך שבאופן כללי ישנו כבר אור גדול, ולא נשאר אלא לברר אותם שטחים מסויימים שבהם שורר עדיין חושך כפול ומכופל.

ויש להביא דוגמא ויסוד לדבר — דלכאורה, הרי זה דבר חידוש — שמצינו כן בנוגע לגלות מצרים:

מבואר בתורה-אור — מספרי קבלה — ש"**רפ"ח** ניצוצים נפלו בשבירת הכלים, ומזה נתברר בגלות מצרים **ר"ב** ניצוצים, ועל-זה נאמר וינצלו את מצרים, וזהו שכתוב וגם ערב **רב** עלה אתם", כלומר, בנוגע **לר"ב** ניצוצות — נשלם בירורם בגלות מצרים, ואילו כל עניני הגלות שלאחרי זה, עד לחושך כפול ומכופל דגלות האחרון — אינם קשורים אלא עם הבירור **דפ"ו** ניצוצות הנותרים (פ"ו בגימטריא "אלקים").

ומזה מובן גם בנוגע לגלות האחרון — אשר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" — שבודאי ישנם ריבוי ענינים שכבר נפעל בהם הבירור בשלימותו, בדוגמת הענין ד"וינצלו את מצרים", על-ידי עבודת כל אחד ואחד מישראל — "ועמך כולם צדיקים" — בד' אמות שלו במשך כל הדורות, ואילו החושך כפול ומכופל — אינו אלא מאותם חלקים שעדיין לא נתבררו.

ולכן, יש להשלים ולסיים את עבודת הבירורים הזיכוך וההעלאה מלמטה למעלה, וביחד עם זה, גם עבודת ההמשכה מלמעלה למטה — ב' אופני העבודה **דמשה ואהרן** שאודותם מדובר בהתחלת פרשתנו, כמבואר בדרושים שמשה ענינו "שושבינא דמלכא" (המשכה מלמעלה למטה) ואהרן ענינו "שושבינא דמטרוניתא" (העלאה מלמטה למעלה), אשר על ידי הסיוע שלהם הולכים ה"יחתן" וה"כלה" — חתן זה הקב"ה וכנסת ישראל זו הכלה — ל"יחתונה" שתהי' בקרוב ממש, כמאמר רז"ל שב"ימי צאתך מצרים מצרים" הי' ענין של "אירוסין", ולעתיד לבוא — "אראנו נפלאות" — יהי' ענין הנישואין, כמו שכתוב "ביום ההוא גו' תקראי אישי", ויקויים היעוד "מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", עד לשמחה בלי די, שמחה בלי הגבלות (כמבואר בארוכה בהמשך שמח תשמח גודל מעלת השמחה בענין הנישואין).

והעיקר — כפשוטו של ענין — שמשיח צדקנו בא ולוקח את כל אחד ואחד מישראל בידו, או שהקב"ה בעצמו "אוחז בידו ממש איש איש ממקומו, כענין שנאמר ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", ובאים "עם ענני שמיא" לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", ושם גופא — לירושלים "קרית מלך רב", ושם גופא — להר הבית, ושם גופא — ל"מקדש אדנ-י כוננו ידיך",

ומשה ואהרן עמהם, ומקיימים את הציוויים שבפרשתנו — "להעלות נר תמיד", "וזה אשר תעשה על המזבח גו' שנים ליום תמיד", "כמצות רצונך", בעגלא דידן ממש.

אכפת לנו

הרבי מה"מ מצפה ונותן לנו את הכחות לכך, שיהיה אכפת לנו מהחסרון שבעצם ההמצאות בגלות, רק כך נפעל נגד כל העניינים הבלתי רצויים, יחד עם האמונה והשמחה של הגאולה השלימה

חודש אדר ראשון, על פניו, נראה כחודש אשר מהווה 'תוספת' לשנה הרגילה, וככזה אין בו מועדים מיוחדים. אמנם יש 'פורים קטן', אך בעולם מקובל לראות בו אכן קטן, ולא לייחס לו משמעות מיוחדת. אולם על פי תורת החסידות, כפי שלמדונו רבותינו נשיאינו, ובמיוחד הרבי מלך המשיח שליט"א, אין יום, תאריך או פרשה 'סתמיים', בכל דבר יש תוכן פנימי, עמוק ונעלה, וכמובן הוראה לכל אחד מאתנו.

המילים הראשונות בפרשת השבוע, 'ואתה תצוה', מוכרות בוודאי לכל מי ששייך, בצורה כזו או אחרת, לחסידי חב"ד בדורנו. כולנו יודעים וזוכרים, כי עד למועד כתיבת שורות אלו זהו המאמר האחרון אותו קיבלנו מידיו הקדושות — קונטרס 'פורים קטן' תשנ"ב.

מאמר זה, כמו גם השיחות סביב פרשת תצוה, במיוחד בשנת תשנ"ב, גדושים בעניינים נפלאים אשר בהם טמונים היסודות לכל מה שגילה לנו הרבי מה"מ בדורנו זה, האחרון לגלות והראשון לגאולה. אם זו מסירות הנפש של משה רבינו למען עם ישראל, אשר בגינה לא מופיע שמו בפרשה, ואם זו הדרגה הנעלית, המתבטאת במילה 'ואתה', דרגא אליה מגיעים בזכות מסירות הנפש.

את הצפיה של הרבי מה"מ מאתנו, כפי שהיא מתבטאת במאמר, ניתן אולי לסכם במילה אחת — אכפתיות. הרבי תובע, ובעיקר נותן לנו את הכחות, לכך שיהיה נוגע לנו, עד לעצם הנפש, החסרון שקיים כל עוד לא הגיעה הגאולה האמיתית והשלימה. בין אם נראה לנו כי המצב באופן כללי הוא משביע רצון, ובין אם לאו, מה שצריך להיות אכפת לנו, זה מהגאולה עצמה. שום תחליף, או סם הרגעה מקומי, אינו מספק אותנו, אנחנו רוצים גאולה.

יש מצבים שבהם קל לזעוק משיח. כאשר מסתכלים על המצב בארה"ק, רואים את המהלכים המסוכנים שמובילה הממשלה, ולא רואים את הפתרון באופק. כאשר אפילו את חובת המחאה, מנסים למנוע מאתנו, כאשר מנצלים למשל כל מעשה שאינו מתאים לדרך המחאה הרצויה, והופכים אותו להזדמנות לסתימת פיות של אלו המשמיעים ברמה, את דעת התורה האמיתית, את דעתו האלוקית של הרבי מה"מ. במצבים כאלו קל להווכח בחסרון שבגאולה.

אולם הרבי אינו מסתפק בכך, הרבי מורה, כי המרירות, הרגשת החסרון וממילא החובה לתקנו, לא תנבע מעניינים אחרים, אלא מעצם העובדה כי עדיין יש גלות בעולם, כי עדיין איננו רואים את אור הגאולה. גם כאשר המצב נראה תקין, וכי אפשר להמשיך ולשרוד, או אולי גם להסתדר לא רע עם המצב הנוכחי, הרי שאף אחד לא ינוח ולא ישקוט, אלא יהיה שבור ורצוץ — כתית — מכך שעדיין לא באה הגאולה.

ולכן גם כעת, כאשר ישנם עניינים רבים בהם אנו מרגישים את החסרון, את המצב הקשה והלא מתקבל על הדעת, אסור לנו לשכוח את העיקר. גם כאשר נוקטים בכל פעולה אפשרית על מנת להתמודד בדרך הטבע עם המציאות הבלתי רצויה והבלתי ראויה, הרי עלינו לזכור כי לא שם מצוי הפתרון, לא זו המטרה. החסרון האמיתי הוא אחד — התגלות מלך המשיח והגאולה, זהו החסרון אותו אנו נדרשים למלא.

כאשר זוהי ההסתכלות, הרי כל ההתמודדות עם המציאות מקבלת משמעות וצורה אחרת. כאשר יודעים מהי המטרה הסופית, ובכחו של מי אנו הולכים, הרי שפועלים כפי שצריך להיות. כאשר יודעים כי אנו חיילים ושלוחים של משה ומרדכי שבדור — הרבי מה"מ, הרי יש לנו את הכחות, להביע את המחאה החריפה ביותר, כנגד כל העניינים הבלתי רצויים, ביחד עם האהבה לכל יהודי באשר הוא.

יש לנו את הכח לפעול בכל המישורים, לכאוב על מה שצריך לכאוב, להתריע ולזעוק על מה שחייבים, ויחד עם זאת לא לאבד את האמונה והשמחה. את האמונה הטהורה בהתגשמות נבואת ובשורת הגאולה, וממילא את השמחה על כך. המסר הזה אינו מסר סותר, אלא מסר אחד, מרירות על הגלות, אשר כוללת מחאה על כל מה שמסמל אותה, ושמחה של גאולה.

כחות אלו ניתנים לנו, על ידי מי שמגלם בעצמו את שתי החלקים האלו, בצורה המושלמת ביותר, ע"י הרבי מה"מ, בכחו אנו פועלים ואת מלכותו מקבלים ומכריזים:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הפרשה החסידית

כ"ק אדמו"ר הזקן

שמן זית (ריש פרשתנו)

הזית הוא מר, כמאמר רז"ל "יהיו מזונותי מרורין כזית", והוא רמז לבחינת התושך והמרירות של הסטרא-אחרא. לכן הזית משכח תלמודו של שבעים שנה, כי השכחה הוא מעולם הקליפות.

על-ידי כתישת הזית, היינו אתכפיא סט"א, מתגלה השמן, בחינת החכמה, היינו ההתבטלות לאלקות (כי חכמה ענינה ביטול, שהרי תיבת חכמה היא גם: כח מ"ה – שעניינה ביטול).

(תורה אור פרשתנו פא, ד)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

וקבל היהודים את אשר החלו לעשות (אסתר ט, כז)

במתן-תורה רק "החלו לעשות" את בחינת הכלים לאורות, אבל גמר הקבלה לתכליתה ולהיות בחינת כלים גמורים היה זה בימי אחשורוש דווקא, דהיינו ש"קבלו היהודים" ממקום עליון ביותר, שהוא עצמות א"ס ב"ה ממש על-ידי מסירת נפש. וזהו "וקבל" לשון יחיד – כי בפורים קבלו מבחינת "יחיד" חי העולמים, עצמות א"ס ב"ה.

('שערי אורה', שער הפורים צא,א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

והקטיר עליו אהרן קטורת . . בין הערביים יקטירנה (ל, ז)

פסוק זה יש בו י"א תיבות, ויש לומר, שזהו רמז לאחד עשר סממני הקטורת .. להמשיך גילוי אדון יחיד ("אל"ף") בכל העשר ספירות ("יו"ד").

('אור התורה' פרשתנו ע' א'תשסג)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ועשית להם אבנטים ומגבעות (כח, מ)

להבין ענין המצנפת, שהמצנפת של כהן-גדול ארכה ט"ז אמה, והאבנט, שהוא ל"ב אמה, ומקיפו ומחזירו כרך על-גבי כרך. הנה האבנט פעולתו לחבר הלבושים עם הגוף שלא יהי' חלל ביניהם, והעניין – שהלבושים הם בחינת מקיפים, ושיהיו מתחברים עם הפנימיים הוא על-ידי המשכת מקיפים עליונים יותר, שלהיותו עליון יותר יכול להכריח את המקיף שתחתיו שיתחבר עם הפנימי, כי יש כמה מדרגות מקיפים זה עליון מזה, ולכן באבנט צריך-להיות ל"ב אמה – שאז יוכל לחבר. מה-שאין-כן המצנפת הוא רק סובב לראש לחממו, ולכן שם יש רק ט"ז אמה.

('ספר המאמרים' תרל"ב ח"א ע' עט)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

ואתה תצוה .. מערב עד בקר (ריש פרשתנו)

הפסוק אומר כסדר המדרגות מלמעלה למטה: תחלה "ואתה תצוה" – צוותא וחיבור ב' השמות דהוי' כו', "ויקחו אליך" – תוספת אור למשה, גילוי בחינת עצמות הכמה סתימאה כו', ואחר כך "מחוץ לפרוכת יערוך אותו אהרן" – מחוץ לפרסא המפסקת בין אצילות לבי"ע, "מערב עד בקר" – להאיר מדת לילה, דנשמות דבי"ע יהי' בהם הביטול כמו באצילות כו'.

('המשך תער"ב' ח"ב ע' תתצב)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

ואתה תצוה (כז, כ)

יתרון המעלה במעלת מדרגת משה, על אהרן כהנא רבא, שהוא (אהרן) המעלה את הנשמות בכלל, אבל בפרט, הנה הוא רק בהשבעה נרות דהיינו בעובדי ה'. אבל משה הנה ואתה תצוה את בני ישראל דמשה הוא יכול לחבר כל המדריגות שבישראל אפילו הפשוטים ביותר לעורר גם בהם הרצון והתשוקה להכלל באור אין סוף.

('ספר המאמרים קונטרסים א' ע' 88)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

גם אם רצונו של הקב"ה ב"נחת רוח" ממסירת נפש – הרי, נוסף לכך שכבר יצאו ידי-חובת מסירות-נפש במשך כל הדורות שלפני-זה, מספיקה המסירת נפש של בני-ישראל בכך שנמצאים עוד רגע אחד בגלות!

בני-ישראל נמצאים כבר בגלות יותר מאלף ותשע מאות שנה ומשיח צדקנו עדיין לא באו!... כבר סיימו כל עניני העבודה דזמן הגלות, וכבר נעשו כל הפעולות בכל האופנים האפשריים (כולל ובמיוחד על-ידי השמחה בחודש אדר במשך ששים יום), ולא יודעים מה ניתן לעשות עוד, ואף-על-פי-כן, עובר עוד שבוע, עוד יום ועוד רגע, ועדיין לא באה הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

(משיחות ש"פ תצוה (א) ה'תשנ"ב)

פתגם השבוע בענייני גאולה

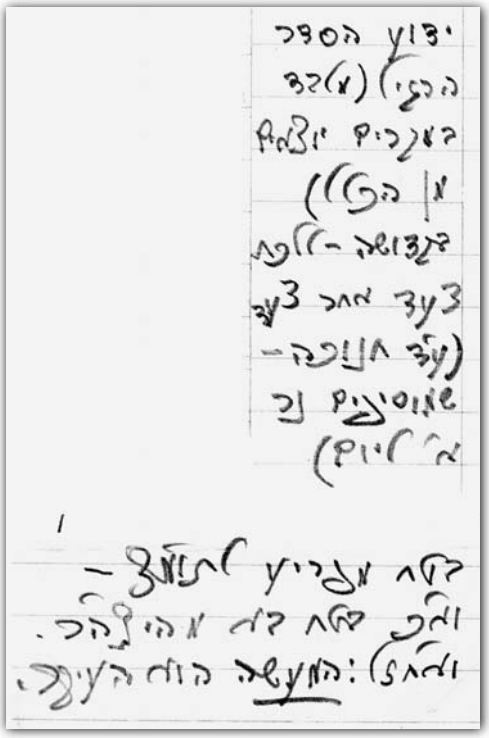
לאחרי כל העילויים וההפלאות שבקידוש השם ברבים, כיון שכבר יצאו ידי-חובת ("די והותר") מסירת נפש על קידוש השם על-ידי הגזירות ושמדות שהיו במשך הגלות המר והארוך, עד לדורנו זה – זועקים בני-ישראל להקדוש-ברוך-הוא: "עד מתי"?!... היתכן שלאחרי אריכות הגלות המר זקוקים עדיין למסירת נפש על קידוש השם של אשה צעירה אמא לילדים קטנים?!...

...מאורע הכי חמור שיכול להיות בזמן הגלות – שאשה בישראל ואם לילדים קטנים צריכה למסור נפשה על קידוש השם!

(משיחות ש"פ תצוה (א) ה'תשנ"ב)

הסדר בעבודת ה'

מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לא' שכתב בהמשך להוראת הרבי לעסוק בלימוד התורה באופן "כדבעי לי' למעבד", שזוהי עבודה גדולה מאוד, ושאל איך להגיע לזה:

ידוע הסדר הרגיל (מלבד במקרים יוצאים מן הכלל) בקדושה – ללכת צעד אחר צעד (ע"ד חנוכה – שמוסיפים נר א' ליום)

בטח מפריע לתומ"צ – וא"כ בטח בא מהיצה"ר. ואחז"ל: <u>המעשה</u> הוא העיקר.

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

◆ מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרנים: מקרר, מיקרוגל טוסטר, מיחם
◆ ארוחת בוקר, מקרר עם שתיה כל היום.
◆ טלפון חופשי
◆ אינטרנט מהיר חופשי
◆ וידאו

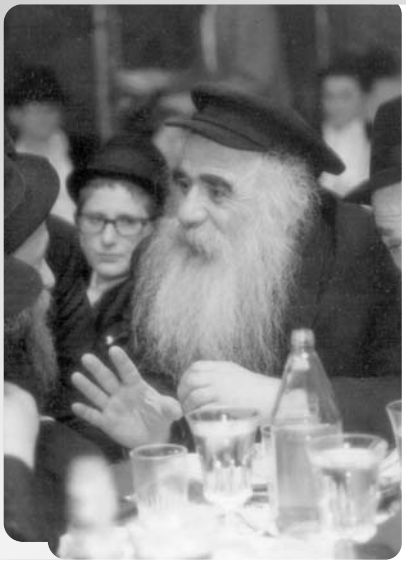
קינגסטון הטל

917-691-5212
718-473-5937

◆החלפת מצעים ומגבות
◆שרותים ואמבטיה מפוארים
◆סבונים ושמפו בשפע
◆שרות מלא!

משה שבדור חייב להיות בגוף גשמי

מאת הרב לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית – כפר חב"ד, ובישיבה-קטנה תורת אמת, ירושלים

אם זקוקים לזכות מיוחדת שתבטל את גזירת המן הרשע, מדוע לא משתמשים בזכות נפלאה זו של יום ההילולא של משה רבינו, כאשר "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" מאירים בגילוי ו"פועל ישועות בקרב הארץ", ובאופן של "יתיר מבחיוהי"? • הסבר נפלא של הרבי על הכרח היות משה רבינו שבדור בגוף גשמי דווקא, ולימוד נפלא לימינו אלה

סיפורו של נהג מונית

מספר הרה"ח ר' בנציון שי' גרוסמן: באחת הפעמים ששהיתי אצל הרבי שליט"א בניו יורק, הגעתי פעם לשכונת וויליאמסבורג, מעוז של חסידי סאטמר, שבזמנו לא הסכימו כל כך לדרכו של הרבי מלך המשיח, כידוע.

כשהייתי צריך לנסוע משם, הזמנתי מונית מתחנת מוניות מקומית. עד מהרה הגיעה מונית, ויצא מתוכה הנהג – יהודי עם זקן ארוך והדרת פנים וכל ארשת פניו אומרת כי הנו יהודי מכובד. אילולא ידעתי, הייתי אומר הרבה יותר מהר שהוא נראה כאדמו"ר מאשר כנהג מונית.

בדרך כלל הנני משתדל, בנסיעותיי במונית וכדומה, לדבר עם הנהג או עם הסובבים על הרבי, אך הפעם חששתי, הרי אני נמצא במעוז של סאטמר. לפיכך התחלתי לדבר עמו בזהירות, ולשאול אותו על משפחתו וכדומה. תוך כדי שיחה התברר לי שהנני מכיר את אביו בירושלים, יהודי חסיד ויזניץ מהדור הקודם. אמרתי לעצמי שבאם זהו אביו, לא יתכן שדיבורים על הרבי יפריעו לו, ושאלתי אותו אם שמע על הרבי.

כשרק שמע את השאלה התחיל הנהג לבכות וסיפר לי את סיפורו: בשנת תש"ח הגיע לארצות הברית בתור בחור. היה זה כמה שנים אחרי השואה, מצב הישיבות בארצות הברית עדיין לא היה במיטבו, ובכל אופן הוא נכנס ללמוד בישיבה ב'770'. היה זה כאמור בחיים חיותו בעלמא דין של הרבי הריי"צ, אבל הוא הרגיש קשר מיוחד דווקא ל"רמ"ש" (כפי שכינו אז את הרבי). בשנת תש"י, אחרי ההסתלקות של הרבי הריי"צ, נכנס אותו יהודי ל"יחידות" אל הרבי, והרבי אמר לו כי כדאי שילמד שחיטה. 'לא רציתי בשום אופן', אומר אותו יהודי, 'לא הרגשתי שום משיכה ושייכות ללימודי שחיטה ולא למדתי. אחרי כמה חודשים נכנסתי שוב ל"יחידות" ושאלתי את הרבי בקשר לכמה דברים אחרים. הרבי שאל אותי אם כבר התחלתי ללמוד שחיטה ולא עניתי משום שלא העזתי לומר בפניו שאיננני רוצה לעשות זאת. אחרי זמן מה נכנסתי שוב לשאול על דברים אחרים, והרבי שאל אותי שוב האם התחלתי ללמוד. שוב שתקתי והרבי אמר: 'אם לא שומעים לי, מדוע באים אליי?!'

יצאתי מה"יחידות" בתחושה כבדה. ללמוד שחיטה לא רציתי בשום אופן, והבנתי שאם אינני מציית אין לי רשות לבוא עוד. אהבתי מאד את הרבי, אך לציית בעניין זה הרגשתי שאינני מסוגל. השתתפתי בהתוועדויות של הרבי כאשר אני מתחבא מתחת לשולחן כדי לראות את הרבי בלי שהוא יראה אותי (כביכול) עד שהפסקתי לבוא בכלל. במשך הזמן התרחקתי יותר ויותר.

במשך השנים התגוררתי בוויליאמסבורג, וניסיתי להתפרנס מעיסוקים שונים, אך שום דבר לא הסתדר עד שלבסוף נעשיתי נהג מונית. ככה זה כשלא שומעים בקול הרבי — אמר הלה והתמוגג בבכיות באומרו כי זה לא מרוב צער על מצבו כמו מגעגועיו לרבי...

חז"ל אמרו "אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו", ובוודאי קשה ואי אפשר לשפוט יהודי על מה שעשה או לא עשה כפי שהרבי הורה לו. ואולם, לכל אחד מאתנו ברור ופשוט כי כשהרבי אומר משהו, אפשר להיות סמוך ובטוח כי הדברים הם אכן כך, כפי שהרבי אומר, גם אם נדמה שאין להם שום הסבר וביאור, ובוודאי שזה אך ורק לטובתו של מקבל התשובה.

משה שבדור חייב להיות בגוף גשמי

מספרת הגמרא: "כיוון שנפל פור בחודש אדר, שמח (המן) שמחה גדולה, אמר, נפל לי פור (גורל) בירח שמת בו משה. ולא היה יודע שבשבעה באדר מת ובשבעה באדר נולד" (מגילה יג, ב). ומפרש רש"י: "כדאי היא הלידה שתכפר על המיתה".

הרבי מעלה על כך תמיהה רבתי (לקוטי שיחות כרך כ"ו בתחילתו): מדוע הלידה מכפרת על המיתה, והרי לכאורה המצב הוא להיפך — המיתה מבטלת את עניין הלידה? ומקרא מלא דיבר הכתוב "טוב גו' ויום המוות מיום היוולדו"!

ועוד: אם זקוקים לזכות מיוחדת שתבטל את גזירת המן הרשע, מדוע לא משתמשים בזכות נפלאה זו של יום ההילולא של משה רבינו, כאשר "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" מאירים בגילוי ו"פועל ישועות בקרב הארץ", ובאופן של "יתיר מבחיוהי". מדוע ההסתלקות-הילולא של משה אינה מספיקה לבטל את גזירת המן, ורק **לידתו** של משה היא זו המבטלת את החסרון שבפטירת משה ופועלת את ביטול

אין אנו מבינים ויכולים או רוצים להבין כל זאת. אבל ברור שזה לא המצב של חולי ובוודאי לא של הסתלקות כפשוטה (שאילו ח"ו כן הי' עלינו לחפש ח"ו מישהו אחר שבגופו הגשמי מתלבשת נשמתו של משה רבינו, כנ"ל באריכות).

גזירת המן?!

ומבאר הרבי מלך המשיח שליט"א: אמנם יש מעלה נפלאה בהסתלקות-הילולא, אבל יש בה גם חסרון עצום. שכן, לאחר כל הביאורים בהימצאותו של הצדיק גם לאחר ההסתלקות כאן בעולם-הזה, ואפילו "יתיר מבחיוהי" — הרי סוף סוף, בנוגע לחיים **גשמיים**, יש כאן בכל זאת עניין של סילוק, ואם-כן, נשארת עדיין איזושהי נקודה בלתי-רצויה בנוגע לגשמיות, היה איזה שהוא הפסק ושינוי בגשמיות.

והרי זהו בדיוק מה שרצה המן: ברוחניות הוא ידע היטב שאין לו שום סיכוי נגד עם ישראל, אבל הוא רצה לשלוט על **הגשמיות** שלהם, על הגוף הגשמי, "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים", את גופם הגשמי. ואדרבה, המן (בשורשו למעלה) טען שדווקא כאשר ח"ו תתקיים גזירתו הנוראה יבואו בני ישראל למעלה הנפלאה ביותר של מסירות נפש בפועל ממש, אבל בעולם הזה הגשמי תהיה התוצאה כפי שהוא רצה, רחמנא ליצלן.

ולכן, כדי לבטל את הגזירה מעל הגוף הגשמי של ישראל, היה צריך דווקא במשהו שיבטל מכל וכל את החסרון ב"סילוקן של צדיקים", ויפעל שהגוף היהודי הגשמי "ישאר בכל שלמותו ובכל תוקפו.

לפיכך, מה שמבטל את גזירת המן הוא דווקא **לידתו** של משה. שבכך באה לידי ביטוי מציאותו והתגלותו של משה רבינו דווקא בעולם-הזה הגשמי בגוף גשמי, ועל-ידי זה בטלה גזירת המן מעל גופם הגשמי של ישראל.

אולם כאן חוזרת ומתעוררת ביתר שאת השאלה הקודמת: הרי בעת הסתלקותו של משה, כאשר הנשמה חזרה ויצאה מן הגוף הגשמי, התבטלה לכאורה הימצאותו של משה רבינו בגופו הגשמי בעולם-הזה הגשמי. הנשמה נשארה אמנם גם בעולם הזה, ואף "יתיר מבחיוהי", בגלל שבטלו ההגבלות הנובעות מן הגוף הגשמי. אבל מסיבה זו עצמה בטלה לכאורה גם העובדה שעניינו של משה רבינו — "משה הוא ישראל וישראל הם משה, נשיא הדור הוא ככל הדור, כי הנשיא הוא הכל" — נמצא גם בגופו הגשמי בגשמיות העולם?!

מבאר הרבי: בלידתו של משה רבינו נתגלתה נקודה עצמותית שאינה תלויה בשום דבר. כמאמר חכמינו ז"ל אשר "משנולד — נתמלא הבית כולו אורה". כלומר: עוד **לפני** איזו שהיא פעולה של משה רבינו, **לפני** כל "מעשיו ותורתו ועבודתו" — כבר הוא האיר ומילא את ה"בית", את הגשמיות, ב"אורה". ומכאן, שעובדת היותו של משה מאיר את העולם אינה תלויה בפעולה כלשהי, אלא בעצם הימצאותו.

ומכיוון שנקודה זו היא עצמותית, אין שום דבר יכול לפגוע בה ולבטלה ח"ו. ולכן אינה מתבטלת לעולם, גם לא בפטירתו והסתלקותו של משה רבינו. שכן ה"עצם" של משה רבינו הוא למעלה מכל עניין הפטירה וההסתלקות.

ולכן אמרו חז"ל ש"לא מת משה" — מכל-שכן מזה שאף מעשי ידיו של משה הנם נצחיים ונשארו בגשמיות העולם-הזה (כמו המשכן, שהוא מעשה ידי משה, שלא חרב ולא בטל אלא רק נגנז), ומכל-שכן וקל-וחומר שיותר מכן הוא בנוגע למשה רבינו עצמו, ש"לא מת".

ושוב נשאלה השאלה: הכיצד?! אם ההדגשה היא על הימצאותו של משה רבינו בגוף הגשמי, הרי לאחר ז' באדר הנשמה כבר לא נמצאת עוד בגופו הגשמי של משה רבינו?

מבאר הרבי: מכיוון ש"אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא" — נשמתו של משה רבינו מתלבשת "בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה". שכן "**מוכרח** להיות 'משה' בכל דור ודור שבו מתלבשת נשמת משה רבינו", ובגוף גשמי דווקא, כנ"ל.

ולכן, על-ידי ההתלבשות **בגופו** של נשיא הדור, נשאר משה רבינו נצחי גם בגשמיות העולם-הזה — לא רק במובן רוחני, אלא גם ודווקא במובן של גוף גשמי, מכיון שנשמתו (**שמוכרחת** להיות בגוף גשמי בכל דור ודור) מלובשת **בגופו הגשמי** של נשיא הדור.

וכפי שאמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (בפורים תשי"א): "אינני אומר "נשמתו עדן", אלא "נשמתו בי"!

נצחיות דווקא

לפי ההסבר הזה של הרבי: מה אפשר לומר "אחרי ג' תמוז"?!

או שכל מה שלימדו, חינכו והסבירו לנו שהעניין הוא אמיתי באמת לאמיתו ונצחי לגמרי דווקא בגלל היותו מלובש בגוף גשמי (וכלשון השיחה "**מוכרח** להיות "משה" בכל דור ודור שבו מתלבשת נשמת משה רבינו") הוא ח"ו וח"ו "לאו דווקא"...

או מכיוון ש"מוכרח אכן להיות מישהו בגוף גשמי" שיהיה "נשיא דורנו" אולי צריך אכן לחפש איזה מישהו כזה... (ואינני מאמין שישנו מישהו מאנ"ש שחושב כך ברצינות).

או — האפשרות היחידה שנותרה למי שמאמין שכל מילה וכל אות של הרבי היא "דווקא" וכפשוטה ו"בלי פשט'לאך" — להאמין שהרבי אכן נמצא גם עכשיו בגוף גשמי, גם אם אין אנו רואים ושומעים ומרגישים זאת!

ועל דרך מה שהיה למשל כאשר הרבי הריי"ץ היה מהעבר השני של "מסך הברזל", והחסידים ברוסיה לא ראו אותו ולא שמעו ממנו מאומה. ובכל זאת היה ברור להם בפשטות שהוא נמצא בגוף גשמי כפשוטו, ועקרונית, גם אם לא ברגע זה ממש, "אפשר לראותו ולשמוע אותו" (כפי הלשון בלקוטי שיחות חלק כ"ד בתחילתו). והרי בכל מקרה השפעתו של נשיא הדור לבני דורו אינה מצומצמת רק לאלו ששומעים ורואים אותו, אלא שבעצם הימצאותו בגוף בעולם הזה הוא מהוה "מוח וראש" שמעביר את החיות לכל ה"אברים", גם לאלו שאינם רואים ושומעים אותו זמן רב. אלא שהגדרת מציאותו היא של מציאות כזו שעקרונית אפשר לראות ולשמוע אותו. וזה יכול להיות גם כאשר ברגע זה לא ידוע על אף אחד שרואה ושומע אותו. —

ובלשון השיחה הידועה (ש"פ שופטים תנש"א, יספר השיחות' תנש"א ח"ב ע' 794 — תרגום מאידיש): "על-דרך אבן השתי' — שנמצאת במקום מסויים בעולם הזה הגשמי, וקיימת תמיד בלי שינויים (אפילו לא השינוי דגניזה, כמו הארון שנגנז וכיו"ב), ע"ד כמו שופט ונביא שקיים (נצחי) בכל דור (כסימן לגילוי אלקות בעולם באופן תמידי)".

וכמבואר בשיחה הידועה (ש"פ בא ה'תשנ"ב) שהחדרת עניין הנצחיות והבלי-גבול בתוך הגשמיות באופן מוחלט — מתחילה קודם כל במשה רבינו עצמו. שבתחילה הקב"ה אומר לו "בא אל פרעה" דקדושה, להיכנס בגופו הגשמי דווקא ולקבל בתוכו, כפי שהוא בתכלית הבריאות

מבאר הרבי: מכיוון ש"אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא" – נשמתו של משה רבינו מתלבשת "בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה". שכן "מוכרח להיות 'משה' בכל דור ודור שבו מתלבשת נשמת משה רבינו", ובגוף גשמי דווקא, כנ"ל

והשלימות, את גילוי עצמותו יתברך שלמעלה מכל הגדרים וההגבלות.

אלא שבמשה רבינו גופא הייתה עדיין הגבלה כלשהי. שלכן היה "כבד פה וכבד לשון", משום שהגילוי עוד לא חדר לגמרי אל תוך תוכה של גשמיות הגוף שלו. אך החל ממתן-תורה, במשך כל הדורות ביררו וזיככו ישראל את הגשמיות, עד כדי בירורה וזיכוכה המוחלט, שהגוף הגשמי (החל מגופו של "משה רבינו" שבדור) נעשה כלי לגילוי עצמותו יתברך לגמרי, כך שלא שייך שום שינוי ושום הפסק ח"ו. ואפילו לא כמו "בדור השמיני" שהייתה הסתלקות הנשמה מהגוף, וגם לפני-כן היה מצב של "כבד פה וכבד לשון" — ואילו "בדור התשיעי", שאחרי י"א שבט תשי"א, לא שייך כלל כל עניין זה, מכיוון שהגוף הגשמי (החל מגופו של "משה" שבדור, וממנו נמשך בכל הדור) הוא כלי לגמרי לכל הנצחיות והבלי-גבול שבעצמותו יתברך. ולכן בדור זה "עוברים מיד" למצב של נשמות בריאות בגופים בריאים ושלמים, שחדורים כל כולם לגמרי באלקות, בלי הפסק כלל ח"ו, אל החיים הנצחיים של הגאולה האמיתית והשלימה. שאז תהיה גשמיות העולם כולו כלי לגילוי עצמותו יתברך בה "כמים לים מכסים". וכתוצאה מכך תתבטל כל מציאות המוות וביטול והפסד בכלל. שכן הגשמיות תהיה בעצמה נצחית ובלתי-גבולית, ועד כדי כך ש"הנשמה תהיה ניזונית מן הגוף"!

וכשהרבי אומר את זאת פחות מחודשיים לפני ז"ך באדר, כשברור שהוא יודע בדיוק כל מה שהולך להיות, והכל הוא בהסכמתו המלאה — הרי הוא מודיע לנו מראש: דעו לכם לפני כל מה שהולך להיות שזה לא העניין של חולי וחסרון ובוודאי לא של הסתלקות הנשמה מן הגוף ח"ו, שכל זה לא שייך כלל וכלל אצלנו, וזהו כל החידוש של דורנו זה!

(אם מנסים להסביר את הדברים הללו רק כ"משאלה" ח"ו, הרי שבפועל אין שום חידוש בדורנו זה על הדורות הקודמים. וכל מה שהרבי אומר כאן אין לו שום מקום ח"ו!)

מה כן קורה כאן? — איננו מבינים ואיננו רוצים להבין! ייתכן שזהו הקיום של דברי האריז"ל בספר הגלגולים פרק י"ג אודות העליה של משיח "בגופו ובנפשו, על דרך עליית משה להר" לפני התגלותו המלאה בגאולה האמיתית והשלימה. ייתכן שזהו המצב אודותיו מדובר בספר ישעיהו פרק נ"ג אודות משיח "אשר חוליינו הוא נשא, ומכאובינו סבלם, ואנחנו חשבנוהו מנוגע, מוכה אלוקים ומעונה" ועד כי "ואמרנו כי נגזר מארץ חיים" "וייתן את רשעים קברו". ואחרי כל זה מדגיש הפסוק שכל זה הוא רק לעינינו, "ואנחנו חשבנוהו" "ואמרנו", אבל לאמיתו של דבר "יראה זרע, יאריך ימים ("שליט"א"!) וחפץ ה' בידו יצלח"! ושוב: איננו מבינים ויכולים או רוצים להבין כל זאת. אבל ברור שזה לא המצב של חולי ובוודאי לא של הסתלקות כפשוטה (שאילו ח"ו כן הי' עלינו לחפש ח"ו מישהו אחר שבגופו הגשמי מתלבשת נשמתו של משה רבינו, כנ"ל באריכות).

אך מובן ופשוט שכל זה אינו מספק אותנו במאומה! "רצוננו לראות את מלכנו", ועלינו לא להפסיק לרגע לבקש ולדרוש ו'לדפוק על השולחן', כביכול גם כלפי הקב"ה ומלכו משיחו — משום שכך הוא רצונו יתברך שגם זה יהיה על ידי אתערותא דלתתא דווקא — ולעשות הכל בכדי לפעול זאת, מתוך תשוקה ציפייה וגעגועים. יחד עם העיקר — אמונה ובטחון מוחלטים המביאים לידי שמחה גדולה הפורצת כל גדר, שמחה בטהרתה המביאה את הגאולה האמיתית והשלימה. ובפרט בחודש אדר בו נצטווינו להרבות בשמחה, ולא רק ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", אלא גם בעניינים המשמחים בפשטות, שישים יום של שמחה המבטלים בשישים את כל העניינים הבלתי רצויים ומביאים את השמחה הגדולה ביותר והאמיתית ביותר בהתגלות מלכנו משיחנו שליט"א תיכף ומיד ממש גם בפשטות ובגשמיות ולעיני כל בשר.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

המטה העולמי לישראל בטוחה

סניף ישראל

INTERNATIONAL JEWISH PRESIDENTS CONFERENCE * WORLD COMMITTEE FOR A SAFE ISRAEL

רח' ר' עקיבא 75 א', בני-ברק – ת.ד. 893 בני-ברק 51108 טל-פקס (03)5783248 * נייד:(0508)565409

EMAIL: SHMUELI 11@BEZEQINT.NET

המודעה שפורסמה לרגל יום ההילולה, י' בשבט (בהתאמה)
ב"ה, יום ה' – יום ההילולה, י' בשבט – ש"פ "בשלח פרעה את העם", תשס"ה

עד מתי

נרפה באדישותנו?!

"**התייצבו** ('כאיש אחד, בלב אחד'

לפעילות)* וראו את ישועת ה'" –

עדי, "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון"!

שאול אשכנזי, יו"כ

ונציג הרבי מליובאוויטש לעניני "ארץ ישראל שלנו"

* **במסגרת מבצע "החלצו":** פעילות מיידית, להחתמה על העצומה – ומשלוח מכתבים לאומות העולם – אשר תוכנם פורסם בגליון הקודם (וראה עמוד 73).

[ולהעיר, **שבהשגח"פ** פורסם בגליון הקודם של "בית משיח" (496, עמ' 45-36) פעולות אדמו"ר הריי"צ בעניני הצלה בתקופת השואה – שעיקרה משלוח מכתבים והשפעה על מנהיגי אומות העולם, וד"ל].

נ.ב.

בדיוק לפני 17 שנה, לקראת י' שבט תשמ"ח הטיל עלי הרבי את השליחות הרשמית הראשונה "לחיזוק ההנהגה בארה"ק", בעניני שלמות הארץ, ברוח הדברים והרעיונות שפרסמתי במאמריי ב"דבר העורך" בעיתון ישראל שלנו, באותה תקופה. יתרה מזו, זכיתי אף לברכה מיוחדת לשליחות זו, בהקשר ליום ההילולה.

ברכה זו נפעלה במלואה:

במוצש"ק דאז, הצלחתי להפגש ממושכות, בנפרד, עם השר דאז, זבולון המר, ז"ל ועם יו"ר ועדת הכספים דאז, אברהם שפירא, ז"ל – ויבלח"א השר דאז, יוסקה שפירא – ולשכנעם בענייני דיומא דאז, הקשורים ב"שלימות הארץ" (בהיותם "לשון מאזניים" בקואליציה).

עד מתי לא נפנים את **הסכנה הכפולה**: ה"התנתקות" **בעתיד** והמקדמה המשולמת תמורתה **בהווה** – כמסוכם ב"ועידת שארם".

עד מתי נבין שאין ערך מכריע רק להפגנות ועצרות-מחאה מעת לעת?!

דברים בשם אומרם

גם במשרד ראש הממשלה מודים כי השב"כ, בראשות אבי דיכטר, הוא קבלן הביצוע **והמומחה** הבלעדי למניעת טרור; "הוא היה גדול ציידי המחבלים בתולדות ישראל" – כך עולה מהכתבה שפורסמה ב**"ידיעות אחרונות"** מאת נחום ברנע ושמעון שיפר, מיום ב' באדר א', תשס"ה (11/2/05).

הסמכות היחידה בכל תחום מקצועי הוא המומחה לעניין – ואין בלתו.

כשם שראש הממשלה עצמו, אם יחלה, ל"ע, לא יפנה למנכ"ל משרד הבריאות או לשר הבריאות אלא **לרופא המומחה ביותר בתחומו** – כך הוא הדבר גם בעניני הבטחון הלאומי.

על מנת להבין את הקטסטרופה וההפקרות הלאומית – הנרקמת לנגד עינינו בעצם הימים הללו – להלן כמה ציטוטים נבחרים מאותה כתבה.

..."עמדה שמציג השב"כ בדיונים **מייצגת את הארגון כולו**, לא רק את דעתו האישית של ראש השירות. היא מבקשת לבלום כל סחף בעמדות הישראליות לגבי שורה של נושאים, ובראשם שחרור האסירים והעברת האחריות על ערים פלשתינאיות לידי הרשות. הצבא מבקש להקל. **השב"כ טוען שעד היום, כל הקלה שנתנה ישראל לפלשתינים, בשחרור כלואים, בהסרת מחסומים, בהכנסת עובדים, נסתיימה בפיגוע.** אין תועלת בהקלות: הן לא מקטינות בכהוא-זה את המוטיבציה של המחבלים, הן לא מחזקות את כוחה של הרשות, הן לא מעודדות פעולות-סיכול מצד הפלשתינים, והן מקלות על הטרוריסטים להשיג את יעדיהם".

..." משפע הטיעונים שמעלה השב"כ, אולי המזעזע ביותר הוא זה: 18 יהודים נהרגו מתחילת 2004 מפיגועים שיצאו מאזור יהודה. 16 מהם נהרגו בפיגוע האוטובוס בבאר-שבע בסוף אוגוסט. בפיגוע היו שני מחבלים-מתאבדים. **את תגורת הנפץ הלבישו עליהם שני פלשתינים ששוחררו מהכלא הישראלי בעיסקת טנננבוים".**

..."במשך שנתיים וחצי בנו צה"ל והשב"כ מערכת סיכול יעילה ביותר באיו"ש. **העברת האחריות על הערים ממוטטת אותה וחושפת את הבטן הרכה של ישראל לטרור".**

..."בארבע ורבע שנות אינתיפאדה לא עסק אף פלשתיני בסיכול הטרור. הם לא עוסקים בסיכול גם היום. כל השטחים שבשליטת הרשות הם ארץ מקלט למחבלים. **אבו-מאזן אומר בגלוי ובסתר אותו דבר: אין לו שום כוונה להתעמת עם הטרור".**

עד מתי נווכח שראוי לשנות את ה"דיסקט" אצלנו?!

כמבואר ב- 4 עמודי המודעות בגליון הקודם – ובעמודים 16,17,73 בגליון זה

המטה העולמי לישראל בטוחה

סניף ישראל

INTERNATIONAL JEWISH PRESIDENTS CONFERENCE * WORLD COMMITTEE FOR A SAFE ISRAEL

רח' ר' עקיבא 75 א', בני-ברק – ת.ד. 893 בני-ברק 51108 **טל-פקס 5783248(03)** * **נייד:565409(0508)**

בס"ד, יום ד', ל' שבט תשס"ה (9/2/05)

ב"ועידת שארם" הופקר דמך

התוועדויות שרון-עבאס ב"ועידת שארם" בשבוע שעבר – יתורגמו מיד להינתקות בדם ואש ותמרות עשן

1) יו"ר הרשות הפלשתינאית, מחמוד עבאס (אבו-מאזן) כלל לא הבטיח אפילו את **עקירת הטרור**; הוא רק "הבטיח" שמיום פיסגת "ועידת שארם-א-שייח", לא יהיה יותר טרור **בכל מקום**

...

2) **בו-ביום** הודיע החמאס שהבטחת עבאס איננה מחייבת אותו. חד גדיא.

החיזבאללה, שממנן ומפעיל את טרוריסטי ה"תנזים" ביו"ש (אירגון פת"ח...) – לא צריך להודיע דבר: בעצם היום הזה ישנן **50 התרעות ספציפיות** להתארגנות טרוריסטית.

3) ב"תמורה", התחייב שרון על הפסקה מיידית של כל הפעילות הצבאית (כולל השב"כ – שבעמל רב עלה בידו לטוות רשת מודיעינית יעילה), **בכל מקום.**

4) ראש הממשלה יודע, כמובן, **בוודאות** ש- 50 ההתרעות הללו לא יתנדפו מאליהן. זאת ועוד, מעתה העניק אריאל שרון לחמאס ולחיזבאללה (ולכל השאר) **תעודת ביטוח ישראלית בחיתום בינלאומי** להתארגנות ולהברחת כלי נשק הרסניים, לקראת הסיבוב הבא.

5) יתרה מזו, כדי למלא במהירות את השורות המתדלדלות של ארגוני הטרור, הבטיח שרון לשחרר מיידית מבתי הכלא הישראלים, גדודי אסירים פלשתינאים מיומנים. חד גדיא.

6) דהיינו, כל אזרח ישראלי מהווה מעתה בן ערובה לטרור הערבי: אם לא נשחרר עוד טרוריסטים; לא תפסק בניית הגדר; לא נוותר על ירושלים; הפליטים לא ישובו ליפו, חיפה, אשדוד ואשקלון – דמנו בראשנו.

הטרוריסטים הם אלה שיבחרו מעתה את העיתוי ואת העילה למתקפה כוללת: בדם ואש ותמרות עשן.

7) את/ה הוא, איפוא, הקורבן הפוטנציאלי המזדמן של ה"התנתקות" - שאתננה הוגדרה ב"ועידת שארם".

השקט המדומה יתודלק, זמנית, בויתורים ובכניעה בקצב מואץ לדרישות הערביות, ללא קץ. לאחריה יעצימו תמרוני העשן בישראל, היה לא תהיה – אם לא תחתום ותחתים, בעוד מועד, על **העצומה למען שלום תמורת שלום קבע**, המתפרסמת כאן.

המלחמה בנו היא פנים ואחור.

במודעה שפרסמנו בשבועות האחרונים בכלי התקשורת ובעלונים: **מחאה עם רוממות-לב** - כתבנו בסעיף הראשון בזה הלשון: **"עצם העובדה שהערבים ותומכיהם בכנסת נתנו ידם להחלטה גזענית לגירוש יהודים מ- 23 ישובים חוקיים, בכח הזרוע – יוצרת, למצער, תקדים ערכי לגירוש מקביל, עתידי, של תושבי 23 ישובים ערביים".**

ח"כ מוחמד בראכה מילא אף הוא בשבוע שעבר, במדוייק, צפי זה: בקולו הבודד והמכריע, הוכרעה ההצבעה בחוק "פינוי-פיצוי" בועדת הכספים בכנסת – וזאת לאחר שהתרענו בפניו, מראש, לגבי משמעות הדברים המבוארים במודעה **"מחאה עם רוממות-לב".**

ביכולתך להציל את עצמך ועמך

1) אנו קוראים לכל אחד ואחת מאזרחי ישראל– לצרף את חתימתם על **העצומה למען שלום תמורת שלום קבע**, שפורסמה בשבועון זה בשבוע שעבר(גיליון 496).

2) כמו כן אנו מבקשים מכל מנהיג ציבור באזור מגוריו לגייס את הציבור הנאמן לו, ידידיו ומושפעיו, להחתמה על עצומה זו – ולהקים ועד של תושבים מקומיים לעניין זה, אשר ישלח נציג ל"חבר הנאמנים" הארצי של "המטה העולמי לישראל בטוחה".

3) ויהי רצון שנזכה לנצל את פסק הזמן הנוסף שהעניק לנו הקב"ה בחסד וברחמים **למאבק אפקטיבי ויעיל למניעת גירוש יהודים מבתיהם בארץ ישראל** – בדמות החלטת היועץ המשפטי לממשלה, כי על הממשלה בישראל להתכנס שוב לקבלת החלטה סופית ומחייבת (כדי לאפשר למתיישבים היהודיים הנידונים לגירוש ל"ע, להציג את התנגדותם לכך בבית המשפט בעוד מועד).

4) מוטל עלינו, אפוא, **חוב קדוש** לנצל ביעילות פסק זמן זה ואת ההתרחשויות וההתפתחויות מדי יום, עדי נזכה למימושו המלא של חזון דוד המלך ע"ה, בתהילים קכ"ד – ולפועל: **"נפשנו כציפור נמלטה מפח יוקשים – הפח נשבר ואנחנו נמלטנו"** – שהיא ההכנה הראויה לנצחון ישראל וגאולתו בגאולה האמיתית והשלמה בביאת משיח צדקנו בפועל ממש, כאן ועכשיו.

נא לצלם עמוד זה, בצירוף העצומה – ולהפיצם ב"מבצעים" וכיוצ"ב - המוגשים ב"אופן המתקבל" על כל הציבור.

שמואל שמואלי, יו"ר

Shmueli11@bezeqint.net

ונציג הרבי מלובביץ' לענייני "ארץ ישראל שלנו".

המכתבים שנשלחו לשרים, לשגרירים, לחכי"ם ולראשי המועצות הערביות

המטה העולמי לישראל בטוחה סניף ישראל

INTERNATIONAL JEWISH PRESIDENTS CONFERENCE * WORLD COMMITTEE FOR A SAFE ISRAEL

רח' ר' עקיבא 75 א', בני-ברק – ת.ד. 893 בני-ברק 51108 טל-פקס 03)5783248) * נייד:0508)565409)

המכתב שנשלח לכל השרים והחכי"ם

ב"ה. יום ה', כ"ד שבט תשס"ה (3/2/05)

לכ' השר _____

שלום רב.

הנדון: הבהרה להשלכות "חוק פינוי-פיצוי" כתקדים לגירוש לערבים

1) מצו"ב "קול קורא": מחאה עם רוממות-לב, שפורסם בכלי התקשורת, ואשר הופץ השבוע בעשרות אלפי עותקים.

2) אבקשך להביא לידי ביטוי ולריישום נאות בפרוטוקול הדיונים בממשלה, את המשמעות הברורה של חוק זה (כמפורט ב"קול קורא"): *גירוש יהודים מ- 23 ישובים חוקיים – יוצר תקדים ערכי ומצפוני לגירוש מקביל, עתידי, של תושבי 23 ישובים ערביים, למען השלום - בשיעורי פיצוי מגוחכים!*

3) היה ומאוויי "פסגת שארם-א-שייח", ביום ג' הקרוב, יתנפצו, בסופו של דבר, בקול רעש גדול נוכח המציאות בשטח – ותגיע השעה לטיפול שורש בבטחון מדינת ישראל ושלום אזרחיה – ראוי שהחכי"ם הערביים ותומכיהם היהודים ידעו בעוד מועד, ובמוצהר, כי תמיכת הכנסת (והממשלה) לגירוש תושבי 23 ישובים יהודיים באמצעות התמיכה ב"חוק פינוי-פיצוי" (ו/או בהצבעה לאישור חוק התקציב לכך) – משמעותה, למצער, מתן הכשר חוקי ומצפוני, מראש, ביום פקודה להפרדת העמים, בדמות גירוש תושבים ערביים מסויימים מישוביהם, לפי המתאים.

בכבוד רב

שמואל שמואלי, יו"ר

המכתב שנשלח לראשי המועצות הערביות

(3/2/05)

לכ' ראש מועצת _____

מר _____

אדון נכבד.

הנדון: משמעות ההחלטה הצפויה להתקבל בכנסת לגירוש יהודים מבתיהם

1) מצו"ב העתק המכתב שנשלח לכל שרי הממשלה ולחברי הכנסת בישראל, בצירוף הנספח: "קול קורא" – והמכתב לשגרירי המדינות הזרות בישראל.

2) ברצוננו להסב את תשומת לבך לתוכן המכתבים הללו, לפיהן ההחלטה הצפויה במסגרת חוק "פינוי-פיצוי" – מהווה תקדים עקרוני ומצפוני להחלתו בעתיד, באופן חוקי, גם על תושבים בישובים ערביים, כמפורט במצו"ב, בשיעורי פיצוי מגוחכים.

3) לפיכך נודה לך באם תשתף עמנו פעולה, ותצרף את תמיכתך למניעת אישור חוק "פינוי-פיצוי" במתכונתו הנוכחית בשבוע הבא.

4) אנא צרף את עמדתך בנדון בשולי המכתב המופנה לחברי הכנסת ולשגרירים בישראל (והמצו"ב), ושלח זאת אלינו בהקדם בפקס: 03)5783248 - על מנת שנוכל לצרפה בהקדם לתשומת לב החכי"ם בישראל ולשגרירי המדינות הזרות, לפי המתאים.

בכבוד רב,

_____

שמואל שמואלי, יו"ר

המכתב שנשלח לשגרירויות הזרות בישראל

(3/2/05)

לכבוד שגרירות _____

כבוד השגריר _____

אדון נכבד.

הנדון: תשומת ליבך להחלטות הצפויות בימים אלה בממשלת ישראל - שמשמעותן מתן הכשר חוקי ומוסרי לגירוש ערבים מישוביהם בישראל

1) מצו"ב תרגום מעברית של מכתבינו לכל שרי הממשלה (וחברי הכנסת בישראל), בצירוף תרגום הנספח התומך במכתבים אלה – אשר פורסם גם בכלי התקשורת בישראל.

2) ההחלטות הצפויות בממשלת ישראל (ובכנסת) בימים הקרובים – משמעותן מתן הכשר חוקי, עקרוני ומצפוני, לגירוש המוני של תושבים ערביים מישוביהם בשטחים שבשליטת מדינת ישראל, למען השלום – בשיעורי פיצוי מגוחכים, כמבואר במכתב ובנספח המצו"ב .

3) במידה ו"פיסגת שארם-א-שייח" לא תועיל (כצפוי) למניעת ההסתה, הטרור והמלחמה כנגד ישראל - תאלץ ממשלת ישראל, בסופו של דבר, לבצע טיפול שורש יסודי בטרור וגורמיו.

4) ההחלטה הצפויה בממשלה בימים אלה לגירוש יהודים בלבד מ- 23 ישובים חוקיים וותיקים, למען השלום – נותנת מראש, הכשר מוסרי לגירוש מקביל, דומה, של תושבים ערביים מסויימים במסגרת המלחמה בטרור ותומכיה.

5) ברצוננו לוודא, איפוא, כי ממשלתך מודעת לעובדות אלה בעוד מועד – וכי התעלמותה מהחלטות אלה, פירושה הסכמת ממשלתך לכך.

6) במידה וממשלתך רואה בגירוש המוני של יהודים או ערבים מבתיהם, תהליך בלתי דמוקרטי בעליל – נודה לך באם תוכל להציג עמדה זו באזני שרת החוץ של ארה"ב, קונדוליסה ריים, אשר מגיעה בימים אלה לביקור במזה"ת – כפי שהודיע על כך אתמול הנשיא גורג' בוש, בנאומו בפני הקונגרס – במהלכה תבע דמוקרטיית-יתר במצרים ובסעודיה...

7) נודה לך מאוד אם תואיל לדווח לנו בהקדם אודות עמדתכם בנדון, ואת תגובת המימשל בארה"ב בענין זה.

בכבוד רב,

_____

שמואל שמואלי, יו"ר

בונים מקדש-מעט באוונטורה

(= הרפתקאה)

בנסים גדולים וגלויים, החל זוג צעיר שלא מכבר נישא, לבנות בית כנסת ומרכז קהילתי גדול בעירם. בתחילה נדמה היה להם שזה למעלה מכוחותיהם, אך בכוח הבלתי מוגבל של המשלח, הצליחו להקים לא רק בית כנסת ענק ומפואר... • סיפור שליחותו המרתק של הרב לוי יצחק פורטה, שליח הרבי מלך המשיח באוונטורה, מיאמי פלורידה – מוגש לפרשיות בהם קוראים על בניית משכן לה'

אוונטורה. אם תחפשו מידע על פשרה של מילה מוזרה זו, תמצאו שתי תשובות: א. איזור מגורים יוקרתי בצפונה של מיאמי. ב. הרפתקה בשפה האיטלקית. בביקור קצר שערכתי אצל השליח בעיר זו, אוכל להעיד נאמנה: המקום נאה לשמו ושמו נאה לו...

כדי לקבל פרטים מפורטים יותר על אודות המקום, טבעם של אנשיו (חן מקום על יושביו) וזיקתם ליהדות בכלל ולרבי מלך המשיח בפרט – ניגשתי ישירות אל השליח המקומי הרב **כתריאל בראָסאָוונקין**.

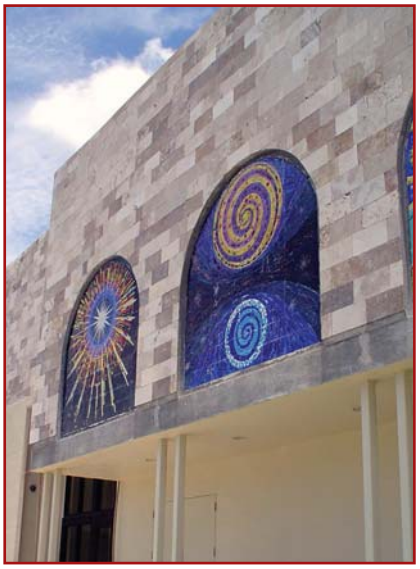
"למען האמת", טורח הרב בראסאוונקין בענווה יוצאת דופן להדגיש בפני, "עליך לגשת לחתני הרב **לוי יצחק פורטה**, הוא מנהל כיום את הפעילות. הגעתי בשליחות הרבי לצפון מיאמי לפני עשרים-ושתיים שנה, וכאשר נבנה איזור זה לפני כעשר שנים בלבד, עברנו לפעול גם בו. כאשר נישאה בתנו חני עם בנו של הרב אריה פורטה, שליח הרבי בלונדון, העברתי את ניהול בית חב"ד לידיו. סע אליו", הוא לוחץ עלי.

פעלתי כמצוותו ושמתי פעמי לעבר בית חב"ד על פי הכתובת שבידי Biscayne Blvb 21001. מספר הבית כשלעצמו הדהים אותי,

מאת: מענדל צפתמן

מימין: מנורת הענק שניצחה את החוק באור החנוכה. משמאל - למעלה: פנים בית הכנסת. למטה: חלונות ויטראז בחזית בית חב"ד

חששתי שלא אמצא את המקום, אולם אחד היהודים שעצרתי בדרך הסביר לי במילים פשוטות: "תמשיך לאורך הרחוב הזה, ואחרי עשרים רחובות בערך, תראה בנין גדול עם חנוכיה גדולה, אין סיכוי שתפספס את המקום", הרגיע אותי. כעבור עשר דקות של נסיעה נגלה לפני בניין ענק ממדים מדהים ביופיו. בחזיתו נקבעה חנוכיית ענק הבנויה מעשה אמן.

התחלה של נסים

שש שנים בלבד נמצא הרב לוי יצחק פורטה במקום, וכבר הצליח לחולל מהפיכה של ממש, גשמית ורוחנית כאחד, בקרב יהודי אוונטורה.

בהגיעו, ביקש ממנו חמיו לקחת על עצמו את פרוייקט בניית בית חב"ד החדש. השטח עצמו כבר נרכש קודם לכן על ידי חמיו הרב בראסאוונקין בסכום של $400.000. על השטח עמד בית קטן ופשוט ששימש כבית כנסת ובית חב"ד.

למען האמת, החתן הצעיר נרתע מהמשימה. זו נראתה לו גדולה ממידותיו בכמה מספרים. "לקח לי קצת זמן", אומר הרב פורטה הצעיר, "עד שהבנתי שאם אלך בכוחי אמנם לא אצליח לבנות כלום, אולם כשליח של הרבי – לא אהיה מוגבל שכן הרבי נותן כוחות בלתי מוגבלים. רעייתי חני נתנה לי דחיפה רצינית כשהיא מצטטת את האמרה הידועה "טראַכט גוט – וועט זיין גוט".

הקושי הרציני שעמד בפנינו לקראת בניית הבניין, היה כמובן הבעיה הכספית. כדי להרים בניין רציני שיעמוד בסטנדרטים המקומיים, נדרש כסף רב, דבר שלא היה בידנו. הקהילה עצמה עדיין לא הייתה מפותחת דייה; היה צריך קודם לכול לבנות קהילה גדולה, ובעזרת אנשי הקהילה לנסות

זהירות, חשמל!

בערב ראש השנה לפני כשנתיים, רצו השלוחים לפתוח את הבניין החדש שכבר היה 'בנוי ומשוכלל', לתפילות ראש השנה. עליהם היה רק לקבל אישור אחרון מחשמלאי מדופלם שאמור היה לוודא שכל מערכת החשמל בבניין פועלת כראוי. החשמלאי עבד שעות רבות, וכמעט נתן את האישור המיוחל.

מעל בימת ארון הקודש ישנו חלון חשמלי שנפתח במיוחד עבור חופות — כדי שתהיינה תחת כיפת השמים. דא עקא, שהחלון לא היה מסודר עדיין לפתיחה, והוא למעשה עמד כמוקש בפני המתפללים: האם יתפללו בימים הנוראים בתוך בית הכנסת החדש והמרווח, או שיאלצו להתפלל באוהל שנרכש על ידי השלוחים.

כשהחשמלאי ניגש לבדוק את פתיחת החלון הזה, נעצרה נשימתנו. ידענו שזה ה'מוקש' היחיד שעומד לנו לרועץ. בו ברגע ניגש אליו קבלן החשמל (גוי) שסיפק את תשתיות החשמל לבנין ולחש על אוזנו: "שלא תעז לפתוח את החלון הזה, שכן הוא מיוחד לתפילה של היהודים בליל שבת. דע לך, שאם תנסה לפתוח את החלון, יבואו עליך מחלות וצרות", הזהיר אותו.

הגוי, באורח פלא, נסוג לאחור וחתם בלא אומר על אישור הכניסה לבניין...

לבנות בניין. אולם אנחנו פעלנו בצורה של 'לכתחילה אַריבער' — קודם כל בניין והוא כבר יתמלא ביהודים תושבי האיזור.

זה אכן מה שקרה. בהשגחה פרטית, בדיוק באותו זמן קיבלנו הוראה מהעירייה להחליף את הבניין הקיים. הוועדה האחראית על חזות העיר החליטה כי בעיר יפה זו — ובמיוחד ברחוב הראשי, בו אנחנו ממוקמים — לא מתאים שיהיה בניין פשוט שמכער את הנוף היוקרתי סביבו...

יכולנו למכור את השטח ולקבל עבורו למעלה ממיליון דולר(!), אולם מחשבה זרה זו לא עלתה כלל על דעתנו. ידענו שרצונו של הרבי — שנתן לחמי ברכה מיוחדת לרכישת השטח — שיקום כאן בניין שיכבד את שם ליובאוויטש ושמו של הרבי"...

כך החל הרב פורטה לכתת רגליו מבית לבית וממשרד למשנהו כדי לאסוף את הסכום האגדי הדרוש לבניית הבניין. בצורה מופלאה קיבל מהבנק הלוואת ענק על חצי מהסכום הדרוש. בצורה זו, קיווה, יווכחו כולם ברצינות כוונתו להקים את הבניין המפואר. בחוזה שנחתם ביניהם התחייב להחזיר כעבור שנה $300.000, כאשר את יתרת הכסף עליו להשיב במשך שבע שנים.

שנה חלפה, וכסף אין. בלית ברירה ניגש הרב פורטה אל הבנק וביקש להאריך את פירעון החוב בעוד שנה; למרבה הפלא נעתר מנהל הבנק לבקשתו, בהזהירו אותו לבל יאחר את המועד בעוד שנה. שנת הארכה התקרבה גם היא אל קיצה, וכסף באופק אין. השליח, מודע לכוחו הבלתי-מוגבל של המשלח, המתין לנס. בתום השנה הגיע נציג הבנק כדי לעקל את שטח האדמה עליו עומד בית חב"ד. כששמע זאת ר' **אליהו איזגווי** שעבר להתגורר באזור, שינס מותניו והודיע לבנק כי הוא מקבל על עצמו להיות ערב להשבת הכסף כולו.

לבנות בניין זה דבר קשה...

שלב אחרי שלב החל חלום הבניין לקרום עור וגידים. כאשר נהרס הבניין הישן, עברו התפילות לבית משפחת פורטה הצעירה. השולחן בסלון הבית שימש לסירוגין כבימה לספר תורה ולסעודות השבת והחגים. מאוחר יותר נדד משכן בית הכנסת למקומות אחרים. זו לא הייתה תקופת הפריחה של הקהילה, כיוון שלא היה מקום של קבע.

"לבנות בנין" מציין הרב פורטה, "זה דבר קשה אבל אפשרי אם רק יש לך כסף; לעומת זאת, קהילה לא קונים בכסף וכאן מתחילה העבודה הרצינית". מני אז, החל הרב פורטה לחזק את מנהגו להסתובב בין בעלי העסקים באיזור, בעיקר בימי שישי כשזוג תפילין באמתחתו. יחד עם התפילין היה מחלק מידי שבוע חלות לשבת למקורבים. כך חוזק ואומץ הקשר בין המקורבים לבית חב"ד.

תוך כדי השיחה נקרא השליח לצאת לרגע מהחדר. הוא מבקש את סליחתי וחוזר למשרד לאחר כעשר דקות ובידו שקית מלאה בשטרות ובמטבעות, ביניהם שטרות רבים של מאה דולר. "הנה, תראה", הוא אומר לי, "זה עתה הגיע יהודי שעשה 'דילי' עם הקב"ה: הקב"ה נותן לו ברכה בפרנסה, והוא כאות תודה מעניק **חצי מהרווחים** לצדקה..."

שרשרת השגחות פרטיות ונסים מופלאים הביאה להשלמת החוב ולהתקדמות הבניה בקצב מזורז. כעבור שלוש שנים בלבד [שנראו בעיני הרב פורטה לנצח] כבר יכלה קהילת חב"ד אוונטורה לברך על המוגמר. בראש השנה וביום כיפור של אותה שנה השתתפו כ-1000 יהודים בתפילות החגים! ראשי הטמפל הקונסרבטיבי הסמוך, ראו בדאגה את זריחת קרנה של קהילת חב"ד הצעירה בקצרם תוצאות מרשימות כעבור זמן קצר בלבד.

בעיה נוספת שניצבה בפני הרב פורטה, הייתה העובדה שאזור זה משמש בעיקר כמקום נופש, דבר שגורם לאנשים רבים לעזוב את מקומם כעבור תקופה. כהקדמת תרופה למכה, החל להחתים את מקורבי הקהילה על חברות בקהילה; "כאשר אדם תורם למוסד, הוא מרגיש שהמקום הופך להיות חלק ממנו; כך הוא מרגיש בן בית והוא אינו רוצה לעזוב".

מי שלא ראה את המקווה...

יחד עם פתיחת הבניין, נפתח גם מקווה טהרה מפואר. שלא כשאר הליכי הבניה בבית הכנסת עצמו, בהם ניסה הרב פורטה לחסוך ככל האפשר — הרי שבעניין המקווה נתן הוא דרור לתכנוני האדריכלים. המקווה לבדו עלה $300.000...

אני נכנס אל המקווה ונדהם מהפאר וההדר הלא-שיגרתיים. "אנשים כאן רגילים לחיים ברמה גבוהה מאד", מעדכן אותי הרב פורטה. "בכדי להכניס משפחות נוספות למעגל שומרי טהרת המשפחה, יש לנהוג בכלל 'אזלת לקרתא — הלך בנימוסיה'. לשם כך בנוי המקווה בשיא הפאר; שיש יוקרתי, אריחי קרמיקה מפוארים, גיקוזי, מקלחת לנכים ואפילו עיטורי זהב (עשרים וארבע קראט) על הקירות והרצפה...

"לא הרחק יש כאן ספא מפואר ויוקרתי, שעבור מי שאינו בקי בהלכות, בהחלט יכול להוות תחליף. לכן במקווה אצלנו מקבלים שירות של חמשה כוכבים. ולדוגמא, מידי יום מוחלפים הפרחים באגרטלים, כך שהמקווה בהחלט מהווה אלטרנטיבה. אם היינו בשליחות במקום אחר, לא בטוח שהיינו מבזבזים כל כך הרבה כסף על חיצוניות ותפאורה. (מחייך:) באוונטורה כולה יש עשרה אחוז מהאוכלוסייה שחיה חיים רגילים — אני ואשתי חלק מהאחוזים הללו!

Jewish Journal

MIAMI-DADE
September 3, 2002

L'CHAIM

Rabbi Harvey Markowitz is the new spiritual leader at Temple B'nai Zion.

33

INSIDE
Book Review 35
Bridge 44
Calendar 34
Classified 45
Crossword 44
Devar Torah 30
Happenings 6

Welcome home

Aventura Chabad moves into new building

Photo by Jacqueline Cabini
Rabbi Casriel Brusowankin and Rabbi Laivi Forta at Aventura Chabad's new location.

By Linda Rodriguez Bernfeld
Journal Staff Writer

for us to have a beautiful environment."

Chabad plans to acquire additional property in the future to house a

As I See It

Straws in the whirlwind

The bad news still outweighs the good, and by a very substantial margin. The light at the end of the tunnel is no more than a flickering candle, and a moderate gust of wind could still easily extinguish it.

This member of the governing party proposes the carpet bombing of Palestinian cities, that member of the cabinet urges the transfer of the entire Israeli Arab population.

Israel's Minister of Defense, Binyamin Ben Eliezer (Fuad), engineers a modest withdrawal of

Leonard Fein

מימין: עיתון יהודי מדווח על חנוכת בית חב"ד. משמאל - למעלה: מקווה הטהרה המהודרת. למטה: פינה מפוארת במקווה

יום פתיחת המקווה נחגג בצורה מקורית. החל מהבוקר נערכו סדנאות בנושא טהרת-המשפחה, ולשם כך הגיעה מהארץ הגב' **מלכה תגר** זו ברוב כשרונה היטיבה להסביר את חשיבות מצוות טהרת המשפחה, בין השאר גם בהיבטים הרפואיים וכדו'. בערב הגיעו גם הבעלים והשתתפו אף הם בסדנאות בנושא.

"בהתחלה חשבנו לפתוח את המקווה רק לפי הזמנות מראש", מספר הרב פורטה, "ואילו רעייתי צידדה בהשארת המקווה פתוח לציבור כל יום, דבר שבהכרח דורש עוד הרבה כסף. לבסוף החלטנו להשאיר את המקווה פתוח לתקופת ניסיון בה נראה אם אכן יש צורך להשאיר את המקווה פתוח. מאז עוד לא נסגר המקווה אף פעם..."

גם מקווה הכלים שהוקם נוצל היטב להרחבת והעמקת השיעורים בענייני כשרות ושבת.

אגב הלכות שבת, נזכר השליח הרב לוי יצחק פורטה בסיפור מעניין: "למרות השיעורים, היו רבים שלא הצליחו להבין מדוע הם אינם יכולים לקחת עמם את הילדים בעגלות, 'מה הבעיה, אנחנו לא נוסעים, אנחנו הולכים ברגל', טענו.

לצורך כך הוחלט ללכת בקו של 'לכתחילה אַריבער' ולארגן עירוב. סביב איזור המגורים של אנשי הקהילה ובית חב"ד, נמתח חוט שכמעט והקיף אותם לרשות אחת. "כמעט" אמרנו: קטע ממסלול העירוב עבר דרך גשר גבוה עליו לא ניתן היה לטפס ולמתוח חוטים לעירוב — בוודאי לא כשאין רשות מהעיריה.

אולם גם לצרה זו נמצא פתרון בדמותו של אחד המקורבים העובד בחברת חברת החשמל של פלורידה FPL [=פלורידה פאוור לייט]. אותו מקורב שכבר למד מהשליח כיצד יש להסתכל על העולם המעלים ומסתיר, הגיע יום אחד עם משאית של העירייה, הדליק את אורות האזהרה המסמנים על עבודות בכבישׁ, ובחסותם מתח את חוטי העירוב על גבי הגשר. כך הפך העירוב לרשמי בצורה בלתי רשמית...

ממשיכים להתפתח

הרב פורטה מעולם לא אומר די, ומעבר לפעילות ה'שגרתית' של בית חב"ד, הוא פתח גם 'היברו סקול' לילדים. מידי יום ראשון ורביעי מגיעים ילדי הקהילה ללימודים תורניים, הלימודים התורניים היחידים שהם מקבלים. בקיץ מתקיים 'די קעמפ' לילדים. באמצעות 'בית הספר' וה'די קעמפ', מקבלת המשפחה כולה אידישקייט וחסידישייט דרך הילדים. כיום כבר מגיעים מאה ועשר ילדים כשעליהם מופקדות ארבע-עשרה מורות.

פעמיים בשבוע נמסר שיעור לזוגות בבית חב"ד, ומעבר לזה, השליח מוסר שיעורים הנודדים בין בתי המקורבים, כאשר כל זוג מזמין יחד עמו זוג נוסף וכך מעגל המקורבים הולך ומתחזק. אחת לחודש, בדרך כלל סביב תאריך חסידי, מגיע מרצה אורח שמדבר על מעלת היום והשפעתו על החיים ביומיום.

מידי יום ראשון עורך הרב מנדלסון שיעור מיוחד בענייני גאולה ומשיח — מתוך המקורות. בשבתות חיים באי בית חב"ד עם משיח, הן בשירת 'יחי' לאחר 'לכה דודי', והן בהקראת קטעים מתוך "בית משיח" בשעת רעווא דרעווין, מפי הרב בראָסאָוונקין.

תוך כדי שיחה אנחנו נכנסים יחד לאולם הגדול והמרווח של בית הכנסת. מיד עם כניסתנו אני מבחין בכחמש-עשרה שולחנות עגולים ערוכים ומזומנים לסעודת שבת. מפה לבנה צחורה פרוסה על השולחן ואגרטל פרחים מרשים ניצב בטבורו. על הצלחות הריקות עדיין, מונח ברכון המכיל 'שלום עליכם', 'אשת חיל', קידוש, ברכת המזון ושירי בית חב"ד.

"יש כאן אירוע מיוחד הלילה?" אני שואל את הרב פורטה. "כן, אחת לחודש אנחנו עורכים שבתון לכל אנשי הקהילה.

מימין: השלוחים מכניסים את הילדים לאווירת מתן תורה. משמאל - למעלה: הרב כתריאל בראָסאָוונקין. למטה: הרב לוי יצחק פורטה

שמנו לב שב"ה הקהילה גדלה, וגם אם נזמין כל שבת זוג, ייקח למעלה משנה עד שנפגש שנית עם אותה משפחה בסעודת שבת. לצורך כך הגינו את רעיון ה'שבתון' אליו מגיעים אנשי הקהילה, ויחד אנחנו עורכים סעודת שבת משותפת שהופכת להתוועדות לבבית ומגבשת.

"אתה רואה את האישה הזו?" שואל הרב פורטה ורומז לי על אחת הנשים שעובדות במקום. "זו אישה אמידה שלא חסר לה כסף. היא ובעלה חזרו בתשובה לאחר שהתרשמו מהיופי שבשמירת שבת. מאז שהתקרבו ליהדות, הם בעיקר מזמינים זוגות אחרים לסעוד אצלם סעודות שבת. הכשרות שלהם היא כל כך טובה, עד שגם אני בעצמי יכול לאכול אצלם בלב שקט. האישה כל כך מרגישה חלק מהמקום, עד שהיא מגיעה לעזור בגופה להצלחת השבת..."

יש לכם רעיונות מיוחדים המיושמים בשליחות?

"כל פעם עולה רעיון אחר, כאשר המטרה היא להחדיר מסרים דרך 'כבישים עוקפים'. אתן לך דוגמה: מידי פעם אנחנו עורכים הפנינג להורים וילדים, או 'ערב מאכלים' בו מתמקדים כל פעם על מאכלים ומאפיינים ממנטליות אחרת. פעילות זו, מלבד העובדה שהיא מקשרת ומאחדת את חברי הקהילה, מאופיינת גם במוטיבים יהודיים וחסידיים רבים. בצורה זו ראינו במוחש, שגם מסרים כאלו שבשיעור רגיל קשה להעביר – 'נקלטים' היטב באווירה כזו".

אחרי שהשלמתם את המשימה המרכזית בהקמת בניין מפואר שכזה, יש לכם תוכניות נוספות?

"בוודאי. בעוד כחודש, בעזרת ה', נחגוג כאן הכנסת ארבעה ספרי תורה לבית כנסת חב"ד. התכנית היא לסגור את הרחוב הראשי בו נמצא בית חב"ד, ולהוביל את התהלוכה לאורך הכביש הראשי. במסגרת עבודתי כרב המשטרה, השגתי את האישור הנדיר לכך. בע"ה, זה יהיה אירוע שכל העיר תדבר עליו.

"מלבד זאת, אנחנו מתכננים לבנות בניין נוסף בו יהיה אולם שמחות, גן ופעוטון לילדים בגילאי 2-5 ובית כנסת ספרדי".

אני לא מבין, לשם מה אתם צריכים כל כך הרבה ספרי תורה?

ראשית, נוסף על בית הכנסת הגדול שיש לנו כאן, יש בצדו בית כנסת נוסף לנוסח הספרדים. הוא נועד לתת פיתרון ליהודים ספרדים שמתקרבים ליהדות ומבקשים להיצמד למסורת אבותיהם. במקומות מסויימים, יש יהודים ספרדים שמתקרבים ליהדות על ידי חב"ד, אבל אז הם רוצים לחזור גם למנהגי אבותיהם, וכשאין להם תשובה מספקת, הם מחפשים קהילה ספרדית מוכרת. באמצעות המניין הספרדי, הם נשארים איתנו וממשיכים להיות מקושרים לרבי.

סיבה נוספת לספרי התורה הרבים: בשמחת תורה מגיעים לכאן אנשים רבים ואז בעיקר מורגש החיסרון בספרי התורה. חוץ מזה – מוסיף הרב פורטה בחיוך – מ'פרעגט נישט קיין קושיות. וועז מ'גיט – נעמט מען' [לא שואלים שאלות, כשנותנים – לוקחים]..."

אי אפשר לפספס

הרב פורטה ואני ממשיכים בסיור ויוצאים אל מחוץ לבניין המפואר. בדרכנו אנחנו חולפים על פני החנוכיה המיוחדת הקבועה בקיר הבניין, אותה חנוכיה שצדה את עיניי מיד עם בואי למקום. "החוק במיאמי אוסר להציב חנוכיות ציבוריות", הוא מסביר לי. "הדבר מסב עגמת נפש רבה לשלוחים באזור שאינם יכולים לקיים את הוראת הרבי. התחכמנו אפוא ובנינו את החנוכייה כחלק מגוף הבניין, כך אי אפשר לבא אלינו בטענות. זה כנראה הפירוש של 'תהיה חכם ולאו דווקא צודק'...

את החנוכיה הזו, הבנויה כמובן בקנים ישרים, כשיטת הרמב"ם – תרם יהודי ממשפחת מיימון, מצאצאי הרמב"ם, וזו, אגב, החנוכייה הגדולה ביותר בפלורידה.

כשאני נפרד מהרב פורטה, אני מבין טוב יותר את דבריו של היהודי שהנחה אותי בתחילה אל בית חב"ד: "אחרי עשרים רחובות בערך, תראה בנין גדול עם חנוכיה גדולה, אין סיכוי שתפספס את המקום"...

ב"ה

המטה העולמי להצלת העם והארץ

הממשלה והעומד בראשה הכריזו מלחמה גלויה נגד
הקדוש-ברוך-הוא ותורתו הם מתכוננים להחריב ישובים בארץ-הקודש
ולהכניס מליוני יהודים לסכנת נפשות רחמנא ליצלן!

"עת צרה היא ליעקב - וממנה יוושע"

אנו קוראים בזה לכל אנ"ש חסידי חב"ד,
אנשים, נשים וטף ליטול חלק ולהשתתף

בכינוס
מי לה' אלי!

למחות, לזעוק ולהביע את עמדתו הברורה של
הרבי שליט"א מלך המשיח כנגד כל ויתור ונסיגה!

ביום חמישי ט"ו אדר א'
(שושן פורים קטן) תשס"ה
24.2.2005 בשעה 19:00
במרכז הקונגרסים
"בניני האומה" ירושלים עיה"ק

במעמד:
רבנים, משפיעים, שלוחים,
לוחמי ארץ-ישראל השלימה ומומחי ביטחון

בתכנית:

- **זעקה גדולה ומרה כבימי מרדכי הצדיק**
- **מחאה נמרצת נגד הצוררים**
- **התארגנות ארצית ועולמית של "ילחם מלחמות ה' - וינצח"**
- **תפילה ובקשה - "שומר ישראל, שמור שארית ישראל"**

"ברוב שירה וזמרה" תצעורת חסידית בליווי מקהלה וזמרים

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כניסה חופשית * מקומות לנשים
בחסות: הרה"ח ר' אברהם הולצברג ומשפ' שיחי', ברוקלין ניו-יורק

לפרטים נוספים
09-8616-770
או אצל הרכזים בכל רחבי הארץ:

- רכז ארצי-מוטי מרקוביץ: 054-6354468
- אלעד-יוסף סילברמן: 054-6761055
- אלון מורה-יהודה רובין: 02-9971110
- אשקלון-קוסקס: 054-4565386
- באר שבע-אליהו ביטון: 050-8760770
- בית דגן-שמואל גרומך: 054-4692141
- בני ברק-צבי ונטורה: 054-7955770
- בית שמש-מנחם ווליקה: 02-9993589
- ביתר עילית-שם טוב אברבריה: 054-4687795
- בת ים-בית חב"ד מנחם רווה: 054-7826770
- חיפה-אוהד אנטורג: 054-7706770
- חדרה-רבין אהרונוב: 054-4207703
- חברון/קרית ארבע-דני כהן 052-4317299
- ירושלים-דורון אורן 052-3618770
- כפר חב"ד-גדי שסל: 054-4648421
- כפר סבא -יואל ימני: 054-6677021
- כפר תפוח-ירון לדרמן: 050-8761770
- מגדל העמק-מנחם מקמל: 057-3450770
- נתניה-אליעזר זיס: 054-4700645
- מטה בנימין-רפאל סלומון: 050-8755280
- צפת-שבתאי בלוך: 054-6217707
- נצרת עילית-מוטי ביטון: 054-6588770
- נווה דקלים- יגאל קירשינזפט: 050-6504394
- עמנואל-ראובן פייגין: 050-6611301
- עפולה-שלמה סגל: 052-2692669
- פרדס חנה-יוסף קורנט: 052-2257553
- קרית אתא-תומר וירס: 050-2842434
- קרית גת-מאיר מאירי: 054-4868448
- קרית מלאכי-ידידיה הלוי: 054-5840440
- ראשון לציון-יצחק מרקוביץ: 050-7817439
- רחובות-הרצל בורכוב: 050-8289943
- רמת גן-אפי בירן: 050-8760770
- תל אביב-זיו קצבי: 052-8747770

הפקת האירוע: **770 הפקות / יניי כהנא** 052-5587770

שבת היא מלזעוק

הוא ניצב לצד מיטת חמיו, מביט שוב ושוב בגופו המשותק ובפניו המיוסרות של חמיו השוכב זה ימים ארוכים ללא הכרה. איש לא פילל לאסון הנורא; עוד שנים רבות נותרו לפניו לחיות בטוב ובנעימים ולרוות נחת מצאצאיו וכעת חשכו חייהם של בני המשפחה. לפתע נבעת על מקומו. צמרמורת אחזה בגופו והוא נותר המום לגמרי. הוא חשב שהוא מדמיין כשראה את עיניו של חמיו נפקחות לרווחה...

עמנואל עובד כסוכן ציוד לגני ילדים. בין לקוחותיו הרבים נמנים גם גני חב"ד בצפת. הגננות כבר התרגלו להופעתו החביבה והחייכנית מידי מספר שבועות, וביקוריו נעשו כחלק משגרת הפעילות.

כשהופיע לפני מספר שבועות בגני חב"ד, היו פניו נפולות ומבט של עצב נשקף מעיניו. לפליאתן של הגננות סיפר עמנואל, כי חמיו יעקב עבר אירוע מוחי קשה, וכעת הוא שוכב בבית הרפואה מבלי יכולת להניע את אבריו. רק בקושי יכול להרים את רגלו סנטימטרים ספורים, אך מלבד זאת כל גופו שותק כאבן דומם.

בני המשפחה המודאגים הזמינו את טובי הרופאים למיטתו של החולה, אך אלו שבדקו אותו, הרימו ידיים. הסתבר כי יעקב לקה באירוע מוחי קשה ביותר ובעקבות זאת כמעט כל אבריו שותקו. אל המצב הקשה נוסף גם גילו המבוגר של יעקב. הרופאים לא נתנו סיכויים.

הגב' **רבקה וולדמן**, גננת באחד מגני חב"ד, הציעה לעמנואל לכתוב על כך לרבי מלך המשיח ולקבל את ברכתו הקדושה. עמנואל נענה להצעתה ושטח במכתבו את מצבו החמור של חמיו. תשובתו של הרבי ב'אגרות קודש' התייחסה למצב דומה של חולה והרבי מצטט את מאמר חז"ל "שבת היא מלזעוק ורפואה שלימה קרובה לבא". עמנואל חש כי זכה לברכתו הקדושה של הרבי, וזיק של תקווה ניצת בלבו.

באותו זמן, וללא תיאום כלל, פנתה גיסתו – אחות אשתו – לבית חב"ד ברמת גן על מנת לקבל חיזוק רוחני; היא רצתה להתחזק בתורה ומצוות לזכותו של אביה.

אנשי בית חב"ד ברמת גן, הציעו לה לפנות לרבי ולקבל את ברכתו הקדושה. התשובה של הרבי שהתקבלה באמצעות ה"אגרות קודש", תאמה באורח מופלא לתשובה שקיבל עמנואל. כמו בתשובתו של עמנואל, ציטט הרבי את מאמר חז"ל "שבת היא מלזעוק ורפואה שלימה קרובה לבא"...

יום שישי שלאחר מכן, נפגש עמנואל עם גיסתו, אחות אשתו, בבית הרפואה. תוך כדי דברים סיפר עמנואל לנוכחים במקום כי פנה לרבי לבקשת ברכה וכי בתשובתו ציטט הרבי את מאמר חז"ל הנ"ל.

זמן מה חלף עד שגיסתו ההמומה התעשתה. רק אז פצתה פיה וסיפרה לנוכחים המשתאים את שאירע לה. היא גוללה בפניהם את פנייתה לבית חב"ד ואת תשובתו של הרבי שקיבלה אך ימים אחדים לפני כן – התואמת להפליא לתשובה שקיבל גיסה עמנואל.

השתאותם של הנוכחים, לנוכח התשובות הפלאיות, התחלפה מהר ברוח של תקווה ועידוד. הם התחזקו באמונה שלימה בדבריו של הרבי, והאמינו בכל לבם כי יעקב ישוב לתפקד כאחד האדם. כעת ציפו כולם בדריכות לדעת כיצד ומתי יהיו התפתחויות חיוביות.

שבת בבוקר. שלווה שבתית אופפת את המחלקה. המבקרים הרבים שפוקדים את המחלקה במשך ימי השבוע – אינם. רק עכשיו מתחילה המחלקה להתעורר. המאושפזים מתחילים להתעורר מתרדמת הלילה. האחיות החלו להסתובב בסיבוב הבוקר שלהם, מדידת חום, בדיקות שגרתיות, עוקבות אחר התרחשויות חריגות.

גם עמנואל התעורר משנתו הטרופה. זה מספר לילות שהוא לן בבית הרפואה בכורסא לצד מיטת יעקב חמיו, כדי להבטיח את שלומו. עמנואל כבר רגיל לביקורן השגרתי של האחיות המופיעות עם שחר.

כעת הוא ניצב לצידה של מיטת חמיו, שוב ושוב מביט בגופו המשותק ובפניו

מאת: שלום בער קרומבי

המיוסרות של חמיו השוכב זה ימים ארוכים ללא הכרה. הוא פונה בתפילה חרישית לריבון העולמים, כי יעשה עמו חסד וישיב לו את הכרתו ואת יכולת ההנעה. איש לא פילל לאסון הנורא; עוד שנים רבות נותרו לפניו לחיות בטוב ובנעימים ולרוות נחת מצאצאיו, וכעת חשכו חייהם של בני המשפחה.

לפתע נבעת על מקומו. צמרמורת אחזה בגופו והוא נותר המום לגמרי. הוא חשב שהוא מדמיין כשראה את עיניו של חמיו נפקחות לרווחה.

הוא מיהר אל תחנת האחיות כדי להזעיק את אחת האחיות. כשחזר לחדר יחד עם האחות, נותר המום על מקומו. חמיו ישב על המיטה כשעיניו פקוחות לגמרי. בראותו את חתנו, עמנואל, חייך וביקשו בקול חלש שיגישו לו דבר-מה לשתייה.

פרצי שמחה אדירים מלאו את עמנואל. הוא ידע כי ברכתו של הרבי היא זו שבזכותה אירע הנס. בבת אחת הבזיקה במוחו תשובתו השמימית של הרבי שהתקבלה

שלווה שבתית אופפת את המחלקה. המבקרים הרבים שפוקדים את המחלקה במשך ימי השבוע – אינם. רק עכשיו מתחילה המחלקה להתעורר. המאושפזים מתחילים להתעורר מתרדמת הלילה. האחיות החלו להסתובב בסיבוב הבוקר שלהן, מדידת חום, בדיקות שגרתיות, עוקבות אחר התרחשויות חריגות

פעמיים: "שבת היא מלזעוק ורפואה שלימה קרובה לבא".

רופא המחלקה שהוזעק למקום, קבע כי מצבו של יעקב הוטב לבלי הכר. יחד עם רופאים נוספים שהוזעקו, ערכו לו בדיקה מקיפה, אבר אחר אבר. הם נדהמו לראות שכל האברים חזרו לתפקד. הפרופסור הוסיף כי הוא אינו מוצא כל הסבר הגיוני לשיפור הפתאומי, שכן לפני כן לא נראתה כל התקדמות שהובילה לשיפור במצבו של יעקב.

בימים שלאחר מכן המשיך מצבו הרפואי של יעקב להתקדם ולהשתפר. הוא הצליח לרדת ממיטת חוליו ולהסתובב חופשי במסדרונות בית הרפואה לפליאתם של המאושפזים הנוספים ששמעו על הסיפור.

המחלקה נעשתה כמרקחה. סיפור הנס הכה גלים ואנשים רבים הביטו ביעקב כנס מהלך. רופאים רבים באו בזה אחר זה בכדי להיות עדים בעצמם לנס שאירע.

ימים ספורים לאחר מכן השתחרר יעקב מבית הרפואה, שכן לא נותר כל טעם להשאירו מאושפז. הוא נשלח לתהליך החלמה ופיזיותרפיה, ובחסדי ה' ממשיך מצבו להתייצב. הוא צועד על שני רגליו בריא ושלם. לכל דורשיו סיפר על ניסו הפלאי בזכות ברכתו הקדושה של הרבי מלך המשיח.

מרבים בשמחה

"משנכנס אדר מרבים בשמחה", אמרו חז"ל, וביתר שאת לקראת הגאולה הקרובה • לכבוד ימי שמחה אלו פנינו לארבעה זמרים מאנ"ש חסידי חב"ד, שהוציאו לאחרונה דיסקים חדשים, ושוחחנו עמם בקצרה על הדיסק החדש שהוציאו לאחרונה, על שירי גאולה ומשיח, וגם סיפורים מרגשים מהופעותיהם בארץ ובעולם

זה כי מעולם לא היתה שגשוג ופריחה לזמר החסידי כמו בתקופה זו. כמעט מידי שבוע מופקים לאור עולם קלטת-דיסק חדשים ובהם מבחר של שירים יהודיים וחסידיים. הציבור מצידו מצביע בחיוב. המונים קונים את הקלטות והדיסקים החדשים מתוך התלהבות.

יחד עם זאת, הזמר החסידי היום עומד בצומת דרכים. זרמים רבים, שונים ומגוונים מוצאים בו את דרכו, החל ממוסיקה חסידית אוטנטית, כזו המושרת בחצרות אדמו"רים, ממשיך במוסיקת נשמה או קצבית, ומסתיים במוסיקה שסגנונה דומה למקצבים שמקורם לא ביהדות הדתית, בלשון המעטה.

דומה שסגנונות הזמר המגוונים די מסקרנים את הציבור הרחב; חלקם נסחפים, חלקם אוהבים בעוד שאצל חלקים אחרים, הרי המוסיקה מהסגנונות החדשים היא בבחינת 'בל ייראה'. למרות זאת, הזמרים השונים עובדים קשה ומפיקים קלטות איכות, של שירה יהודית וחסידית, ומהנים בה את הקהל הרחב.

עם כניסתנו לחודש אדר פנינו לארבעה זמרים מאנ"ש חסידי חב"ד, שהוציאו לאחרונה תקליטים חדשים, וביקשנו לשמוע מהם בקצרה על התקליט החדש, על השירים ובכלל ושירי גאולה בפרט, ועל חוויותיהם בהופעות ובאירועים חב"דיים בארץ ובעולם.

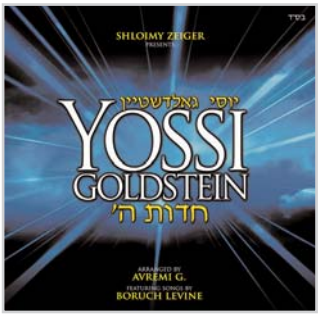
"בציבור הכללי יש דרישה למחרוזות חב"דיות"

ר' יוסי גולדשטיין

ר' יוסי גולדשטיין, אברך צעיר וצנוע מקראון הייטס, בעל קול ערב ונעים, זכה להביא את ניגוני חב"ד לציבור הלא-חב"די, כאשר הוציא לפני כשנתיים קלטת מיוחדת לספירת העומר, ללא כלי זמר. ניגוני חב"ד התנגנו אז בכל ערוצי הרדיו החרדיים. השבוע הוא מפתיע בדיסק חדש, בשם "חדוות ה'", המכיל כמה מחרוזות חב"דיות מקוריות, ומבחר שירי נשמה.

מה המיוחד בדיסק החדש שלך לגבי קודמיו?

הדיסק החדש מהווה מענה לאנשים שמעוניינים להכנס לאווירה של שמחה אמיתית. בשונה מהדיסק הקודם, בו הכנסתי רק ניגוני חב"ד ללא כלי זמר, כמתאים לספירת העומר — בדיסק החדש יש הרבה קצב, ומחרוזות שירים שמכניסות את המאזינים לאווירה שמחה. גם האורך של הקלטת, למעלה משעה, מאפשר למאזינים מספיק זמן להכנס לאווירה.

החידוש המיוחד בדיסק, שמובאים בו גם לחנים של זמרים אחרים. לצד תשעה שירים מקוריים, הבאתי כמה שירים של זמרים אחרים, חלקם ידועים בציבור החב"די, וחלקם ידועים בציבור שמחוץ לחב"ד. בחרתי בשירים מיוחדים שמתאימים לאווירת השמחה של הדיסק, ולאחר שקיבלתי את רשותם של המלחינים — שרתי את הלחנים עבור הדיסק.

את העיבודים לדיסק ערך אברהמי גוראריי, מי שעיבד בהצלחה את האלבום של אברהם פריד "אבינו מלכנו". למרות האווירה הקרה של אולפני ההקלטה, הוא הצליח להכניס את האנרגיה וההתלהבות של החתונות, לתוך הדיסק.

איזה מהשירים שלך מזוהה יותר עם גאולה ומשיח?

בכמה מהשירים בדיסק מדובר על הגלות והגאולה, אבל השיר הבולט ביותר הוא "שיר הגאולה": מדובר בשיר שפורסם ב'הקריאה והקדושה'. את הניגון לשיר חיבר יהודי ניצול שואה בשם ר' ישראל דוב רוזנברג ע"ה, שבדרכו משנחאי לארצות הברית חיבר את הניגון. השמועה אומרת שהוא אף זכה להשמיע את הניגון לפני כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ באחת ההתוועדויות. ר' ישראל גורדון מניו-ג'רסי, ששמע ממנו את המנגינה, מלמד אותה לתלמידי התמימים במוריסטאון.

שיר נוסף, שעל שמו נקרא האלבום החדש, הוא "חדוות ה'". לאחר חורבן בית המקדש היו היהודים שרויים במרה שחורה, ועד שחשבו לצום בראש השנה כדי לכפר על עוונותיהם. הנביא נחמיה מנחם אותם ואומר "אל תעצבו כי חדוות ה' היא מעוזכם".

יש גם שיר ייחודי, בנושא שלימות הארץ. מדובר בלחן יפייפה על הרש"י הראשון, שהרבי מרבה כל כך לצטט אותו בקשר לשלימות הארץ: אמר רבי יצחק למה פתח את התורה בבראשית, שאם יאמרו אומות העולם וכו'.

איך שירי משיח התקבלו בציבור בשונה מהשירים האחרים?

עד היום שרתי בעיקר בחתונות ואירועים מחוץ לחב"ד. מנסיון רב שנים אני יכול להעיד: אנשים פשוט אוהבים את שירי חב"ד בכלל, ושירי הגאולה בפרט. הציבור הכללי כמה לגאולה, והוא מבטא את כמיהתו בשירה.

ספר מעט על הופעותיך.

אני מוזמן הרבה לאירועים בעולם הישיבות, ושמתי לב שבכל פעם שמתחילים לשיר ניגוני חב"ד, פתאום האווירה משתנה והופכת לשמחה הרבה יותר. כמעט כל חתן מבקש ממני לשיר כמה מחרוזות של ניגוני חב"ד במהלך החתונה.

כמובן שיש המבקשים רק ניגוני חב"ד. בדרך כלל מדובר בחב"דניקים, אבל לא רק: שנה שעברה הוזמנתי לשיר בחתונה של חסידי סטמר, והתבקשתי לשיר אך ורק ניגוני חב"ד... לאחר החתונה ניגש אלי אחד הנוכחים, שהיה ידוע כאחד מגדולי הקנאים בחסידות סטמר, והתבטא שהוא יצא מכליו לנוכח הרוממות של ניגוני חב"ד.

גם חוגים קיצוניים אחרים, שבעבר לא הסכימו להאזין לשירים חב"דיים מהדור האחרון, משנים כיוון ומבקשים לשמוע את כל שירי חב"ד, ובמיוחד השירים שחיבר הרבי מלך המשיח.

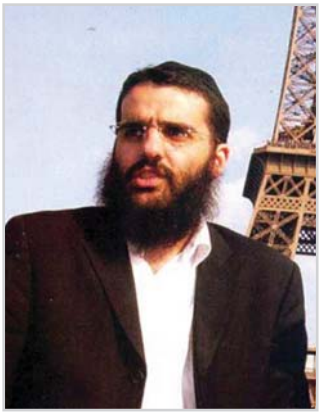
את כל השירים שמופיעים בדיסק, ניסיתי בתחילה בחתונות ואירועים בהם שרתי. בחנתי את תגובות הקהל, והשירים המובחרים ביותר נכנסו בסופו של דבר לאלבום החדש.

לסיום, אנו עומדים לפני חודש אדר, מה זה אומר מבחינתך בשונה מחודשים אחרים?

בחודש אדר אנשים מחפשים את השמחה, את ההתלהבות וההתרוממות. וזה בדיוק מה שאני מביא להם באלבום החדש: הרבה מחרוזות של שמחה, התרוממות ורגש.

"כחסיד, אני מייצג את הרבי בכל מקום אליו אני הולך"

ר' יוני שלמה זרביב

בניגוד לאחרים, את ר' יונתן שלמה זרביב דווקא יש צורך להציג בפני הציבור החב"די, שכן הוא זמר חדש שכוכבו עולה בשמי הזמר החסידי. אברך צעיר כבן 28, נעים הליכות שמתגורר בוונסען שבצרפת. את רוב זמנו הוא מקדיש ללימוד בכולל חב"ד במקום. ר' יוני מרבה להופיע בשמחות, בעיקר בצרפת ובאירופה, אם כי הופיע גם בארה"ב ובישראל פעמים אחדות. את פרי ביכוריו המוסיקלי הקדיש לתקליט "שאמיל" ובו מבחר שירי וניגוני חב"ד. לאחרונה יצא תקליטו השני של הזמר החב"די יוני שלמה "מקולות מים", וכבר הופיע במקום הראשון במצעד הזמר החסידי.

אתה זמר חדש, תוכל לספר על ההתחלה שלך?

התחלתי לשיר כבר בגיל ארבע-חמש בפורומים שונים. מאוחר יותר שרתי בישיבה ובבר מצוות וחתונות. לפני כמה שנים, כשסיימתי לשיר באחת החתונות, ניגש אלי ר' יצחק כלפון וסיפר כי נהנה לשמוע אותי והוא מוכן להשקיע בי כדי להוציא דיסק. הסכמתי בשמחה, אבל התניתי זאת

שהדיסק הראשון שלי יהיה של ניגוני חב"ד. הוא התפלא, כי כאיש מקצוע הבין שלהגדיר דיסק מראש עבור קהל יעד מסוים, זה לא דבר רווחי. אך לבסוף הוא הביע הסכמתו, ולאחר שלוש שנים של מניעות ועיכובים, הדיסק "שאמיל" יצא לאור.

תוכל לספר על הדיסק החב"די הזה?

הדיסק יצא בזכות ברכתו של הרבי. בשלבי הכנתו של הדיסק נתקלנו בקשיים רבים לא מובנים. אתן לך דוגמה: באחד הימים, לאחר שעבדנו קשה על שיר מסויים, ארעה לפתע הפסקת חשמל וכל העבודה הייתה לריק. סיפורים כגון דא עברנו לרוב.

באותה תקופה נסעתי ל-770 וביקשתי מהרבי כי אם אני עדיין לא ראוי להוציא את הדיסק, שייתן לי רמז; אבל אם הרבי מסכים לזה, הריני מתחייב לקבל על עצמי החלטה טובה. ואכן, מהרגע שבו נחתתי בצרפת, העניינים התחילו לרוץ במהירות והדיסק יצא לאור כעבור תקופה קצרה.

התגובות שהתקבלו מהקהל היו מעודדות מאוד, והן הגיעו מכל קצות הקשת של הציבור החרדי. הגעתי פעם לביקור בישיבת "מיר" הליטאית, וביחד עם הבחורים שרנו ניגונים מתוך "שאמיל". לפתע הגיע אלי בחור שאמר לי "על דבר אחד אין לליטאים מחלוקת עם חב"ד – שהשירה שלהם היא מיוחדת במינה"...

איזה מהשירים שלך מזוהה יותר עם משיח?

התקליט "שאמיל" כולו מוקדש לניגוני חב"ד, וחב"ד כידוע זה משיח. ובקשר לעניין ספיציפית, אני יכול להבטיח לך שבדיסק הקרוב יהיו בו לפחות כמה שירים על משיח וגאולה. יש כמה פסוקים שביקשתי ממלחינים להוציאם לאור על מנת שיגבירו את התקווה לביאת משיח צדקנו ולגאולת ישראל.

איך שירי משיח התקבלו בציבור בשונה מהשירים האחרים?

אני מרבה להופיע בשמחות ובחתונות, ואני יכול להעיד כי אין אף לא חתונה אחת בצרפת שלא נתבקשתי לשיר שירי משיח. מדהים ששירים שהולחנו לפני כשתיים-עשר שנה כמו "ברוך הבא" ו"משיח משיח" נמצאים עדיין בראש רשימת הבקשות בחתונות ובמופעים.

אגלה לך שגם גויים אוהבים מאוד את השירים הללו.

לפני כמה חודשים הוזמנתי לשיר בחתונה של יהודי עשיר בצרפת שאינו שומר תורה ומצוות לע"ע. באותה חתונה השתתפה כל אצולת הממון בצרפת והופיעו בה גם להקות של גויים שחורים. אני הייתי אמור להופיע במשך כחצי שעה בלבד כדי לתת קצת מנת מוסיקה יהודית-חסידית אותנטית. כשהגעתי למקום, ראש הלהקה שהופיעה שם במשך הערב אמר לי 'את כל השירים אתה יכול לשיר מלבד את "משיח משיח" שאת זה אתה חייב לעשות בדואט עם שני זמרים שלי, למען האמת, הייתי מופתע אבל הסכמתי. אחר-כך, כששמעתי אותם שרים כל כך יפה ומדוייק, הייתי נדהם ונרגש. אמרתי לעצמי שדברי הרבי כי העולם מוכן לגאולה, קיבלו אצלי משמעות נוספת בערב זה...

ספר מעט על הופעותיך במסגרת חב"ד בארץ ובעולם.

אני מופיע הרבה במסגרות חב"דיות. ההופעה האחרונה והמיוחדת מבחינתי הייתה ב'דינר' לכולל של הרב זרביב בעיר יער.

> לאחר שסיימתי לשיר, ניגש אלי אחד מהקהל, יהודי ליטאי, שאמר לי בהתרגשות "כשראיתי אותך נזכרתי מיד כשעברתי אצל הרבי בחלוקת הדולרים ואת המבט שנתן בי..."

היו כחמש-מאות איש והיה מוצלח מאוד.

אם אני מדבר על 'דינרים' אני לא יכול שלא להזכיר את ה'דינר' האחרון בו הופעתי במרסיי. זה לא היה 'דינר' של חסידי חב"ד, וחלק מההסכם היה שאני אשיר כמה מהניגונים שבדיסק "שאמיל", והניגונים הללו 'תפסו' הרבה לבבות.

להיות זמר חב"די זה לא רק שידעו שאתה נימנה על חסידי חב"ד, אלא גם שליחות להעביר מסרים ביחד עם המוזיקה; ומהבחינה של 'שאמיל' אני חושב שהדיסק הזה החדיר את ניגוני חב"ד בהרבה בתי אב שאינם מחסידי חב"ד, כאשר ניגוני חב"ד מושמעים בביתם תדיר.

רק לאחרונה הייתי בירושלים והתפללתי מנחה בבית כנסת של חסידות וויזניץ. לאחר התפילה ניגש אלי אחד המתפללים אפוף התרגשות ואמר לי שהקלטת "שאמיל" לא יוצאת מהטייפ שלו, ומבחינתי זה הדבר החשוב ביותר.

כחסיד חב"ד, אני מייצג גם את הרבי בכל מקום אליו אני הולך. לפני חצי שנה שרתי בחתונתו של אלי לאופר. על הבמה עלו זמרים רבים בזה אחר זה. לאחר שסיימתי לשיר, ניגש אלי אחד מהקהל, יהודי ליטאי, שאמר לי בהתרגשות "שמעתי את כולם אבל אתה מיוחד. יש לך עיניים של חסיד חב"ד, וכשראיתי אותך נזכרתי מיד כשעברתי אצל הרבי בחלוקת הדולרים ואת המבט שנתן בי..."

לסיום, אנו עומדים לפני חודש אדר מה זה אומר מבחינתך בשונה מחודשים אחרים?

ראשית, חודש אדר מבחינה אישית הוא חודש מיוחד, שכן יום הולדתי חל בב' אדר. מלבד זאת, חודש אדר הוא החודש הכי אהוב עלי, שכן זה חודש של שמחה שפורצת גדר. בשנה זו מדובר בחודשיים של שמחה גדולה.

שלשום הייתי בחתונה לא חב"דית ולפני השירה ציטטתי את דבריו של הרבי כי שישים ימי השמחה של חודש אדר מבטלים את כל הדברים הבלתי-רצויים. נכחו שם כמה רבנים לא חב"דיים שאהבו מאוד לשמוע את הרעיון הזה.

נקווה שחודש אדר הזה יהיה החודש האחרון של הגלות והחודש הראשון של הגאולה, באמת כבר מגיע לנו, כי אי אפשר לחכות עוד.

"יש לי סיבה אישית למה אדר הוא חודש שמח במיוחד"

ר' מנחם מענדל ג'רופי

את ר' מנחם ג'רופי אין צורך להציג בפני הציבור החב"די. אברך עדין-נפש, נעים הליכות שמרבה להופיע בשמחות חב"דיות ובאירועים חב"דיים שונים. ר' מענדי פרץ לאוויר העולם בדיסק הראשון שלו "ארץ אשר תמיד", ועד מהרה נתחבב על הציבור הכללי. שירתו ידועה כעדינה הבוקעת מעומק הלב.

מה המיוחד בדיסק החדש שלך לגבי קודמיו?

הדיסק הזה שמו "מרקדין" והוא השלישי בסדרת הדיסקים שזכיתי להוציא. בדיסק זה הושם דגש על כל שיר ושיר שיהיה מיוחד ומעניין בפני עצמו. השירים הולחנו על ידי גדולי המלחינים במוזיקה החסידית, כמו משה לאופר, ישי לפידות, אלי לאופר, קין ברג'ס ורובי בנט. הושקעה עבודת נמלים בניפוי השירים היפים והטובים ביותר ולבסוף בחרנו את שנים-עשר שירים הטובים ביותר מכל הבחינות. כל מילות השירים לקוחים מהמקורות, למעט שיר אחד שנקרא "יש תקווה" שהוא גם מזוהה יותר מכל עם גאולה ומשיח.

מבחינתי, החשוב מכל הוא, שלא פרצתי שום מסגרות. הקפדתי שסגנון השירים יישאר חסידי אותנטי לפי מיטב המסורת החסידית. התגובות החיוביות והאהדה שאני מקבל מהקהל, מוכיחות שהציבור אהב את הדיסק.

אספר לך דוגמא אחת מיני רבות: לפני כמה ימים התקשרה אלי אישה שאינה שומרת תורה ומצוות לע"ע. במקצועה היא מפקחת במשרד החינוך ברמת גן. היא סיפרה בהתרגשות רבה שהיא רכשה את הדיסק החדש ובכל פעם שהיא שומעת את השירים, ננסכים בה רגשות של תקווה ואמונה.

איזה מהשירים שלך מזוהה יותר עם גאולה ומשיח?

בשני הדיסקים הקודמים ישנם מספר שירים שתוכנם הוא משיח, אך אם אתה מדבר על הדיסק החדש, הרי זה השיר שהזכרתי קודם: "יש תקווה". שיר זה הוא אולי אחד השירים היותר דומיננטיים בדיסק והוא עוסק בעובדה שאין לאבד את התקווה גם בעיתות מצוקה וקושי משום שבכל עת משיח צריך לבוא ולגאול אותנו.

איך שירי משיח התקבלו בציבור בשונה מהשירים האחרים?

השיר הזה, ובכלל שירי משיח, חדרו לציבור חזק מאוד. קשה לי להסביר זאת במילים. אספר לך סיפור: לאחרונה יצא לי להיות בשבת חתן של משפחה בבית מלון 'כרמלי' בנתניה. סעודות השבת היו כמיטב המסורת החסידית והייתה שמחה מאוד. בשולחן שלידינו ישבה משפחה שאינה שומרת תורה ומצוות שאף היא חגגה שבת חתן לאחד מבניה. הללו שראו את השמחה שנחוגה לצידם, ביקשו ממני לבוא גם אליהם ולעשות שמח. נעתרתי בשמחה וברגע הקצר שחלף עד שהגעתי למקום בו ישבו, חככתי בדעתי איזה שיר לשיר כדי שיותיר עליהם רושם בלתי נשכח. השיר שעלה בראשי היה "יש תקווה", ובסייעתא דשמיא הם נסחפו בצורה בלתי רגילה. שמחתי הייתה כפולה: גם שימחתי אותם וגם הצלחתי להחדיר להם את עניין "משיח".

אומר לך בכללות לעניות דעתי עצם העובדה שהציבור כולו, הדתי והלא דתי ואף החרדי לגווניו עסוק מידי יום בעניין משיח הוא ללא כל ספק בעקבות השירה שבעשור האחרון מזוהה יותר מכל עם משיח.

ספר מעט על הופעותיך במסגרת חב"ד בארץ ובעולם.

במסגרת עבודתי אני שר הרבה באירועים חב"דיים, אך אספר לך על אירוע מוצלח ומרגש מאוד מבחינתי, בו נטלתי חלק לפני כחודש:

היה זה כשהופעתי בבית חב"ד בריו-דה-ז'נרו שבברזיל אצל השליח הרב יהושע גולדמן. ההופעה הייתה במסגרת הופעה שמתקיימת בכל שנה בתאריך זהה. התרגשתי לראות כתשע מאות יהודים שהתאספו בארץ נכר זו ובאו לשמוע מוזיקה החסידית. באמצע ההופעה סיפרתי לנוכחים בהתרגשות על ההרגשה הנפלאה שלי לעמוד במקום זה ולראות את חיי היהדות שוקקים ומתרחבים בזכות פעילות בית חב"ד שלא פוסק לרגע מפעילותו.

לפני שעליתי לבמה, שמעתי כי בשנה זו מלאו שמונה-עשרה שנים לפעילותו של הרב גולדמן בעיר. החלטתי איפוא לנצל את ההופעה להצדיע לו על פעילותו הברוכה והראויה לכל הערכה. הקהל היה נרגש וכולם עמדו על רגליהם והשמחה הייתה מיוחדת. הבחנתי בדמעות התרגשות בעיניו של השליח. את האירוע סיימנו בשיר הידוע "משיח משיח" וקהל ההמונים נסחף בצורה לא רגילה...

לסיום, אנו עומדים לפני חודש אדר, מה זה אומר מבחינתך בשונה מחודשים אחרים?

חודש אדר אצלי הוא חודש מיוחד. אין להשוות את השמחה בחודש זה לעומת שאר חודשי השנה. כחסיד אני יודע את המשמעות האמיתית של השמחה, כפי שהיא מבוארת על פי דרכה של חסידות חב"ד ושיחותיו של הרבי.

כשעברתי בחלוקת דולרים לפני הרבי מה"מ וביקשתי ברכה במעשה ידי, נתן לי הרבי דולר נוסף ובירכני "מרבים בשמחה". אימרה זו מזוהה יותר מכל עם חודש אדר. לכן בחודש זה אני מרגיש ביתר שאת את השליחות המיוחדת שקיבלתי מהרבי להוסיף בשמחה

אספר לך פן נוסף שהופך את חודש אדר מבחינתי לחודש שהשמחה בו חוצה כל גבול:

כשעברתי בחלוקת דולרים לפני הרבי מה"מ וביקשתי ברכה במעשה ידי, נתן לי הרבי דולר נוסף ובירכני "מרבים בשמחה". אימרה זו מזוהה יותר מכל עם חודש אדר. לכן בחודש זה אני מרגיש ביתר שאת את השליחות המיוחדת שקיבלתי מהרבי להוסיף בשמחה.

"אין זמר שמכבד את עצמו שלא מכניס שירי משיח וגאולה"

ר' שלמה שמחה סופרין

הרה"ח ר' שלמה שמחה סופרין החל לשיר לפני שתים-עשרה שנה, תשנ"ג, לאחר שקיבל את ברכתו של הרבי. עד כה הוציא חמישה דיסקים בהם הוא שר סולו והשתתף בעשרות שירים בהקלטות חברים. ר' שלמה שמחה הוא לא רק זמר אלא גם, ובעיקר, חזן, שמנעים מקולו ומעלה תפילתם של יהודים. קולו חזק, צלול וחד, ובקלות רבה מצליח לסחוף בשירתו רבים...

מה המיוחד בדיסק החדש שלך לגבי קודמיו?

לפני כמה ימים השתתפתי בהופעה עם מרדכי בן דוד שגייס כספים לכולל ליטאי. נדהמתי שרוב השירים שהוא שר שם, היו ניגוני חב"ד ובתוכם שירי משיח, ועוד יותר היה מדהים שלפניו היה פתוח ספר תניא ובין שיר לשיר הוא הקריא בפני הקהל קטעים מתוך הספר...

הדיסק החדש בו אני משתתף נקרא "המנגן", כשהמלחין הוא המלחין הנודע ר' בני הרשקוביץ. בני הוא מלחין בעל שם עולמי. כששמעתי את הלחנים שהוא עשה עם המקהלה של דוד קאליש, נהניתי מאד, וכשהוא התקשר עלי וביקש להוציא ביחד דיסק, נעניתי בשמחה וכל הלחנים בדיסק החדש הם אך ורק פרי יצירותיו. החומר הזה הוא מאוד איכותי ומקורי.

בדיסק ישנם עשרה שירים שכולם מהמקורות כשאת השירים מלווים הרבה כלים. למרות שמדובר בסגנון חדשני, לא פרצנו את גדרות האוטנטיקה החסידית והדיסק נושא אופי של ניגונים.

איזה מהשירים שלך מזוהה יותר עם גאולה ומשיח?

עד היום הוצאתי ב"ה חמשה דיסקים שבהם רק אני שר ועוד כעשרים דיסקים של זמרים שגם אני השתתפתי בהם. בכל החומר הזה ישנם שירים רבים על משיח, אבל אם אתה מדבר ספציפית על הדיסק האחרון, הרי שהשיר העשירי, שהוא השיר המיוחד מבין כולם, "כנגן המנגן", עוסק בענייניו של אליהו הנביא בהר הכרמל, והוא קשור יותר מכול לגאולה.

איך שירים אלו התקבלו בציבור בשונה מהשירים האחרים?

בכל מהלך הופעותיי אני מרגיש כי המוסיקה היא הדרך הטובה ביותר להעביר את המסר של גאולה ומשיח, ובעניין זה, כל זמר חב"די הוא למעשה שליח. הסיבה לכך נעוצה בעובדה שהמוסיקה מנותקת מהפוליטיקה. אינספור פעמים אני מופיע באירועים של ליטאים ובין השירים, שלעיתים אף הם על משיח, אני מדבר איתם בענייני גאולה ומשיח ולאף אחד אין עם זה בעיה. דווקא אז מתעוררת אצל קהל השומעים לגווניו, הכמיהה והתקווה האמיתית לגאולה.

אם אתה שואל על ההשפעה של שירי משיח – אי אפשר כלל לתאר עד כמה שזה חדר לציבור. הנה דוגמה מלפני שבוע: השתתפתי בהופעה במיאמי ולקראת סוף ההופעה שאלתי את הקהל אם יש לו בקשות מיוחדות לשירים. בטרם הספקתי לסיים את המשפט וכבר קפץ מבין הקהל בחור צעיר שאיננו נחשד בחב"דיות יתר, וביקש שאשיר את השיר "משיח משיח". השמחה בקהל שהייתה לאורך כל ההופעה, התגמדה לנוכח השמחה שהייתה שעה ששרתי את השיר "משיח". הקהל פשוט קפץ ממקומו בהתלהבות רבה.

שירי המשיח של אברהם פריד ומרדכי בן דוד חדרו לכל שכבות הציבור מבלי שאיש יערער על כך. השיר "ברוך הבא" של אברהם פריד זה שיר שהתקבל אצל כולם כמו שיריו של מרדכי בן דוד. היום אין זמר שבדיסק שהוא מוציא אין שירים על משיח או מילים המתארות את כמיהת עם ישראל לגאולה. זה הדבר הכי 'אין' והכי פופולרי.

ספר מעט על הופעותיך במסגרת חב"ד בארץ ובעולם.

אני מופיע הרבה במסגרות חב"דיות. בנוסף לשירה אני גם חזן, וזה מביא אותי להשתתף בשבתונים חב"דיים ולא חב"דיים רבים. ככלל, אני מרבה להשתתף בבית חב"ד בקרטון בפלורידה של הרב זלמן בוקיעט, שם אני נוטל חלק בתפילות. לפני שבוע גם הופעתי שם והיה שמח מאוד.

בכלל השירה, כמו שאמרתי, היא בעצמה סוג של שליחות. אתה נמצא בהופעה בפני קהל גדול ובין שיר לשיר אתה מדבר דבר מה; אם אתה חב"דניק אז אתה מדבר על מה שחב"דניק מדבר בעוד שקהל שלם יושב ומקשיב לך וההשפעה היא עצומה. אתה יכול לראות מהרבי כל כך הרבה התייחסויות למוזיקה.

אני עצמי לפני שהתחלתי לשיר, בשנת תשנ"ג, ביקשתי מהרבי ברכה והרבי בירכני בחום רב.

אספר לך משהו מעניין שמראה איך פעילותו של הרבי חדרה לכל הרבדים: לפני כמה ימים השתתפתי בהופעה עם מרדכי בן דוד שגייס כספים לכולל ליטאי שהוא רוצה להקים בירושלים. נדהמתי שרוב השירים שהוא שר שם, היו ניגוני חב"ד ובתוכם שירי משיח, ועוד יותר היה מדהים שלפניו היה פתוח ספר תניא ובין שיר לשיר הוא הקריא בפני הקהל קטעים מתוך הספר.

הסיבה שהמוסיקה כל כך מצליחה לחדור לכל רובדי האוכלוסייה, היא כיוון שמוסיקה היא מאחדת. כל המלחינים כותבים את השירים שלהם באמצעות אותם תווים – אין דרך אחרת. זה הדבר היחיד שלא משנה איפה תהיה בעולם, תקרא אותם תווים. זה הדבר היחיד, לדעתי, שהקב"ה לא בלבל בדור ההפלגה. היום אני נוסע לרוסיה לשיר, ודקה לפני ההופעה אני מביא לנגנים את התווים וכולנו הופכים להיות משפחה אחת...

בפורים הקרוב בעז"ה, אני עתיד להופיע בבית חב"ד שעל גבול אוקראינה-הונגריה.

לסיום, אנו עומדים לפני חודש אדר מה זה אומר מבחינתך בשונה מחודשים אחרים?

בתור חסיד שמבין את המשמעות הפנימית של חודש אדר בראי החסידות, השמחה גדולה שבעתיים. ובכלל, בחודש זה יש יותר הופעות, יותר חתונות והרבה יותר שמח. הרבי כמובן גם ביקש לשמוח בכל אחד מימי חודש אדר והשנה זה שישים יום, במנה כפולה וגדושה של שמחה...

"מכיון שישנם כאלה שמתכוננים בנוגע ליום-ההולדת וכו', וחושבים במה לבטא זאת.. הרי נכון ורצוי וטוב וישר ונעים וכו' (ככל חמש עשרה התוארים שב"אמת ויציב"), שאצל כל אחד תהיה הוספה בלימוד התורה..."

(שיחות קודש תשל"ב ח"א עמ' 539 בלתי מוגה)

פרטים בקרוב

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

גמ"חי גאולה

מי משתי הגישות צודק? אלו שחיים בשמחה תמידית ורואים רק את אור הגאולה, או אלו שחיים במרירות תמידית ורואים רק את חושך הגלות? מה שיותר מסבך את העסק, ששתי הגישות שואבות את מקור כוחם משיחותיו של הרבי, ואלו ואלו בציטוט מצטטים... • מאמר מיוחד מאת הרב נפתלי אסטולין, שמציע גם הצעה מעשית לעידוד גמ"חים חדשים שייפתחו לזירוז הגאולה

אופטימיות מול מרירות

מי שלומד את השיחה הידועה של שבת פרשת משפטים תשנ"ב, עשוי לעמוד נבוך ומבולבל מול שתי גישות, מנוגדות לכאורה, שמיוצגות בשיחה אחת:

השיחה נפתחת בנימה מאוד אופטימית, והרבי מבאר באריכות ובפרטי פרטים, כיצד פגישתם של נשיאי המעצמות הגדולות היא למעשה אחת מפעולותיו בתור מלך המשיח. הרבי קובע כי ההחלטות שהתקבלו בועידה הן תוכן הייעוד "וכתתו חרבותם לאתים", ומכריז "על התחלת קיומו של יעוד זה". בהמשך מוסיף הרבי ומבאר ש"כיוון שנמצאים ב'זמן השיא' של ביאת משיח צדקנו, 'הנה זה (מלך המשיח) בא', רואים כבר (מעין ו)התחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים".

נימה אופטימית זו נמשכת לכל אורך חלקה הראשון של השיחה, בה מבאר הרבי את הקשר בין פרטי המאורע לפעולתו של משיח צדקנו. פתאום העיר ניו-יורק מקבלת מעמד חדש: העיר של נשיא דורנו, מוסד האו"ם הוקם בסמיכות לבואו של נשיא הדור לניו-יורק, ובניין האו"ם נבנה בתשי"א – שנת קבלת הנשיאות של הרבי מלך המשיח. ובכלל, כל החלטות הוועידה היא תוצאה של פסק הדין שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח", ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי". איך שלא נסתכל על מה שקורה בעולם – הכל מתחיל ונגמר במשיח.

ואז, בחלקה השני של השיחה, משנה הרבי לפתע את הנימה, ובמרירות עצומה אומר ש"על פי האמור לעיל מתחזקת יותר הפליאה והתמיהה, ביחד עם גודל הצער וההבהלה (ועד שמצד גודל הצער אין להאריך בזה ביום השבת) – היתכן שבני ישראל עדיין נמצאים בגלות?... עד מתי?!...

"היתכן שלאחרי כל הסימנים על בוא הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש, עד להמאורע דערב שבת זה, שאפילו אומות העולם מכריזים שהגיע הזמן ד'יוכתתו חרבותם לאתים' – נמצאים אנו ביום השבת קודש זה בחוץ לארץ, במקום להמצא, יחד עם כל בני ישראל מכל קצוי תבל, בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש ובבית המקדש, מסובים ל"שולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", שעליו ערוכים הלויתן ושור הבר ויין המשומר!

"ועוד ועיקר – שעדיין לא נתקבלה ההודעה והציווי ונתינת-כח ד'יועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם' (כפי שקוראים בתורה במנחה) בנוגע לבנין בית המקדש השלישי!".

נקודות של אור במרחבי החושך

שני חלקי השיחה משקפים את שתי הגישות הרווחות היום בין חסידי חב"ד ביחס למצב בו אנו נמצאים:

יש הנוקטים בגישה האופטימית ומחפשים תמיד את האור שבתוך החושך. בהתאם לקו שהתווה הרבי בשיחות נ"א-נ"ב, שכל מאורע שמתרחש בעולם צריך להיות קשור לגאולה, מוצאים נקודות של גאולה בכל אירוע. כך גם בהעלם והסתר שלאחר ג'

מאת: הרב נפתלי אסטולין
משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ בלוס-אנג'לס

תמוז מוצאים נקודות אור של גאולה, החל מהפתגם הידוע שירידה לצורך עלייה (וכביאורו של הרבי שהירידה עצמה היא חלק ושלב בעלייה, כך שבאמת מדובר רק בעלייה), ועד למדרשים שונים המתארים את ההעלם וההסתר כשלב בדרך לגאולה האמיתית והשלימה. הנוקטים בשיטה זו חיים בשמחה גדולה, שהרי התגלתה כבר מציאותו של משיח ואף התחילו פעולותיו על העמים.

לעומתם, יש הנוקטים בשיטת המרירות, ומדגישים את מרחבי החושך בהם אנו נמצאים. לצערנו, ההעלם וההסתר כל כך גדול, שלא צריך להתאמץ הרבה כדי לראות את העולם באור קודר. כך, כל מאורע שמתרחש בעולם מגביר אצלם את רגשי המרירות, על שעברו כך וכך שנים מאז ג' תמוז, ועדיין נמשך ההעלם וההסתר. הנוקטים בגישה זו חיים במרירות גדולה, שהרי הרבי לא התגלה עדיין, והגלות נמשכת.

אז מי מהם צודק? אלה שחיים בשמחה תמידית ורואים רק את אור הגאולה, או אלה שחיים במרירות תמידית ורואים רק את חושך הגלות? מה שיותר מסבך את העסק, ששתי הגישות שואבות את מקור כוחם משיחותיו של הרבי, ואלו ואלו בציטוט מצטטים...

יהודי נושא הפכים

בשיחה הידועה של הושענא רבה תשד"מ, מתייחס הרבי לקונפליקט דומה המלווה כל יהודי: מצד אחד עליו לדעת שבבוא הגאולה יתגלה שהגלות הייתה תכלית הטוב ועד שנודה לה' על הגלות, אך מצד שני עליו להרגיש שאי-אפשר בשום פנים ואופן להמשיך בגלות, אפילו לא רגע אחד!

ומבאר הרבי, שמיהודי תובעים להיות נושא הפכים: לדעת שהגלות זה דבר טוב, ולהרגיש שהגלות זה הדבר הכי איום ונורא...

ובנידון דידן: צריכים לחשוב גאולה, לראות בכל דבר את הגאולה, ויחד עם זאת לדעת ולהבין שנמצאים עדיין בגלות, ועדיין לא הגענו לגאולה האמיתית והשלימה.

וזה בדיוק מה שעולה משיחת שבת פרשת משפטים תשנ"ב: ביחד עם הידיעה שהחלו כבר פעולותיו של משיח, ויש מעין והתחלת ייעודי הגאולה – צריך לדעת

מכיוון שבשנה זו מציינים אנו 60 שנה להסתלקות אביו של הרבי, רבי לוי יצחק; 40 שנה להסתלקות אמו של הרבי, הרבנית חנה, ו-800 שנה להסתלקות הרמב"ם – יש לנצל זאת לפתיחת גמ"חים שיחזיקו סכומים גדולים, לפחות בסכומים של 40 או 60 אלף דולר, ומה טוב – 800 אלף דולר

שמכיוון שעדיין נמצאים עמוק בתוך הגלות, והגאולה לא הושלמה כלל וכלל.

אם נדייק בלשון השיחה, נראה שלא זו בלבד שאין סתירה בין שתי הגישות, אלא שאחת נובעת מהשניה: לאחר שמתאר את התחלת ייעודי הגאולה, אומר הרבי בזה הלשון (ההדגשה אינה במקור): "**על פי האמור לעיל** – מתחזקת יותר הפליאה והתמיהה, ביחד עם גודל הצער וההבהלה (ועד שמצד גודל הצער אין להאריך בזה ביום השבת) – היתכן שבני ישראל עדיין נמצאים בגלות?!... עד מתי?!...".

– זאת אומרת, שדווקא לאור כל האמור לעיל, אודות ייעודי הגאולה שהחלו כבר, מתגבר הצער על כך שעדיין לא הגיעה שלימות הגאולה!

ועל דרך המבואר בלקוטי תורה לפרשת תבוא, בהבדל בין כל השנה לעשרת ימי תשובה, שבכל השנה הוא כמשל האב שנתרחק מעל בנו, אבל בעשרת ימי תשובה הוא כמשל "בן שהוא אצל אביו בביתו, אלא שהאב מסתיר פניו ממנו בכדי שבנו יתן אל לבו האהבה ויתגלה אהבתו ביתר שאת, וכאשר יכיר הבן שהאב הוא בכאן, ומסתיר פניו ממנו – אזי בודאי תגדל אהבתו בבחינת גילוי יותר".

המציאות כיום היא, ש'האב הוא בכאן' אלא ש'מסתיר פניו ממנו'. הגאולה כבר כאן, אלא שהיא נסתרת מאיתנו.

מי שמתמקד רק בחלקה הראשון של השיחה, ורואה רק את הגאולה בעולם, תוך התעלמות מהעובדה שאנו נמצאים עדיין בגלות – הוא כאותו בן ששמח מהעובדה שאביו נמצא בביתו, ומתעלם מהעובדה שאביו 'מסתיר פניו ממנו'.

מי שמתמקד רק בחלקה השני של השיחה, ורואה רק את הגלות בעולם, תוך התעלמות מהעובדה שהתקדמנו כמה שלבים בהתגלות המשיח – הוא כאותו בן שעצוב על כך שאביו מסתיר פניו ממנו, ומתעלם מהמציאות 'שהאב הוא בכאן'.

הבן החכם יודע, שדווקא משום 'שהאב הוא בכאן' – מתעצמת הפליאה והתמיהה, ביחד עם גודל הצער וההבהלה על כך ש'מסתיר פניו ממנו'. דווקא משום שהגאולה כבר החלה, ושור הבר והלווייתן מוכנים על השולחן הערוך – מתגברת זעקת 'עד מתי' על כך שעדיין לא רואים כל זאת בפועל ממש!

השילוב המנצח

ועוד נקודה חשובה: כאשר לוקחים את אחת השיטות בקיצוניות, הדבר עלול להוביל לחוסר פעולה. כאשר רואים מול העיניים רק את הגאולה, לא רואים כל כך צורך לפעילות לקירוב הגאולה, שהרי הגאולה כבר כאן... ולאידך, כאשר רואים רק את הגלות, עלול הדבר להוביל לעצבות שחוסמת כל אפשרות לפעילות.

רק כאשר משלבים את השניים, בדיוק בהתאם לשילוב של הרבי בשיחת שבת פרשת משפטים – מגיעים לשילוב של שמחה ומרירות, ששניהם יחד מהווים מנוף לפעילות רבת עוצמה לזירוז הגאולה. השמחה על התחלת ייעודי הגאולה מהווה זרז לפעילות שתביא לשלימות ייעודי הגאולה, והמרירות על הגלות בה אנו עדיין נמצאים, מתוך שהיא בנוייה על הידיעה שהגאולה כבר כאן, אלא שאיננו רואים אתה – מובילה גם היא לפעילות נמרצת במטרה להסיר את ההעלם וההסתר, ולגלות את המציאות האמיתית של הגאולה.

וזוהי למעשה השורה התחתונה של השיחה, ובלשונו של הרבי: "ומזה מובן גודל הצורך וההכרח להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהענינים שמקרבים ומזרזים ומביאים בפועל ממש את הגאולה תיכף ומיד ממש".

גמ"ח לקירוב הגאולה

אחד הדברים עליהם מעורר הרבי, הקשורים לזירוז הגאולה, הוא גמילות חסדים, תוך הדגשה ש"גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה", וכידוע שצדקה היא רק לעניים, ואילו גמילות חסדים שייך הן בעניים והן בעשירים.

הימים האלה נזכרים ונעשים, ובכל שנה בימים הסמוכים לשבת פרשת משפטים, יש נתינת כוח מיוחדת לפעולות בעניין הצדקה, שנעשים מתוך כוונה לזירוז הגאולה, ובוודאי שמי שיקבל על עצמו להתעסק בעניינים אלה, יראה הצלחה מרובה.

וכידוע הסיפור בשליח הרבי לקליפורניה, הרב שלמה קונין, שבשנים הראשונות לפעילותו צבר חובות של 200 אלף דולר (סכום עצום באותן שנים), וכאשר היה ביחידות אצל הרבי וסיפר על חובותיו הגדולים, הוציא הרבי ממגירת שולחנו 10 שטרות של 20 דולר, ובירכו בהצלחה. הרב קונין הבין ששטרות אלה הם נתינת כוח לכיסוי כל חובותיו, וכאשר הגיע ללוס-אנג'לס לא הלך לביתו, אלא מייד הלך לכמה גבירים גדולים, סיפר להם על היחידות, ואמר שהוא מוכר כל שטר מהרבי בעשרים אלף דולר. תוך יום אחד הצליח להשיג עשר גבירים שקנו את השטר של הרבי תמורת עשרים אלף דולר, וכך השיג 200 אלף דולר ביום אחד!

כך נוהג חסיד שמאמין בכוחות שהרבי מעניק לו, ומנצל אותם מיד! וכך צריך כל אחד מאיתנו להתייחס להוראותיו של הרבי, שמהוות גם נתינת כוח להצלחה.

מכיוון שבשנה זו מציינים אנו 60 שנה להסתלקות אביו של הרבי, רבי לוי יצחק; 40 שנה להסתלקות אמו של הרבי, הרבנית חנה, ו-800 שנה להסתלקות הרמב"ם — יש לנצל זאת לפתיחת גמ"חים שיחזיקו סכומים גדולים, לפחות בסכומים של 40 או 60 אלף דולר, ומה טוב — 800 אלף דולר.

וכדי לעודד ולזרז את אנ"ש בקיום עניין זה, לזירוז הגאולה, עלה בידי לעניין גביר גדול החפץ בעילום שמו, שמוכן לתמוך בפתיחת גמ"חים חדשים לזירוז הגאולה.

ויודגש: מדובר בגמ"חים בלבד, ולא בקרנות צדקה. ומכיון שכך, מי שמוכן לפתוח גמ"ח לזירוז הגאולה, ומסוגל לגייס אלפי דולרים עבור הגמ"ח, עד לסכומים הנ"ל (40, 60 או 800 אלף) — ישלח לכתובת אימייל שלהלן את כל הפרטים הנחוצים, קרי: שם מנהל הגמ"ח; שמות חברי ההנהלה; המלצה מרב הקהילה; תקנון הגמ"ח ומנגנון שיבטיח שכספי הגמ"ח יוחזרו ולא יהפכו את הגמ"ח לקרן צדקה; שמות התומכים שמתחייבים להפקיד בגמ"ח 90 אחוז מסכום היעד.

מי שישלח את כל הפרטים הללו, יקבל סכום השווה ל-10 אחוז מסכום היעד של הגמ"ח, בתור הלוואה לשנה. זאת אומרת, מי שיכול לגייס 36 אלף דולר, יקבל 4,000 דולר כסיוע לגמ"ח בשנתו הראשונה. מי שיגייס 54 אלף דולר, יקבל 6,000 דולר לשנה הראשונה, וכן הלאה. כאמור, הכסף ניתן כהלוואה לביסוס הגמ"ח והמעוניין בתמיכה זו צריך להתחייב להחזרת הסכום כעבור שנה.

כתובת האימייל למשלוח הפרטים: vtchabad@yahoo.com למען הסדר הטוב, פניות שיגיעו בכל דרך אחרת, לא ייענו.

●

אין ספק, שקיום רצונו של הרבי, מתוך כוונה מיוחדת לזירוז הגאולה — הוא הביטוי הנכון והמתאים ביותר, הן לרגש השמחה על התחלת התגלות המשיח ופעולותיו והן לרגש הצער על אריכות הגלות. ודרך זו, של קיום הוראות הרבי כפשוטן, היא שתוביל אותנו מיד ממש לגאולה האמיתית והשלימה, שאז נגיע לשלימות העניין של "אז ימלא שחוק פינו".

המטה העולמי להצלת העם והארץ

ת.ד. 6130 צפת

קריאה קדושה לאנ"ש שי' בכל מרחבי תבל

מגבית חרום להצלת נפשות

אנו עומדים בפני מערכה גורלית להצלתו של העם היושב בציון, והצלתה של ארץ הקודש. למלחמת ה' זו דרושים סכומים כספיים אדירים. כינוס המחאה ב"בניני האומה" בירושלים, ובעיקר הפעולה שתתחיל מיד אחרי הכינוס, עולים עשרות אלפי דולרים.

יוצאת בזה זעקה לכל מושבות אנ"ש ברחבי תבל:
אנא מכם, הקימו ועד הצלה מיוחד בכל עיר וכפר, בחרו אברך בעל מרץ, שירכז בידיו את מגבית הקודש להצלת נפשות. אנו מבקשים רחמים, שלא ישאר מקום אחד בכל העולם שלא ימונה שם גבאי צדקה למגבית זו. אין עתה זמן להתמהמה כי בנפשנו הדבר!

את הכסף הנאסף, נא לשלוח בדואר רשום:
מא"י, קנדה, אירופה וכו' – צ'קים ע"ש "המטה להצלת העם והארץ":
הרב שבתאי בלוך, ת.ד. 6130 צפת
מארה"ב צ'קים ע"ש .. SHOFAR: RABBI Y. RAPP,7 BALFOUR PL. #E2, BROKLYN N.Y.

הרב שלום דובער הלוי וולפא **הרב גדליה אקסלרוד** **הרב יגאל פיזם** **הרב יקותיאל ראפ**

הדמעות לא מועילות

מדוע כאשר התקרבו הקלגסים לא בכיתם, אלא חיפשתם מוצא בקור רוח, ואילו כאשר דובר על החיסרון ב'עבודת התפילה' פרצתם בבכי? האם הדמעות אינן אלא כיסוי?!

לילה מושלג בעיירה הומיל. הימים ימי המשטר הקומוניסטי. הרשעים מנסים בכל דרך לכבות את הגחלת היהודית.

ר' חאצ'ע (יחזקאל) פייגין יושב במרתף חשוך להתוועדות חסידית עם תלמידי הישיבה. על השולחן מעט 'משקה' וירק כלשהו. התמימים אינם מתלוננים — וכי מהו ערכו של אוכל זה או אחר אל מול האושר הנצחי להיות חסידים. "את הזכות הזאת לא יוכל אף אחד לקחת מאיתנו", מיטיב להסביר ר' חאצ'ע. פניו מוארות באור הנרות, וכעת דומה כי הן מאירות שבעתיים באור פנימי. החיות שבקולו ממיסה את לבבות התמימים. כמעט חפצו לצאת במחול של 'אשרינו, מה טוב חלקנו', אולם הם היו מודעים היטב למגבלות הזמן והמקום, ועל כן הם מנגנים חרש ניגון געגועים שובה לבבות.

מצבו הרוחני של כל תמים, נוגע לר' חאצ'ע עד עצם הנפש. את כל אשר לו ייתן כדי שצעירי הצאן יהיו מקושרים בלב ונפש לרבי; שיאהבו איש את רעהו באהבת אמת;

שיקיימו מצוות בשמחה עצומה — ומעל הכל 'שיתפללו'. לא בכל יום מזדמן לו להתוועד עם תלמידי הישיבה. כמנהל רשת ישיבות 'תומכי תמימים' המחתרתית (חוץ מהישיבה המרכזית בנעוול) בקרמנצ'וג, ראמען, אסטאשקאוו, פולוצק וויטעבסק — הוא עסוק עד למעלה ראש בנסיעות אל כל אחד מהסניפים ומהם אל הרבי הריי"צ לקבלת הוראות והדרכות וחוזר חלילה.

"ראשית הירידה הוא העדר ה'עבודה' בתפילה", מטעים ר' חאצ'ע מקירות לבו. "הכל נעשה יבש וקר! גם ה'מצוות אנשים מלומדה' הופכים לנטל; תמיד ממהרים, מאבדים הטעם בתורה והאוויר מתגשם!", "איך במצב כזה אפשר לפעול על הזולת?" מוסיף ר' חאצ'ע בכאב לב, והוא מבהיר לתמימים כי כל מה שיעשו — בלעדי 'עבודת התפילה' לא יגיעו לתכלית הכוונה.

הדברים הברורים הביאו את התמימים להתבונן בדברים 'אליבא דנפשיה'. חלקם הרכינו ראשם על השולחן בפרצם בבכי מר על מצבם הרוחני...

לפתע התפרץ אל המרתף ה'שומר'. היה זה אחד התמימים שתפקידו היה לשמור מחוץ למקום 'ההתקהלות האסורה' ולהתריע מבעוד מועד על ביקור פתע לא רצוי.

"יש אורחים!" קרא בבהלה.

מאת: מענדל צפתמן

התמימים כמו היו מאומנים ומתורגלים, נכנסו למקומות מחבוא במרתף. זה מתחת לערמת קרשים, שני בתוך ארון ישן, וכן הלאה. חלקם נשארו ליד השולחן ושלפו מאי שם עיתונים בשפה הרוסית.

עד מהרה התברר כי הייתה זו אזעקת שווא. השוטרים חלפו במקום והמשיכו בדרכם. ההתוועדות שנקטעה בשיאה — המשיכה ביתר שאת.

"אמרו לי תמימים", פנה ר' חאצ'ע לתמימים. "דבר אחד אני לא מבין: מדוע כאשר שמעתם כי השוטרים קרובים לא התחלתם לבכות?"

חיוך עלה על פני התמימים. "לשם מה יעזרו הדמעות? היינו חייבים לטכס עצה בזריזות כדי להיחלץ מהצרה", השיבו.

מצבו הרוחני של כל תמים, נוגע לר' חאצ'ע עד עצם הנפש. את כל לו ייתן כדי שצעירי הצאן יהיו מקושרים בלב ונפש לרבי; שיאהבו איש את רעהו באהבת אמת; שיקיימו מצוות בשמחה עצומה – ומעל הכל 'שיתפללו'

"אה, אה" ליטף ר' חאצ'ע את זקנו בתנועה אופיינית, "אני מבין שהדמעות לא עוזרות. אם כן, אמרו לי בבקשה, מדוע כאשר תיארתי לכם את מצבכם הרוחני התחלתם לבכות? וכי חושבים אתם שבהזלת דמעות תתקנו את החסר? עליכם להחליט מיד כי מהיום והלאה 'תתפללו'; תשנסו מתניכם לעבודת התפילה כדבעי מתוך התבוננות ראויה. הלא ידוע לכם הוואָרט החסידי על מאמר חז"ל: 'רשעים מלאים חרטות' — שבעצם החרטה מכין הרשע את הקרקע לחטא הבא... רוצים אתם לבכות? געזונטערהייט! — רק אל תשלו את עצמכם שבכך אתם עושים משהו מועיל — — —

הפנימו התמימים את המסר החד...

ברכת מזל טוב!! מזל טוב!!

נשגר לחסיד וותיק, מסור ונתון לענייניו הק' של הרבי מה"מ, עוסק בצרכי ציבור באמונה, שליח ראשי בחיפה, מנכ"ל מוסדות חב"ד חיפה והקריות ומנהל ישיבת חסידי חב"ד חיפה שעושה ככל יכולתו ימים ולילות לשכלול הישיבה ולהתפתחותה

הרב **ירמיהו לייב שילדקרויט** שיחי'

לרגל בוא בתו **בלומי** תחי'

בקשרי השידוכין עב"ג הת' הנעלה **זלמן** שיחי' **רסקין**

בנו של ידידנו מנהל "בית חנה" בעיה"ק צפת

הר' **שלמה רסקין** שיחי'

יהי רצון שיהא בניין עדי עד מיוסד על יסודי התורה והמצווה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות ויזכו לבנות בית נאמן בישראל. וביחד עם כל יו"ח ייצא לקבל פני משיח צדקנו ברוב שירה וזמרה בהתגלות הקרובה תיכף ומיד ממ"ש.

מאחלים:

ראש ישיבת חב"ד צפת - חיפה

הרב **יוסף יצחק ווילשנסקי**

וההנהלה הרוחנית:

~ הרב **מנחם מענדל ווילשנסקי** ~ הרב **אוריאל דישראלי** ~

~ הרב **דוד טסלר** ~ הרב **אורי למברג** ~ הרב **אסף פרומר** ~

הגה"ח ר' שלום דובער הלוי וולפא בקריאה לאנ"ש:

נתגייס כולנו להצלחת המאבק!

לקראת כינוס המחאה שיתקיים בע"ה בשבוע הבא בירושלים, הלכנו אל היוזם הגה"ח ר' שלום דובער הלוי וולפא, לברר מה מצפה לנו בכינוס זה, מה עומד מאחוריו, והאם יש סיכוי לנצחון המאבק

מה הביא את המטה לעריכת הכינוס בדיוק בעיתוי זה?

השאלה היא לא למה עושים זאת עכשיו, אלא למה לא עשו זאת עד היום. והתשובה היא פשוטה: עד עתה ציפינו שפעולה זו תיעשה ע"י ארגונים רשמיים של חב"ד, אולם מאחר שהדבר לא נעשה עדיין, לא היתה לנו ברירה, ועם כל המאמץ הכרוך בכך, קפצנו למים הקרים.

מאז שעלתה על הפרק תכנית ההתנתקות הבזויה, אנו שומעים את אנ"ש שי' מכל קצות הארץ, התובעים למה אין מערכה רשמית חבדי"ת למלחמת ה' נגד גירוש המתישבים והפקרת בטחונם של מליוני יהודים. זאת, בהסתמך על **ההוראות הברורות** שהיו מהרבי מה"מ בשנת תשנ"ג, בעד קיום הפגנות המוניות למטרה זו בשם חב"ד. הגאון החסיד ר' **משה לנדא** שליט"א אב"ד בני ברק, זעק באחד הכנסים, שבזמנים הכי קשים כגון במלחמת עירק, היינו בטוחים ורגועים כשהרבי הבטיח שלא יאונה לתושבי ישראל דבר, ואילו עתה כשהרבי אומר את ההיפך, שזוהי סכנה נוראה למליוני יהודים – **מעטים הם המראים סימני חרדה מפני הבאות**. לאחרונה עורר על כך במיוחד הגאון החסיד ר' גדליה אקסלרוד שליט"א, והתריע שיש לצאת לרחובות עם שק ואפר ולזעוק כנגד מהלכי הממשלה. וכך נולד הרעיון של הכינוס בעיה"ק ירושלים. ואכן אנו מקוים ומצפים, שכל אחד ואחת מאנ"ש שי' יראו לעצמם חובה עליונה להשתתף בו.

חשוב לציין, שעיקר הכינוס היא המחאה של כולנו נגד המהלכים המסוכנים, ובכך נקדש שם שמים, בנוסף לתפלה המונית והשמעת דברי הרבי. כמו כן יותוו בכינוס זה דרכי פעולה להמשך המחאה בכל פינה בארה"ק, יחולק חומר לפעילים, ותנתן זריקת מרץ ועידוד, שבע"ה מלחמתם של חיילי בית דוד תוכתר בהצלחה.

רק לפני שבועיים היתה עצרת מחאה בירושלים, ואנ"ש השתתפו בה?

מבלי לבטל ח"ו את החשיבות של כל הפגנה ומחאה, הרי המסרים שיצאו מההפגנה מול הכנסת, אינם מתאימים להוראות הרבי מה"מ. אין ספק שההצעה למשאל עם, אינה מקובלת עלינו, ויש בה גם בחינה של חילול ה'. האם יתכן שהעם (כולל ערבים, וכולל להבדיל יהודים הלהוטים לעזור לערבים) יחליט נגד עיקרי התורה? אפילו אם היה מקום לשאול את העם היהודי, הרי יש לשאול לא רק את אלו החיים עמנו היום, אלא את כל היהודים מאז אברהם אבינו שקיבל את כל ארץ ישראל לגבולותיה מהקב"ה, וגם את משה ויהושע ודורם, ועזרא הסופר ודורו שנחלו את הארץ כולה, והנחילוה לבניהם אחריהם עד עולם. שהרי לכל יהודי עד סוף כל הדורות יש נחלה בארץ הקודש. כמו כן יש לשאול את רבבות החיילים שמסרו נפשם עבור ארץ ישראל, האם הם מסכימים שמותם יהיה לשוא. ולכן כמובן **שהכותרת שנבחרה כמסר** של עצרת

ההמונים אינו מקובל עלינו כלל. דבר נוסף שיש לציין הוא, שמארגני העצרת הנ"ל, איפשרו לנאום לאנשים האחראים באופן ישיר למצב שנוצר עתה. והאם לזאת יקרא מחאה?

כמובן שעל אף כל הביקורת, היו צריכים אנ"ש להשתתף שם, בכדי שלא לפרוש מן הציבור, אבל דוקא משום כך יש לבטא עתה את היחודיות שלנו, ואת הזעקה האמיתית בשמו של מלך המשיח נשיא הדור, שהוא הראשון שהזהיר והתריע בפני מהלכי השלום המדומים, נגד דעתם של כל הרבנים והעסקנים.

השבוע היה מקרה לא נעים עם אורח שהגיע לכפר חב"ד.

לו לעצתי היו שומעים, לא היו מזמינים אורחים כאלו מלכתחלה. הרי מדובר באדם שבשביל הקריירה האישית שלו מוכן להפנות גב לאלו שנלחמו עבורו, להסכים לגירוש אלפי יהודים מבתיהם, ולהפקיר את חייהם של כל תושבי ישראל. זאת ועוד, יהודי זה אחראי לכך שלמאות זקנים וחולים אין כסף לקניית תרופות, אלפי ילדים מגיעים לחרפת רעב, וחולים גוועים במסדרונות בתי הרפואה. להציל יהודים אלו אין לו כסף, אבל בו בזמן **יש לו מליארדים עבור ההתנתקות**. ואיך יתכן שאדם כזה יפאר חתונה בכפר חב"ד. מכל מקום, מאחר שכבר הגיע ובא לשמחה פרטית, כמובן שלא היה מקום לקלקל את השמחה.

לאידך גיסא כמובן יש למצוא את הדרך הנכונה להעביר לו את דעתו של הרבי, כי אחרת היה משתמע שלא קרה שום דבר ושחב"ד מאחוריו.

בנוגע לעצם האירוע בכפר חב"ד – הרי כבר הובהר מעל לצל של ספק, שכל הסיפורים על אלימות, פינצ'ור הגלגלים וכו' לא היו ולא נבראו, והם רק **פרובוקציה** של כמה אנשים שלצערנו יש להם ענין לנגח את מי שעוסק בענייני שלימות הארץ, ולהחליש את כוחם של אלה המסייעים להם.

וכאן חשוב גם לעמוד על נקודה נוספת. תראו במה מתעסקים העיתונאים: עשרות פצצות נופלות על בתיהם של יהודים יקרים בגוש קטיף, וכולם עוברים לסדר היום כאילו שדבר לא קרה, והכל מבינים שאי אפשר להפסיק את ה"תהליך" הנבזה ושיש למלא אחר ההסכמים ולשחרר עוד מחבלים רוצחים. אבל כשרק מחו קצת בפני כבוד שר האוצר, כבר כל המדינה, כולל רבנים ועסקנים שלנו, רועשת וגועשת. אפילו

ה"צונאמי" לא זכה לרעש כזה כמו שעשו מהפגיעה בכבודו המדומה של ביבי.

היו פרסומים באתרי אינטרנט נגד הרב וולפא, שכתוצאה מהפעילות שלכם, חב"ד סובלת...

חב"ד סבלה מהמלחמה נגד חוק מיהו יהודי, והיא סובלת מהמלחמה על שלימות הארץ. מי שכותב זאת כמחאה נגדי, הרי הוא בדיוק כמו המפלגות החרדיות שתמורת כסף מוכנות להשלים עם שפיכות דמים. הרבי אמר בשיחותיו הקדושות (לדוגמא: ש"פ ויקהל פקודי תש"מ), שהענין של שלימות הארץ **חשוב יותר אפילו מהפצת המעיינות!** וכל מי ששותק בענין זה הרי הוא שותף בעצמו לתוצאות הנוראות. אני שמח שמאשימים אותי בענינים כאלו שהנני מעיז להביא את מחאתו של הרבי לקהל הרחב.

על כל פנים כמובן שלא ארתע מזה, כי מלבד חשיבות הענין, הרי זכיתי לקבל הוראות ברורות מהרבי מלך המשיח שעלי להפיץ בכל הדרכים את דעת קדשו בנושא זה. כשאני נזכר על זעקותיו של הרבי כשהייתי ביחידות על המצב הנורא והסכנות הנשקפות ממנו, הרי כל המחאות נגדי נחשבות אצלי כקליפת השום. כל מה שאנו עושים הוא על-פי חוות דעת של רבני אנ"ש גדולי תורה ויראה, שדברו של הרבי יקר להם. אין כאן שום דבר המנוגד לרבנים או עסקנים כל שהם. יש כאן רק מחאה גדולה ונקודת מפנה של יציאה למערכה גדולה.

ברצוני לומר משהו, והקוראים יסלחו לי על שאינני יכול לפרט: מעצרו של הבחור בכפר חב"ד לא היה קורה, לולא התערבו כאן אנשים כאלו שעליהם אנו מתפללים בברכה ה-19 בשמונה-עשרה. וכאשר ניקח בחשבון שאותו בחור הוא פעיל מרכזי בצדדים הטכניים של האירוע בבניני האומה, הרי כבר לא קשה להבין מה מסתתר מאחורי פעולתם זו. נוח להם להכניס בחור צעיר לבית הסוהר, למשך שבת קודש ויותר, והעיקר שעל ידי זה יוכלו לפגוע בהפצת דבריו של הרבי נגד העקירה.

עלינו להפנים כי מטרת כל הפרובוקציות הללו היא למנוע מאיתנו להשתתף בכינוס המחאה. לכן, דווקא בגלל כל המקרים האחרונים, עלינו להתחזק ולהתחשל, ולהתגייס כולנו להצלחת הכינוס.

בענין המאבק נגד הגירוש, הרב משתמש במילים מפחידות "מלחמת קודש", "מערכה גדולה"?!

דבר ראשון ברצוני לחזור ולהדגיש, שאנחנו **נגד כל** פעולה בלתי חוקית, ובעיקר מפני שסוף סוף זה יזיק למאבק. אילו היינו פעילי שמאל הנלחמים בעד המחבלים ימ"ש, הרי "חופש הביטוי" היה מאד רחב לגבינו, אבל מה נעשה שאנו בסך הכל פעילים למען עם ישראל וארץ ישראל, ואז החוק הוא שונה בהחלט. וכבר למדנו, שהיועץ המשפטי "מטעם" יודע בדיוק, את מי לזכות על עבירות חמורות ואת מי להאשים על ענינים של מה בכך. אבל עם זאת, מוכרחים לעשות את כל מה שכן ניתן לביצוע **במסגרת החוק**, וזאת באמת ביציאה למערכה גדולה ולמלחמת קודש.

צריך להתבונן היטב על מה מדובר כאן. הרי בכל מדינה נורמלית, מי **שאחראי באופן אישי** ל-1000 הרוגים, עשרת אלפים פצועים ורבבות משפחות הרוסות, היה מודח, נשפט, ונותן את הדין על מחדליו האיומים. ואילו בדיקטטורה שלנו, הוא דוהר עם שריו ועבדיו בבטחה, להמשך ביצוע רצונם של המחבלים, לטירוף הדעת, לכניעה, לאסון ה"התנתקות" הנורא שאחריתו דם ואש. האם אפשר לשתוק במצב כזה, כאשר ראש ממשלת ישראל ממשיך בדרכם של אלה שגירשו יהודים מנחלת אבותם, והרסו ישובים בארץ הקודש. ולכן כמובן שאין ברירה אחרת אלא לחפש את כל הדרכים שמסגרת החוק וחופש הביטוי, ולעשות מהפכה, שעם ישראל שלא ימשיך ללכת בעינים עצומות כצאן לטבח רחמנא ליצלן.

נקודות מראיון עם שוטר שסיים קורס הכנה להתנתקות

● לוח זמנים: **מיום 15 למאי**, יסגרו כל המעברים לגוש קטיף, הוא יוכרז **שטח צבאי סגור**, אין יוצא ואין בא. **מיום 15 ביוני**, אין חופשות לשוטרים, כולם מגויסים למשך חדשיים וחצי, ואינם יוצאים הביתה. **ביום 10 ביולי**, הפינוי מתחיל בפועל, וימשך חדשיים לפחות.

● יתקיימו כנסים גדולים לנשות השוטרים, בכדי להסביר להם את גודל השעה ושיבינו **שלא יראו את בעליהן במשך חדשיים וחצי**, ושלא יתרעמו על כך, כי הבעל מוכרח להיות מגוייס למבצע החשוב.

● **על כל מתנחל יהיו ארבעה שוטרים**. לפי מספר הנפשות בבית כך יוקצו פי ארבע שוטרים לבית זה.

● עם כל צוות של פינוי, יכנס הביתה **צלם וידיאו**, שינציח כל תנועה, ובכך יפחידו את המתנחלים מלהתנגד לפינוי בכוח, או לנהוג באלימות כלפי השוטרים.

● השוטרים יעבדו בפינוי **בלי תגי זיהוי**, זאת בין השאר בכדי לשלול מהמתנחלים את האפשרות לתבוע אותם למשפט על אלימות. הובטח לשוטרים באופן ברור, כי המחלקה לחקירת שוטרים לא תטפל במשך חדשי הפינוי בתלונות, וגם אחר כך ישתדלו להעלים עין, **ויגנו על השוטרים ככל שאפשר**. נאמר בפירוש, כי על "דברים פעוטים" כגון **שבירת יד** של מתנחל תוך כדי הפינוי, לא יפתחו תיק בכלל.

● בקורסים לומדים שיעורים מיוחדים **בקרבות מגע**, והעיקר שיטות שונות **איך להכאיב בלי להשאיר סימנים**. לדוגמא, אם אמא מחזיקה את התינוק בידיה, ורוצים לפנות אותה, הרי צריך קודם לקחת ממנה את התינוק בכוח, ואיך יעשו את זה. ולכן מלמדים שיטות שונות איך להכאיב ע"י **לחץ במפרקים** שונים, או שיטות איך **לעקם את היד** "בעדינות", ואז לא תהיה לה ברירה אלא להרפות את אחיזתה בתינוק. אבל הכל באופן שהיא **לא תוכל אח"כ להראות סימני אלימות** ולטעון שהרביצו לה. אחרי הניתוק של הילדים מהאמא, ימסרו מיד את הילדים לעובדת סוציאלית, ואז יגררו את האמא לאוטובוס, ורק אח"כ יביאו לה את הילד.

● מיד אחרי שיצליחו להוציא את המשפחה מהבית, מתחילים פועלים של חברות הובלות, להוציא את הרהיטים ולהעמיסם על משאיות. לאחר שיסיימו את פינוי התכולה, **יאטמו מיד את הדלתות והחלונות**, עם לבנים או עם רתכת, באופן שלא יוכלו להתמקם בבית שוב. לאחר האיטום יוצב שומר על כל בית.

● הפינוי יהיה ישוב ישוב, לא הכל ביחד. כשיסיימו לפנות ישוב ולאטום את בתיו, יציבו חיילים לשמור את הישוב, שלא יוכלו המתנחלים לנסות ולחזור אליו.

● את המפונים יעבירו לשכונות קרוואנים או לבתי מלון שיוקצו לכך. וגם שם תוצב עליהם שמירה, שלא יוכלו להפגין, לחסום צמתים וכדומה.

● חלק גדול מהשוטרים שבקורס אינם יהודים, כגון **בדואים** ועוד גוים אחרים. והם **ששים לקראת קרב זה כמוצא שלל רב**.

● השוטרים היהודים, לעומת זאת, מבוהלים מאד **ונמצאים במשבר פנימי עמוק**. בהפסקות של הקורס הם דיברו ביניהם שרק בגלל הקורס עצמו הם זקוקים כבר ליעוץ פסיכולוגי. ואכן לאחר סיום הקורס יעברו כל השוטרים עוד סדנאות מיוחדות עם פסיכולוגים, שיעזרו להם לעכל מבחינה נפשית את הפעולה המחרידה שהם עומדים להיות שותפים בביצועה במשך חדשיים תמימים.

● **לסיכום אמר לי השוטר כשכולו מזועזע: "המתנחלים אינם מבינים מה שמצפה להם, אין להם שום סיכוי לנצח בקרב זה. חוץ מהפינוי שלהם עצמם ומסירת בתיהם למחבלים, הרי הם יראו איך שאנשים זרים אורזים להם את החפצים, וברור שתהיה שם גם ביזה. כך יעבירו אותם כבהמות בלי צלם אנוש למקומות ריכוז. הפינוי וכל הכרוך בו ישבור אותם מבחינה נפשית, ויכניס אותם לדיכאון. הם לא יוכלו להמשיך לתפקד בצורה נורמלית, הורגים להם את החיים".**

— רבות מחשבות בלב איש, ועצת ה' היא תקום!

האם המילים "כצאן לטבח" אינם חריפות מידי?

אני חושב שהן מצביעות על המצב לאשורו. תראה את תושבי אשקלון, חדרה ועפולה, הם יודעים שבתוך מספר חדשים יהיו בתיהם בטווח הפצמרי"ם שיעופו מעזה וגינין, הם ראו גם את מה שקרה בשדרות רק לפני זמן קצר, ובכל זאת אף אחד לא קם, אף אחד אינו זועק, יש איזו אמונה עיוורת בממשלה, שכל מה שהיא עושה זה טוב ליהודים. וזאת על אף כל הקרבנות שכבר הקרבנו.

כתבתי השבוע למר משה קצב, שכאשר הוא יבוא לחתום על אישורי השחרור של המחבלים, שיזכור את אזהרת השב"כ שלפחות 80 אחוז מהמשוחררים חוזרים לטרור, וידמיין לעצמו שאותו רוצח שהוא חותם עכשיו לשחרורו, יעשה פיגוע **שבו יהיה מעורב ח"ו בנו או נכדו**. בטוחני, שכאשר מר קצב היה יודע שיש סיכוי קלוש שהפיגוע שיעשה המחבל המשוחרר יפגע במשפחתו, הוא לא היה מעיז לחתום על אותה תעודה. ולמה הוא חותם בכל זאת, כיון שהוא מקווה שההרוג והפצוע לא יהיו ילדיו ונכדיו, ואז זה כבר לא כל כך נורא, ובתוקף תפקידו גם ילך ויעשה ניחום אבלים מתוקשר, וביקור חולים וכו'.

הקהל המובל עם חבל בצווארו, כמו הכבשים לשחיטה רח"ל. אם הפרזידנט חותם על שחרורם של מאות מחבלים, הרי אין ספק ש"הוא יודע מה שהם לא יודעים", ובטח לא נשקפת מהם שום סכנה. ואת אף אחד לא מעניינת העובדה, שבפועל 80 אחוז חוזרים לעשות פיגועי טרור (זה מה שידוע, ועל שאר ה-20 אחוז עדיין לא יודעים), ואם בפעם הראשונה נעצרו מחבלים אלו ע"י צה"ל לפני שהספיקו להפעיל את המטען, ובמילא "אין להם דם על הידים", הרי בפעם הבאה מי יודע מה שיקרה.

בעלון שאתם מוציאים לקראת הכינוס נזכרת המילה "שואה", זו לא השוואה חמורה מידי?

שום דבר לא חמור מידי במצב כזה. לצד הבטחתו של הרבי שלא תקום פעמיים צרה, ואמונתנו איתנה שתוכניתו של שרון לא תצלח – אי אפשר להתעלם מהעובדה שהרבי אמר שפעולות כאלה עלולות להביא סכנת נפשות למליוני יהודים. מי שראה את התמונות איך שתושבי רמאללה קורעים בצפורניהם את גופם של שני היהודים שנקלעו לשם, במעשה הלינץ' המפורסם,

מבין **שהמחבלים גרועים יותר מהנאצים**. הם גם אינם מסתירים את כוונותיהם להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים היו לא תהיה.

בינתיים, על אלפי משפחות בישראל **כבר הביא אריק שרון שואה בפועל**, שהרי אלפי אנשים נשים וטף נרצחו ונעשו נכים לכל חייהם כתוצאה מה"בטחון בשלום של שרון", והסכנה לעתיד נוראה פי כמה וכמה.

בשביל נזיד עדשים של קצת כבוד בשארם-א-שייח, מוכן ראש הממשלה לשתף פעולה עם הנאצים של דורנו, למסור את כל השטחים ולהכניס את עם ישראל ל"גבולות אושוויץ", כביטויו של אבא אבן. וגם כאשר מיד למחרת הטקס השקרי, נופלות עשרות פצצות על גוש קטיף, הכל ממשיך כשהיה, ואין שום מעצורים בדרך לשחרור המחבלים ובדרך לפינוי הישובים. לכן אין מנוס מהקביעה, כי לראש הממשלה והשרים לא אכפת כלל מדמם הנשפך של בני עמם, ומה שמעניין אותם יותר זה הכסאות והקריירה.

תראה מה קרה עם כל אנשי הבטחון שזעקו נגד ההתנתקות, כולם הפכו לכבשים תמימות, אין קול ואין קשב. מה קרה לשרים שהתנגדו, כולם קפלו את הזנב. כל אחד חושב רק על עצמו, ולא נותן לסכנה להפריע לו בהתקדמות לקראת השאיפות העצמיות שלו.

ובכל זאת, הרי ידועה טענתם שצריך לתת צ'אנס לשלום..

דבר ראשון צריך לדעת ולפרסם, שעל-פי ההלכה הידועה בשו"ע או"ח סימן שכט, אסור לתת "צ'אנס לשלום" כאשר הוא כרוך בקירוב האויב לערי ישראל ובהחלשת הבטחון שעל-פי הטבע. ואדרבה, ההוראה מהלכה זו היא, שעדיפה מלחמה המתחילה כאשר ה"עיירות הסמוכות לספר" בידינו, מאשר שלום שבו יש דריסת רגל לגוים בערי הספר. וזאת אף על פי שבשו"ע מדובר על גוים סתם, שאין שום ספק שאינם באים על עסקי נפשות, וכל-שכן וקל-וחומר כאן שהגוי הוא אויב אכזרי שהרג והורג אלפי יהודים

תראה מה קרה עם כל אנשי הבטחון שזעקו נגד ההתנתקות, כולם הפכו לכבשים תמימות, אין קול ואין קשב. מה קרה לשרים שהתנגדו, כולם קפלו את הזנב. כל אחד חושב רק על עצמו, ולא נותן לסכנה להפריע לו בהתקדמות לקראת השאיפות העצמיות שלו

ומוכן לאבד עצמו לדעת למטרה זו.

וגם לשיטתם הרי עדיין לא קם אף אחד להסביר, מה יעשו לאחר הנסיגה כאשר יתחדשו ההתקפות על ערי ישראל, ולא רק על שדרות אלא על אשקלון עפולה וחדרה וכו'. וצריך לזכור שצה"ל ומג"ב יהיו אז אחרי תקופה ארוכה שבה **ישרתו את האויב** במלחמת חורמה נגד יהודים ועקירתם מנחלת אבותם, מלחמה שבה **ישחיתו** הצבא והמשטרה את נפשם של החיילים והשוטרים היקרים, שהחל מחודש סיון תשס"ה ילחמו באכזריות במשך שבועות רבים, נגד עם ישראל וארץ ישראל (ראה מסגרת). איזו מוטיבציה תהיה לחיילים לעשות לאחר מכן סיבוב של 180 מעלות ולהלחם שוב נגד המחבלים, ובעד אותה ארץ שזה עתה קרעו אותה לגזרים והעניקו את בתיה ושדותיה למחבלים אלו.

הצ'אנס הוא איפוא לא לשלום אלא לחורבן. כל סיפור ההתנתקות הוא שקר גדול של מר אריאל שרון, שהרי הביאור הרשמי להתנתקות היה, שעלינו ליזום פעולה מדינית בכדי שלא יכפו עלינו נסיגה גדולה יותר. והרי עתה כבר ידוע וברור לכל, וכן מודיעים אמריקה והאיחוד האירופי וכל העולם, **שנסיגה זו היא רק ההתחלה**, ובהמשך תהליך "מפת הדרכים" לא ישאר ישוב יהודי אחד בשטחים המשוחררים, ואם-כן הכל רואים שהנסיגה המטורפת הזו שהמציא ראש הממשלה, לא רק שאינה מונעת תכנית מדינית כפויה, אלא שהיא היא אשר הביאה את התכנית הגרועה ביותר, שלולא טירוף ההתנתקות לא היו העמים מעיזים לכפות עלינו. אם ח"ו תושלם תכנית זו, הרי על פי הטבע תהיה סכנה קיומית לכל היהודים בארץ הקודש. לכן אין כאן צ'אנס לשלום, אלא צ'אנס של איבוד לדעת, וכלשון הרבי מלך המשיח "פקוח נפש של מליוני יהודים".

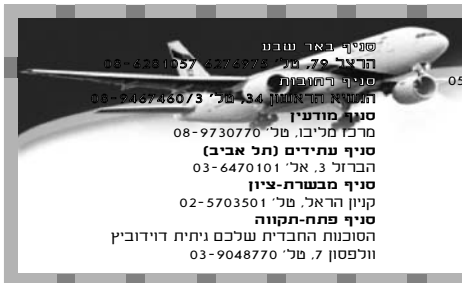
האם לדעתך יש סיכוי לבטל את ההתנתקות?

האמת ניתנת להאמר, שעל פי דרכי הטבע כמעט ואין סיכוי. אבל הרי כל אחד מבין שכאן מדובר במלחמה נגד ה' ומשיחו, ולכן ברור שהרבי ינצח בסופו של דבר. אין לי ספק, שאם אנחנו נעשה את שלנו במסירות נפש, תהיה מכך אתערותא דלעילא והקב"ה יעשה את שלו. וידועה ההבטחה ש"יד החסידים תהיה על העליונה".

נחזור ברשותך אל הכינוס בבניני האומה, מהי התוכנית?

כמובן שישמעו נאומים של גדולי הרבנים שליט"א, שיסבירו את המצב ע"פ ההלכה, ואת החובה לצאת למלחמת חורמה (בדרכים חוקיות) נגד הממשלה והעריץ העומד בראשה. כמו-כן ינאמו מומחי צבא אשר יסבירו את המצב הבטחוני הנורא שהולך ונוצר לנגד עינינו, ויחשפו את השקרים ששר הבטחון ונאמניו מלעיטים בהם את העם. בע"ה יבואו גם רבנים אורחים מחו"ל שידברו בשפה האנגלית ובשפות נוספות.

וכפי שכבר ציינתי – מהכינוס יצאו אלפי יהודים עם תכנית ברורה, כיצד לפעול ולהפעיל אחרים במערכה קדושה זו.

חב"ד בשואה

60 שנה לסיום המלחמה

נשרף הדגל הליובאוויטשי שהתנופנף בוורשה

בוורשה הוקמה קהילה חב"דית לתפארת. זו הלכה והתרחבה לאחר פתיחת ישיבת 'תומכי תמימים' בעיר שהייתה אחת הישיבות המצויינות בפולין. מאות תלמידים למדו בה בעוד רבים נדחים מחוסר מקום. גם סניפים נוספים הוקמו בעריה השונות של פולין. לשיא פריחתה הגיעה הקהילה לאחר חתונתו של הרבי מה"מ ולאחר שאדמו"ר הריי"צ התיישב בעיר. הדגל הליובאוויטשי עבר מרוסיה והתנשא בגאווה מעל מבצרי התורה החב"דיים בפולין – אך הנאצים השמידו כל זאת... • אלפי חסידים ובני משפחותיהם הובלו אל מחנות המוות ולא שבו עוד. קהילת ליובאוויטש בוורשה ובאוטווצק לא הייתה עוד! • פרק חמישי בו יסופר על חסידי ליובאוויטש בוורשה ובאוטווצק ותקופתם האחרונה

מבין **שהמחבלים גרועים יותר מהנאצים**. הם גם אינם מסתירים את כוונותיהם להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים היו לא תהיה.

בינתיים, על אלפי משפחות בישראל **כבר הביא אריק שרון שואה בפועל**, שהרי אלפי אנשים נשים וטף נרצחו ונעשו נכים לכל חייהם כתוצאה מה"בטחון בשלום של שרון", והסכנה לעתיד נוראה פי כמה וכמה.

בשביל נזיד עדשים של קצת כבוד בשארם-א-שייח, מוכן ראש הממשלה לשתף פעולה עם הנאצים של דורנו, למסור את כל השטחים ולהכניס את עם ישראל ל"גבולות אושוויץ", כביטויו של אבא אבן. וגם כאשר מיד למחרת הטקס השקרי, נופלות עשרות פצצות על גוש קטיף, הכל ממשיך כשהיה, ואין שום מעצורים בדרך לשחרור המחבלים ובדרך לפינוי הישובים. לכן אין מנוס מהקביעה, כי לראש הממשלה והשרים לא אכפת כלל מדמם הנשפך של בני עמם, ומה שמעניין אותם יותר זה הכסאות והקריירה.

תראה מה קרה עם כל אנשי הבטחון שזעקו נגד ההתנתקות, כולם הפכו לכבשים תמימות, אין קול ואין קשב. מה קרה לשרים שהתנגדו, כולם קפלו את הזנב. כל אחד חושב רק על עצמו, ולא נותן לסכנה להפריע לו בהתקדמות לקראת השאיפות העצמיות שלו.

ובכל זאת, הרי ידועה טענתם שצריך לתת צ'אנס לשלום..

דבר ראשון צריך לדעת ולפרסם, שעל-פי ההלכה הידועה בשו"ע או"ח סימן שכט, אסור לתת "צ'אנס לשלום" כאשר הוא כרוך בקירוב האויב לערי ישראל ובהחלשת הבטחון שעל-פי הטבע. ואדרבה, ההוראה מהלכה זו היא, שעדיפה מלחמה המתחילה כאשר ה"עיירות הסמוכות לספר" בידינו, מאשר שלום שבו יש דריסת רגל לגוים בערי הספר. וזאת אף על פי שבשו"ע מדובר על גוים סתם, שאין שום ספק שאינם באים על עסקי נפשות, וכל-שכן וקל-וחומר כאן שהגוי הוא אויב אכזרי שהרג והורג אלפי יהודים

תראה מה קרה עם כל אנשי הבטחון שזעקו נגד ההתנתקות, כולם הפכו לכבשים תמימות, אין קול ואין קשב. מה קרה לשרים שהתנגדו, כולם קפלו את הזנב. כל אחד חושב רק על עצמו, ולא נותן לסכנה להפריע לו בהתקדמות לקראת השאיפות העצמיות שלו

ומוכן לאבד עצמו לדעת למטרה זו.

וגם לשיטתם הרי עדיין לא קם אף אחד להסביר, מה יעשו לאחר הנסיגה כאשר יתחדשו ההתקפות על ערי ישראל, ולא רק על שדרות אלא על אשקלון עפולה וחדרה וכו'. וצריך לזכור שצה"ל ומג"ב יהיו אז אחרי תקופה ארוכה שבה **ישרתו את האויב** במלחמת חורמה נגד יהודים ועקירתם מנחלת אבותם, מלחמה שבה **ישחיתו** הצבא והמשטרה את נפשם של החיילים והשוטרים היקרים, שהחל מחודש סיון תשס"ה ילחמו באכזריות במשך שבועות רבים, נגד עם ישראל וארץ ישראל (ראה מסגרת). איזו מוטיבציה תהיה לחיילים לעשות לאחר מכן סיבוב של 180 מעלות ולהלחם שוב נגד המחבלים, ובעד אותה ארץ שזה עתה קרעו אותה לגזרים והעניקו את בתיה ושדותיה למחבלים אלו.

הצ'אנס הוא איפוא לא לשלום אלא לחורבן. כל סיפור ההתנתקות הוא שקר גדול של מר אריאל שרון, שהרי הביאור הרשמי להתנתקות היה, שעלינו ליזום פעולה מדינית בכדי שלא יכפו עלינו נסיגה גדולה יותר. והרי עתה כבר ידוע וברור לכל, וכן מודיעים אמריקה והאיחוד האירופי וכל העולם, **שנסיגה זו היא רק ההתחלה**, ובהמשך תהליך "מפת הדרכים" לא ישאר ישוב יהודי אחד בשטחים המשוחררים, ואם-כן הכל רואים שהנסיגה המטורפת הזו שהמציא ראש הממשלה, לא רק שאינה מונעת תכנית מדינית כפויה, אלא שהיא היא אשר הביאה את התכנית הגרועה ביותר, שלולא טירוף ההתנתקות לא היו העמים מעיזים לכפות עלינו. אם ח"ו תושלם תכנית זו, הרי על פי הטבע תהיה סכנה קיומית לכל היהודים בארץ הקודש. לכן אין כאן צ'אנס לשלום, אלא צ'אנס של איבוד לדעת, וכלשון הרבי מלך המשיח "פקוח נפש של מליוני יהודים".

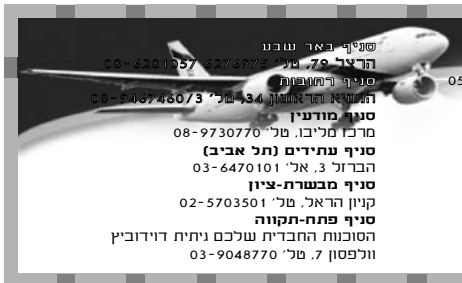
האם לדעתך יש סיכוי לבטל את ההתנתקות?

האמת ניתנת להאמר, שעל פי דרכי הטבע כמעט ואין סיכוי. אבל הרי כל אחד מבין שכאן מדובר במלחמה נגד ה' ומשיחו, ולכן ברור שהרבי ינצח בסופו של דבר. אין לי ספק, שאם אנחנו נעשה את שלנו במסירות נפש, תהיה מכך אתערותא דלעילא והקב"ה יעשה את שלו. וידועה ההבטחה ש"יד החסידים תהיה על העליונה".

נחזור ברשותך אל הכינוס בבניני האומה, מהי התוכנית?

כמובן שישמעו נאומים של גדולי הרבנים שליט"א, שיסבירו את המצב ע"פ ההלכה, ואת החובה לצאת למלחמת חורמה (בדרכים חוקיות) נגד הממשלה והעריץ העומד בראשה. כמו-כן ינאמו מומחי צבא אשר יסבירו את המצב הבטחוני הנורא שהולך ונוצר לנגד עינינו, ויחשפו את השקרים ששר הבטחון ונאמניו מלעיטים בהם את העם. בע"ה יבואו גם רבנים אורחים מחו"ל שידברו בשפה האנגלית ובשפות נוספות.

וכפי שכבר ציינתי – מהכינוס יצאו אלפי יהודים עם תכנית ברורה, כיצד לפעול ולהפעיל אחרים במערכה קדושה זו.

משרד ראשי קרית-גת
מרכז מסחרי 6-8 טל' 08-6613407
סניף ירושלים
הסוכן החבדי שלכם יחיאל פליישמן 052-601014
ריסקין 9, מרכז וולפסון, טל. 02-5612282
סניף בני-ברק
הסוכנות החבדית שלכם ליאת או חיה
ר' עקיבא 106 טל' 03-5776000
סניף תל אביב
שלום עליכם 18, טל' 03-5285932
סניף קרית מלאכי
צה"ל 10/1, טל' 08-8587555
סניף אשדוד
קניון לב אשדוד, טל' 08-8652861

חב"ד בשואה

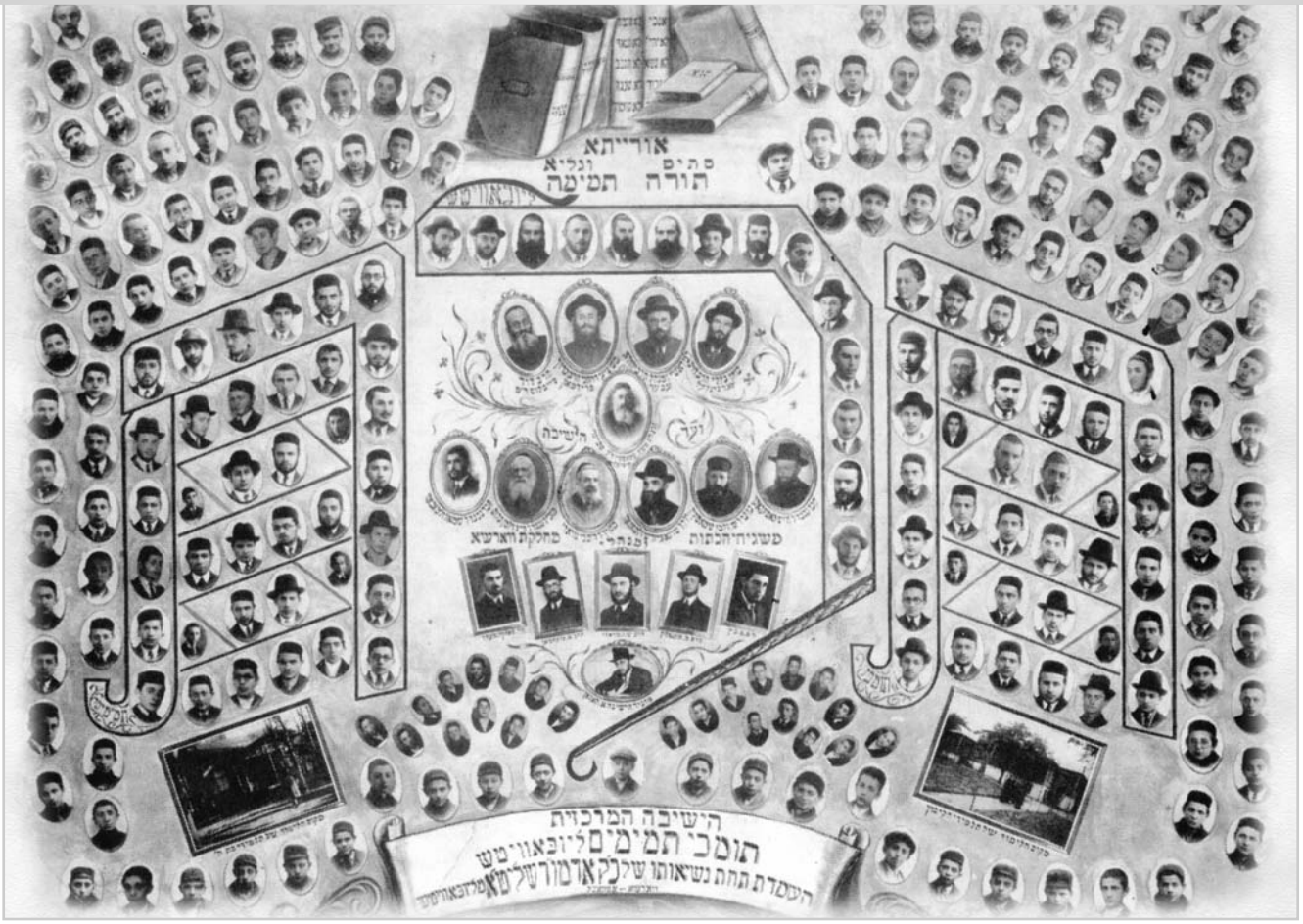

60 שנה לסיום המלחמה

נשרף הדגל הליובאוויטשי שהתנופנף בוורשה

בוורשה הוקמה קהילה חב"דית לתפארת. זו הלכה והתרחבה לאחר פתיחת ישיבת 'תומכי תמימים' בעיר שהייתה אחת הישיבות המצויינות בפולין. מאות תלמידים למדו בה בעוד רבים נדחים מחוסר מקום. גם סניפים נוספים הוקמו בעריה השונות של פולין. לשיא פריחתה הגיעה הקהילה לאחר חתונתו של הרבי מה"מ ולאחר שאדמו"ר הריי"צ התיישב בעיר. הדגל הליובאוויטשי עבר מרוסיה והתנשא בגאווה מעל מבצרי התורה החב"דיים בפולין – אך הנאצים השמידו כל זאת... • אלפי חסידים ובני משפחותיהם הובלו אל מחנות המוות ולא שבו עוד. קהילת ליובאוויטש בוורשה ובאוטווצק לא הייתה עוד! • פרק חמישי בו יסופר על חסידי ליובאוויטש בוורשה ובאוטווצק ותקופתם האחרונה

מאת: שניאור זלמן ברגר

תמונת מחזור של הישיבה בוורשא-אוטווצק

וורשה נכנעת

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה ביום י״ז באלול תרצ״ט, נטשו את וורשה נשיא פולין איגנצי מושצ׳יצק, חברי הממשלה ורמטכ״ל צבא פולין. את ההגנה על העיר אירגנו במאולתר גנרלי צבא יחד עם ראש העירייה. מובן אפוא איזו תועלת הייתה להגנה זו... הצבא הגרמני שעט קדימה בעוד ההתנגדות הפולנית כמעט ולא הורגשה. בחלוף שבוע בלבד מתחילת המלחמה, הגיעו צבאות גרמניה לחלק הדרומי והמערבי של העיר, וימים ספורים אחר כך הקיפו את וורשה כולה.

שלושה שבועות עמדה וורשה מול הפגזות הגרמנים מהאוויר, וביום טוב ראשון של סוכות ת״ש נכנעה בירתה של פולין, נוכח מצבה הקשה של האוכלוסייה האזרחית ודלדול מלאי המזון. לאחר הכניעה השתלט צבא גרמניה על העיר, והקלגסים הנאצים החלו להטיל חיתתם על תושבי העיר בכלל ועל יהודיה בפרט.

השלטונות הגרמנים הפעילו טרור בצורות שונות: מעצרים, רצח ברחובות העיר, הוצאות להורג מאולתרות. במשך הזמן הוטלו על היהודים גזירות שונות ומשונות כמו גזירת הטלאי הצהוב, איסור כניסה למקומות שונים, הגבלות בחיי מסחר — כל אלה הפכו את חייהם לגיהינום עלי אדמות.

חיסול יהדות וורשה

כשנה לאחר הכיבוש, ביום ט״ו מרחשוון תש״א, הורו הנאצים על הקמת הגיטו היהודי. כל יהודי העיר נצטוו לעזוב את בתיהם ולהיכנס למתחם קטן יחסית. מתוך אלף ושמונה-מאות רחובות שבעיר נכללו בגטו שבעים ושלושה בלבד, בעוד שהיהודים נמנו מאות אלפים, כשליש מאוכלוסיית העיר. היהודים נאלצו לחיות אפוא שש ושבע נפשות בחדר אחד.

הגרמנים צרו על הגיטו מסביב, ואי אפשר היה לצאת החוצה ללא אישורם של הגרמנים. האוכל ניתן במשורה. לא חלף זמן רב, והרעב החל לתת אותותיו, ומחלות קשות פרצו בזה אחר זה. רבים נפטרו או נרצחו; מעטים הצליחו להבריח מזון מחוץ לגטו או לשרוד בדרך-לא-דרך.

תיאור ממצבם הכלכלי של יהודי הגטו, נכתב באותם ימים ביומן מיוחד: ״בגטו מצויים אולי עשרים ואולי שלושים אלף שבעים ממש בני העילית החברתית, כנגדם המון של רבע מיליון פושטי יד ודלות מוחלטת, הנאבקת על דחיית מועד המוות ברעב... ובתווך, בין שני אגפים אלה, המון של כמאתיים אלף ״ממוצעים״ אשר מסתדרים טוב יותר או רע יותר, אך הם עדיין שומרים על דמותם, נקיים במראה, מלובשים ולא נפוחים מרעב...״

מי שלא מת ברעב, נשלח למחנות ההשמדה. הגרמנים לא המתינו זמן רב עד שהחלו האקציות הראשונות. הגירוש ההמוני הראשון מהגטו החל בערב תשעה באב תש״ב והסתיים בראש השנה תש״ג. בתקופה זו נצטוו היהודים לצאת מבתיהם עם רכוש

לימוד תורה בעמקי האדמה

ישיבות רבות, ובהם גם סניפי ישיבות 'תומכי תמימים' עברו להתקיים בתנאי מחתרת בתוך הגטאות ובמחנות השמדה. קול התורה המשיך להדהד מתוך מסירות נפש, גם כשמבחוץ תשכל חרב — אך האימה לא חדרה למרתפים, שם ישבו בחורי חמד, שקדו והגו בעולמה של תורה.

הסופר והעיתונאי הידוע ר' הלל זיידמן (שעל קשריו עם חב"ד ורבותינו נשיאינו נכתב בהרחבה בגיליון 339), תיעד את רשמיו האישיים והקשים מגטו וורשה בספר "יומן גטו וורשה". בספר זה מתוארים חיי הגטו מזווית ראייה של יהודי שומר מצוות. וכך הוא מתאר את ביקורו באחת הישיבות המחתרתיות:

"וורשה, ד' שבט תש"ג.

"ביקרתי היום ביקור מוזר בעולם שמתחת לאדמה. בבוקר באו אלי שני צעירים... מאניס רוזנשטרייך והנדל ואמרו לי כי היום ב-5 אחר הצהריים תהיה פגישה ברחוב נאלבקי 35...

"ובכן, בחמישה רגעים לפני 5 אני מגיע לשער נאלבקי 35. בחור צעיר בכובע יהודי עומד בשער ומחכה. הוא צועד קדימה ואני אחריו. אנו נכנסים לחדר בקומה הראשונה. היה שם בית מדרש. משם עברנו לחדר סמוך ובו תנור. מורה הדרך שלי נכנס לתנור ונעלם. אני נשאר עומד בחוץ. מיד נשמע הקול; בוא! אני זוחל ונכנס אחריו לתנור. שם נמצא פתח המוליך למרתף. אני יורד בסולם של חבלים מטה מטה, אין סוף לדבר. לבסוף עומדות רגלי על הקרקע.

"מביט אני סביבי ורואה אולם מרווח נקי ומואר באור החשמל, שולחן ארוך מקרשים לא מהוקצעים, ומרחוק נישא אלי בקול מקהלה נאה, והניגון מוכר לי יפה, קול ניגונם של לומדי תורה. שומע אני ומשתאה. במקום להסביר לי דבר, מכניסים אותי ל"שטיבל" שני, ומה שעיני רואות שם מזכיר לי את תיאור התנאים שהיו לומדים במערות, ואת תקופת האנוסים בספרד. אלא שלנגד עיני המציאות כמו שהיא, אמת לאמיתה.

"מסביב לשולחן הארוך יושבים לפני ספרי הגמרא הפתוחים כ-20 בחורים ולומדים בחשק, בעיון ובכל ההתלהבות. הם עומדים במסכת נדרים דף נ"ב, בר"ן האומר "וקשה לי..." והם עוסקים בשאלה אם "אזלינן בתר שם" או "אזלינן בתר עצם". הפנים חיוורות, העיניים מנצנצות בברק שלא מעלמא הדין. הם שקועים ראשם ורובם בעולם אחר. בחורים אלה נשארו רובם בלי הורים, בלי משפחה ואף בלי ראש ישיבה או מגיד שיעור..."

מוגבל בלבד, והם הועלו על רכבות לדרך לא נודעת — אל מחנות המוות או למצער, מחנות העבודה. בתום תקופת הגירוש האכזרית, נותרו בגטו 60,000 יהודים בלבד.

לאחר מספר חודשים החלו הנאצים בגירוש שני, אולם הפעם המחתרת היהודית ניסתה לעכב בעדם לבצע את זממם. היה זה ביום י"ב בשבט תש"ג, כאשר יהודי הגטו נקראו להתייצב בחצרות הבתים לשם בדיקת התעודות. לאחר מכן החלו לארגן שיירות לשם גירוש.

כעבור מספר שעות התגבשה השיירה הראשונה ובה כ-1,000 נפש. לתוך שיירת היהודים האומללים וכפופי הראש, נכנסו גם חברי קבוצת הלוחמים שצויידו באקדחים. הם הסתננו במתכוון לתוך השיירה. על פי אות מוסכם, פרצו הלוחמים מתוך שורות המגורשים וירו בשומרים הגרמנים מטווח קרוב. אלה שלא ציפו להתנגדות שכזו, היו המומים. חלף זמן מה עד שהנאצים התעשתו והשיבו מלחמה שערה בקרב פנים אל פנים. מרבית הלוחמים נפלו בקרב, אבל הצלחתם בהריגת נאצים, הותירה רושם עז וזקפה את גוום של יהודים רבים. בעקבות הקבוצה הראשונה התגבשו עוד קיני התנגדות.

איש מהם לא הישלה את עצמו שיצליחו לעצור את מכונת ההשמדה המשומנת, אבל לפחות, חשבו לעצמם, לא ילכו להרג ללא התנגדות. האקציות נמשכו ואלפי יהודים גורשו מוורשה.

יהודים רבים, ובהם בני משפחת גוראריה החב"דית, החליטו שלא יילכו כצאן לטבח, והם ילחמו עד טיפת דמם האחרונה. מהחלטה זו צמח מרד גטו וורשה הידוע. במהלך המרד נלחמו קבוצות צעירים יהודים כאריות. הגרמנים שנחלו תבוסות בקרבות פנים מול פנים, הפעילו את מלוא כוחם הצבאי ובאמצעות הפצצות מהאוויר שרפו בניין אחר בניין עד שהלוחמים נאלצו לצאת ממחבואם; חלקם נרצחו במקום ואחרים נשלחו למחנות ההשמדה.

זהו תמצית סיפורה העצוב של קהילת יהודי וורשה, שמנתה ערב המלחמה 475 אלף, מתוכם נרצחו כ-470 אלף מיהודי העיר!!!

"גירוש מוסקבה"

קהילת יהודי וורשה נחשבה לבירתה של יהדות פולין ומרכז חשוב של יהודי העולם בכלל, ושל ליובאוויטש בפרט.

קהילת חב"ד בוורשה הייתה כבת חמישים בעת האסון הגדול. על קהילה זו נמנו חסידים דגולים רבים ובהם רבנים, משפיעים, ואברכים בוגרי ישיבות 'תומכי תמימים' בברית-המועצות ופולין.

קהילת ליובאוויטש בוורשה הוקמה בעקבות 'גירוש מוסקבה'. היה זה בחורף תרנ"א, כאשר שלטונות מוסקבה הורו לגרש את יהודי העיר, הגזירה הידועה בכינוייה: "גירוש מוסקבה". הגירוש החל בערב פסח והוא הלך והחמיר בשנים תרנ"ב תרנ"ג. במהלך שנת תרנ"ב השתדל אדמו"ר הרש"ב לבטל את גזירת הגירוש ולבסוף הצליח לדחותה עד הקיץ. כמו כן סייע למגורשים בסכומי כסף מכובדים כדי שיוכלו להסתדר במקומות החדשים.

קבוצה מחסידי הרבי הרש"ב, ממגורשי מוסקבה, התיישבה בוורשה ברית פולין שהייתה באותם ימים מרכז יהודי חשוב ביותר. הם הקימו בית כנסת חב"די בנוסח האר"י וניהלו קהילה חב"דית לכל דבר. זה היה הגרעין ממנו החלה לצמוח קהילה גדולה ומפוארת שמנתה מאות משפחות ואלפי נפשות שלימים נפוצו גם לערים נוספות בפולין, אבל הקהילה המרכזית נותרה בוורשה.

300 תלמידים בתומכי תמימים

'הדובדבן שבקצפת' הייתה ישיבת 'תומכי תמימים' שהוקמה בוורשה. הישיבה הוקמה בחודש ניסן תרפ"א על ידי הרה"ח ר' בערל שמוטקין והרה"ח ר' שרגא פייביש זלמנוב הי"ד. בתחילה למדו התלמידים נגלה

לבדם, ואילו חסידות לימדום הרה״ח ר׳ משה דובער שמוטקין והרה״ח ר׳ ברוך פרידמן הי״ד. בשנת תרפ״ב שלח אדמו״ר הריי״צ את המשפיע המפורסם הרה״ח ר׳ אלטער שימחאוויץ לישיבה, והוא החל להרים ולרומם את קרן הישיבה באמצעות הסדרת שיעורים וסדרי לימוד כדבעי.

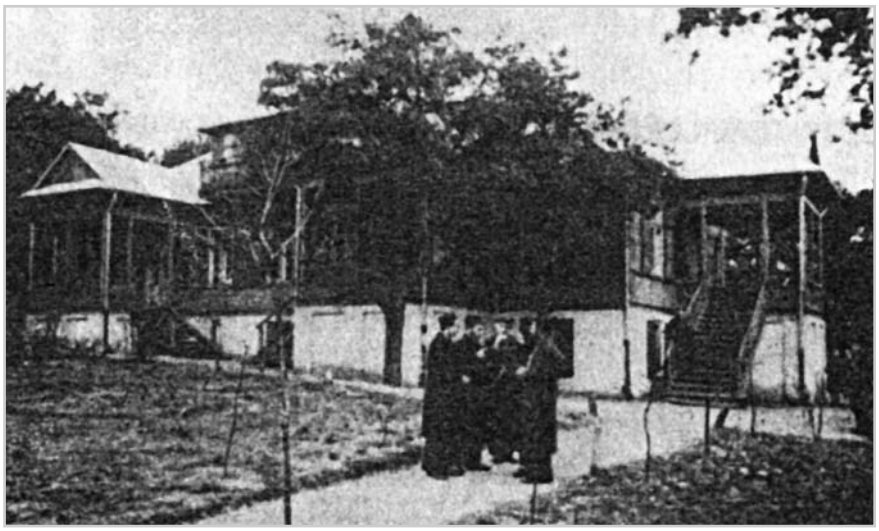
עם הזמן הלכה הישיבה והתפתחה ומספר התלמידים הגיע לכשלוש מאות. בשל כך נאלצה הישיבה לעבור בשנת תרפ״ה לבניין רחב ידיים ברחוב מאלעווסקי 7. היה זה בניין בעל שלוש קומות וחצר גדולה סביבו. באותה תקופה הצטרף להנהלת הישיבה הרה״ח ר׳ צבי גוראריה, וביחד עם שני חברי ההנהלה הוותיקים ר׳ בערל ור׳ שרגא פייביש, נשאו בעול הישיבה למרות שכל אחד מהם היה טרוד מאוד בעסקיו הפרטיים.

הישיבה בוורשה הפכה להיות הישיבה המרכזית של ליובאוויטש, שכן ישיבות ׳תומכי תמימים׳ בברית המועצות נאלצו לרדת למחתרת בשל הדיכוי הקומוניסטי הקשה, כשבכל סניף של הישיבה למדו רק מספר מצומצם של תמימים. הדגל הליובאוויטשי עבר אפוא מליובאוויטש לוורשה. דבר זה היה בגדר תפנית חשובה, שכן וורשה החרדית הייתה בעיקרה שייכת לחסידי חצרות אחרות בעוד שליובאוויטש הייתה דומיננטית ברוסיה עצמה.

תהליך זה הלך והתעצם לאחר שבשנים הבאות זכתה וורשה לארח את כ״ק אדמו״ר הריי״צ ואת חתונתו של הרבי מלך המשיח בשנת תרפ״ט. אירועים אלה הותירו רושם כביר על קהילת חב״ד וישיבת ׳תומכי תמימים׳ בעיר.

שיאה של קהילת חב״ד בוורשה הייתה בשנים תרצ״ד ותרצ״ה, כאשר כ״ק אדמו״ר הריי״צ התגורר בעיר. בשנים אלו התפתחה הקהילה לממדים גדולים מאוד. היו חסידים שהגיעו במיוחד מרוסיה ולטביה כדי להתגורר סמוך לרבי.

ביוזמת אדמו״ר הריי״צ, ראשי הקהילה לא הסתפקו בישיבה המרכזית בוורשה, והוקמו סניפים נוספים בערי פולין השונות. בישיבות אלו שקדו על לימודם בחורים צעירים, וכשבגרו עברו ללמוד בישיבה המרכזית בוורשה. מאות בחורים שלמדו במשך השנים בישיבה, הפכו לחסידי חב״ד, וכשנישאו, הקימו בתים חב״דיים למופת. הדגל הליובאוויטשי התנפנף בגאווה שוב מעל מבצרי התורה החב״דיים.

בניין ישיבת ׳תומכי תמימים׳ באוטווצק

הגאון רבי מנחם זמבא מתרשם לטובה מהישיבה

הגאון הנודע רבי מנחם זמבא הי״ד, מגאוני רבני וורשה ומחשובי חסידי גור, היה מאלו שהסמיכו את תלמידי ׳תומכי תמימים׳ המבוגרים ב׳סמיכה לרבנות׳. הרב זמבא שביקר בישיבה, התרשם לטובה מידיעות התלמידים, ובתום ביקורו כתב את אשר ראה:

״ביקרתי וחזיתי המוסד תומכי תמימים דליובאוויטש, ודיברתי עם התלמידים מכל המחלקות ותתענג נפשי לחיות חיים של תורה, על ידי תלמידים בחורי חמד השוקדים להעמיק במצולות ים התלמוד, ומובטחני בהם שיהיו לגאון ולתפארת עם ישראל סבא״.

לקראת ראש השנה תרצ״ו עזב אדמו״ר הריי״צ את וורשה ועבר לגור בקביעות באוטווצק, עיירת קיט הסמוכה לוורשה. וביחד עמו עברה ישיבת ׳תומכי תמימים׳.

בגיליון ׳התמים׳ (חוברת שנייה) שיצאה לאור לקראת י״ט כסלו תרצ״ו, מסופר אודות המיקום החדש של ישיבת ׳תומכי תמימים׳:

״הישיבה נמצאת כעת באוטווצק רחוב סלאוואצקי 1-3. מקום שם שכרו מנהלי הישיבה בנין מפואר, ובו הרבה עשרות חדרים מרווחים שמתחלק לשלושה מדורים. מדור מיוחד בשביל חדרי הלימוד, בית מלון עבור התלמידם ובית המזנון.

״מסביב לבניין הישיבה נמצא מגרש רחב וסמוך לו יער טוב והתלמידים בשעות המנוחה שואפים רוח חיים ואויר צח שגורם הרבה לחיזוק בריאותם להוסיף אומץ בשקידתם בלימודם.

״הישיבה מתנהלת על ידי ראשי ישיבות מפורסמים ובראשם הרה״ג המפורסם התמים ר׳ יהודה עבער, המנהל והמפקח על לימודי נגלה, והרה״ח המצויין התמים ר׳ ברוך פרידמן, הממלא משרת משגיח רוחני ומפקח על לימודי תורת החסידות. התלמידים שוקדים בלימודם באופן מפליא ומשגשגים ועולים בתלמודם ויראתם בהצטיינות יתירה.

״המכינה של הישיבה שלומדים בה קרוב לשישים תלמידים כ״י ומתחלקת לב׳ כתות נשארה לעת עתה בוורשה ונמצאת בבית הכנסת אגודת חב״ד רחוב זאמענהאף 8. המכינה מתנהלת על ידי התלמידים הקשישים של הישיבה, התמימים הרב שניאור זלמן גוראריה והרב משה פנחס כץ״.

הישיבה קנתה לעצמה שם טוב בכל פולין, עד שראשי הישיבה נאלצו לסגור את שערי הישיבה בפני תלמידים חדשים. היה זה חצי שנה בלבד לאחר העברת הישיבה למקומה החדש. היו תלמידים שהתחננו להתקבל בשעריה, אך ראשי הישיבה נאלצו להשיב פניהם ריקם.

הרבי מלך המשיח שהיה מגיע לבקר את חמיו אדמו״ר הריי״צ באוטווצק, נהג להגיע לישיבה כדי לשוחח ולהתוועד עם התמימים; לעיתים אף בחן את אנשי הצוות. כמו כן מונה ליו״ר הכבוד של ׳קופת בחורים׳ של הישיבה. לימים גילה אדמו״ר הריי״צ למקורביו כי רצה למנות את חתנו הרמ״ש

למנהלה הרוחני של הישיבה, אלא שלא אסתייע מילתא.

שמה הטוב של הישיבה הגיע עד לניו-יורק הרחוקה. בשנת תרצ"ט הגיעה לישיבה קבוצת תלמידים מניו-יורק אותם קירב הרה"ח ר' ישראל ג'יקובסון לחסידות. חלקם הגיעו בתחילת השנה וחלקם בחודש אלול. המטרה הייתה שיספגו את האווירה הליובאוויטשית האוטנטית, בצלו של הרבי. אולם לא ארכו ימי ישיבתם בישיבה, וביום י"ז באלול פרצה המלחמה האיומה. התמימים הספיקו לנסוע לריגא כבר ביום ראשון, וכעבור זמן קצר יצאו משם בחזרה לביתם בארצות הברית. כך ניצלה קבוצת תמימים האמריקאית מאימי המלחמה ומשמד בטוח.

"התמים" – מזכרת מחיי חסידות מפכים

עלוני 'התמים' שיצאו לאור על ידי **א**יגוד **ת**למידי **ה**תמימים בישיבה המרכזית בוורשה, נותרו למעשה עדות כתובה ומודפסת לחיים חסידיים מפכים.

גיליונות 'התמים' יצאו לאור בברכת אדמו"ר הריי"צ שאף סייע בהוצאתן. בעלונים נחשפו מכתבי רבותינו נשיאינו וכתביהם, הודפסו פלפולים וחידושים בנגלה של ראשי הישיבה ותלמידיה לצד חסידי חב"ד שהתגוררו בפולין. על כך כותב ר' יחזקאל פייגין באותם ימים: "כ"ק אדמו"ר שליט"א אומר כי נחוץ הוא ביותר, ורוצה ביותר אשר כל מי שיש ביכולתו ישתתף ככל האפשרי במילוי שעריו".

העורך בפועל היה הרבי מלך המשיח. את מדור 'שערי חסידות' ערך מזכירו של אדמו"ר הריי"צ הרה"ח ר' יחזקאל פייגין הי"ד; את מדור 'שערי תורה' ערך הרה"ח ר' יהודה עבער הי"ד, מראשי הישיבה, ומעל כולם כיהן העורך הכללי הרה"ח ר' שמואל זלמנוב, שבאותם ימים ניהל את הישיבה בפועל. הרה"ח ר' שניאור זלמן גוראריה שנמנה על הצוות הרוחני בישיבה, התעסק בפרטים הטכניים של הדפסת הקובץ.

32 שנים לאחר שפסקה הוצאתו לאור, הודפסו שמונה חוברות 'התמים' בשני כרכים. בהקדמה למהדורה החדשה כתב הרב שמואל זלמנוב העורך:

"לדאבוננו הרב לא הספקנו להוציא רק שמונה חוברות של התמים, וכשהיינו עסוקים באוסף והכנת החומר לחוברת התשיעית (כשמסיבות טכניות נתאחר זמן הדפסתה) בשלהי שנת תרצ"ט, פרצה מלחמת העולם השנייה ולצערנו נתפזרה החבילה. החומר המוכן נאבד, האנשים שהשתתפו בעריכת התמים נתפזרו למקומות שונים ורובם נספו ל"ע בשואה, ובתוכם הני תרי צנתרי דדהבא הרה"ג והרה"ח מוהר"י פייגין, עורך המדור "שערי חסידות" ומוהר"י עבער, עורך המדור "שערי תורה".

"תהא אפוא המהדורה החדשה שיוצאת עכשיו לאור מעין ציון ומזכרת נצח לנפשות הקדושות האלו, הי"ד".

התמימים עם הרבי

ההתקשרות הגדולה של התמימים לרבי, הגיעה לידי ביטוי מוחשי עם פרוץ המלחמה. כאשר המטוסים הגרמניים החלו להפגיז את וורשה ואוטווצק הסמוכה, רצו התמימים מיד מבניין הישיבה אל בית הרבי שהיה בקצה השני של העיירה כדי להיות עמו באותה שעה. מספר ימים לאחר מכן, נסע אדמו"ר הריי"צ לוורשה, ואז עזבו כמעט כל התמימים את הישיבה ונסעו לוורשה כדי להיות עם הרבי. גם בעת ההפגזות הקשות (עליהן סופר בהרחבה בפרק נראשון), היו עם אדמו"ר הריי"צ עשרות מתלמידי התמימים.

כשהמלחמה המשיכה והחריפה, עזבו התמימים את הישיבה. רק אחד מבחירי התמימים, הת' משה ברלנד, נותר בבניין, בטענה שמוכרחים לשמור על הישיבה והספרים שבה. עמו נשארו עוד שניים, הת' סיני טורבינר, בחור 'עובד' שהתפלל יום יום שעות רבות, והת' שלמה משה אייזנברג שהיה 'משכיל' נפלא בחסידות. שלושתם נרצחו בשנות המלחמה, הי"ד.

לאחר שאדמו"ר הריי"צ הצליח לברוח לריגא (כמסופר בפרק השני), הורה לתלמידי התמימים להשתדל לעבור לוילנא בירת ליטא שהייתה תחת שלטון עצמאי. ואכן, קבוצה גדולה של תמימים הצליחה לעבור לוילנא, שם עדיין שררו תנאי חיים שקטים ושאון המלחמה היה רחוק משם. כשהמצב המדיני בוילנא התערער, עזבו חלק מהתמימים את העיר ועברו לסין וליפן הרחוקות. כל השאר נספו על ידי הנאצים שכבשו גם את המדינות הללו בקיץ תש"א (ועל כך יורחב אי"ה בפרקים הבאים).

הישיבה הגדולה בוורשה אמנם נסגרה, אבל התמימים שנותרו בוורשה כלל לא נכנעו. כמה מסניפי ישיבות 'תומכי תמימים' בפולין המשיכו להתקיים בגטאות ובמחנות ריכוז.

עדות נדירה

אין הערכות מדוייקות לגודלה של קהילת חב"ד בוורשה, אך זו בוודאי מנתה כמה מאות משפחות (אם לא יותר מכך) ואלפי נפשות. גורלה של קהילת חב"ד בוורשה לא היה שונה משאר יהודי פולין. רובם המכריע הובלו למחנות ההשמדה שם עלו ביקוד האש. הרוב המוחלט של אנשי קהילת ליובאוויטש בוורשה ובאוטווצק, על נשיהם וטפם, נספה וכמעט לא נותר לו זכר. זו הסיבה שאין כמעט עדויות חב"דיות מהתקופה האחרונה בגטו או ממחנות ההשמדה.

עדות נדירה מצויה בספר "אלה שלא נכנעו", שם מסופר על אודות בני משפחת גוראריה שהשתתפו באפיית מצות מחתרתית, ימים ספורים בלבד לפני חיסול הגטו:

"ערב ליל הסדר תש"ג, הקיפו משמרות גרמנים את הגטו. כניסת הגרמנים לגטו נתקלה באש והגרמנים המופתעים נמלטו בהשאירם מאחור את אבידותיהם. לאחר המבוכה הראשונה וניסיון כושל להשתלט על המרידה, הוזעק למקום יירגן שטרופ, גנרל המשטרה והאס-אס כדי להשליט סדר.

"מה אירע שם בגטו בימים האחרונים? – הנה עדותה של ניצולה:

"'בשבוע שלפני הפסח, הלך בעלי אל המרתף החסידי ברחוב נאלבקי. אני עסקתי בינתיים באפיית מצות בחצר של השכנים שלנו ברחוב נובוליפיה. שני אנשים ממשפחת גור-אריה עסקו עמנו במצווה זו וגם ר' אברהם הנדל עזר רבות.

"'בקושי רב השגנו שק קמח וסידרנו תנור אפייה בחשאי, אחר-כך עסקנו באפייה רק בלילות... כמו-כן השגנו צימוקים מתוך איזו חבילת מצות שהגיעה מחוץ-לארץ והכנו יין צימוקים כשר לפסח'".

בני משפחת גור-אריה האמיצים, שרדו בגטו עד לפרוץ המרד הגדול. כאמור, הם גם דאגו לאפות מצות עבור לוחמי הגטו, אולם זמן קצר לאחר מכן, נספו על קידוש השם, כאשר הגרמנים כילו חמתם בבנייני הגיטו. הי"ד.

על מעט האודים המוצלים מאש שהצליחו להימלט מגיא התופת, מסופר בביטאון חב"ד:

"בפלישת הנאצים ימ"ש בתחילת שנת ת"ש לוורשה נהרסו ל"ע כל מוסדות התורה שמה, ואיתם עמם גם הישיבה הקדושה 'תומכי תמימים' שבווארשה ובאוטווצק. רוב תלמידיה ור"מיה נספו ל"ע בשואה הי"ד,

ורק קבוצה בת חמישים תלמידים בערך ניצלו בעזרת כ״ק אדמו״ר הרייי״צ.

״אמנם האודים המועטים האלה מוצלים מאש התבערה הנוראה היוו יסוד לבנין הישיבות: ׳תומכי תמימים׳ המרכזית בניו יורק והישיבה במונטריאול שבקנדה. בראש הישיבות האלה עומדים ברוך השם עד היום, לאורך ימים טובים אמן, התמימים המצוינים תלמידי ישיבת תומכי תמימים בוורשה-אוטווצק, בתור ר״מים משפיעים עסקנים ומנהלים וממשיכים בעבודתם הק׳ בהרבצת התורה והפצת מעיינות החסידות בהצלחה אלוקית.

״וזרח השמש ובא השמש. עד שלא כבתה שמשה של ישיבת ׳תומכי תמימים׳ בוורשה זרחה שמשן של ישיבות תומכי תמימים בארצות הברית קנדה ובכל הארצות״.

האריות הליובאוויטשים שנספו בוורשה

בשל אי-תעוד מספיק ובשל ערפל מאורעות הימים ההם, קשה לתעד את גודל האסון שפקד את קהילת חב״ד. אסון כזה נמדד בפרמטרים שונים, אם בכמות הנפשות שנספו, ואם באיכות — כאשר רבים מהנספים היו גדולי חסידים, יודעי תורה, ׳עובדים׳ ו׳משכילים׳, אריות שבחבורה.

כדי להבין את האבדה הגדולה שאיבדה ליובאוויטש, מן הראוי לשרטט, ולו במעט, את אותן דמויות הוד עליהם כבר אמרו ״חבל על דאבדין ולא משתכחין״ [ברשימה הבאה מופיעים חסידים שהתגוררו בוורשה (לפי סדר א-ב). על חסידים אחרים שהספיקו להימלט לערים אחרות ונהרגו שם, בפרקים הבאים]:

● **הרה״ח ר׳ דב ניסן בעזפלאוו** — בן הרב יעקב ברוך בעזפלאוו — רבה של פולטבה. בבחרותו למד ב׳תומכי תמימים׳ ליובאוויטש. בעל עסק בעיר וורשה. שם נספה. הי״ד.

● **הרה״ח ר׳ יחיאל צבי (הערשל) גור אריה** — בן הרה״ח ר׳ נתן. מראשוני התמימים בישיבת ׳תומכי תמימים׳ ליובאוויטש. חתנו של האדמו״ר רבי מרדכי יוסף אליעזר מראדזין. נחשב ל׳עובד׳ גדול ו׳משכיל׳ נפלא בחסידות. מהמקורבים ביותר ל׳בית רבי׳. נולד והתגורר בקרעמנצ׳וג אוקראינה, שם ניהל יחד עם אחיו מפעל לטבק ועסקים נוספים, מהם היה לגביר נכבד בעמיו. עם פרוץ המהפיכה הקומוניסטית נישלוהו השלטונות מכל נכסיו והוא ברח עם משפחתו לוורשה. גם פה היה מן הבולטים בעשייה והיה מראשי חסידי חב״ד בפולין ומחברי הנהלת ׳תומכי תמימים׳ בוורשה. זכה ובימי המלחמה התארח אדמו״ר הרייי״צ בביתו.

בימי השבעה על אדמו״ר הרייי״צ אמר הרבי מה״מ, כי בכדי להניח ד׳ זוגות תפילין יש צורך בגוף נקי ביותר. הרבי אף מנה אלו שבדורות קודמים הניחו ד׳ זוגות, ולאחר מכן אף הוסיף ומנה שניים מהדור האחרון בציינו: ״היו בדורנו חסידים שנהגו להניח ארבע זוגות תפילין כגון ר׳ יצחק מתמיד, ר׳ צבי הירש גוראריה ועוד״. הרבי אמר שהוא עצמו חשש להניח ד׳ זוגות עד שאמר לו אדמו״ר הרייי״צ לעשות כן.

ר׳ יחיאל צבי נספה עם כל בני משפחתו על קידוש השם בגיטו וורשה הי״ד. מכל משפחתו ניצלה רק בתו מרת חיה דבורה (רעיית החסיד הנודע הרה״ח ר׳ נחום גולדשמיד).

● **משפחת גורביץ לענפיה**. הי״ד. הרה״ח ר׳ יוסף (יוזיק) גורביץ ע״ה מחשובי חסידי ליובאוויטש בוורשה היה גביר גדול שהגיע לעיר לאחר גירוש מוסקבה. ר׳ יוסף ורעייתו מרת פייגא זכו לארח בביתם את אדמו״ר הרש״ב ואדמו״ר הרייי״צ כמה פעמים בעת ביקורם בוורשה.

לר׳ יוסף ורעייתו פייגא היו בנים ובנות, חתנים וכלות, נכדים ונכדות, ניינים וניינות וכולם עלו על המוקד. הי״ד.

● **הרה״ח ר׳ מנחם מענדל גורביץ׳** — נולד בשנת תרל״ח בדוקשיץ והתגורר בוורשה. בשואה נהרג עם ששת ילדיו הי״ד. חתנו ר׳ יצחק מגידסון, למד בישיבת ׳תומכי תמימים׳ בליובאוויטש והיה שד״ר לאסוף דמי ׳מעמד׳. הוא היה יהודי תלמיד חכם עצום ונכבד בעמיו. כיהן כרב בעיר לודמיר. אף הוא נספה עם בני משפחתו. הי״ד.

● **ר׳ דב נחום גורביץ׳** — נולד בשנת תר״מ בדוקשיץ. נשא לאישה את מרת צירלה והתגורר בוורשה, בהם גם נהרג. גם בניו נספו: ר׳ אברהם שמואל, ר׳ זלמן אהרון ור׳ ישראל. כולם יהודים וחסידים יראי ה׳.

● **הרה״ח ר׳ שרגא פייוש זלמנוב** — נולד בקלימאוויטש, מראשוני התמימים בישיבת ׳תומכי תמימים׳ בליובאוויטש, מחברי הנהלת ישיבת ׳תומכי תמימים׳ בוורשה. הוא היה מחשובי החסידים של אדמו״ר הרייי״צ, ואף היה בעל תפילה ובעל תוקע אצל אדמו״ר הרייי״צ בשנים בהם התגורר הרבי בפולין. נספה עקה״ש בחודש אלול תש״ב. הי״ד.

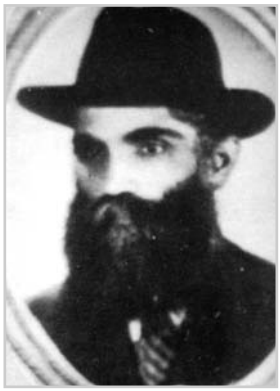
● **הרה״ח ר׳ יהודה לייב רסקין** — בנו של החסיד הנודע הרה״ח ר׳ חיים בנציון רסקין. מהצוות הרוחני של הישיבה בוורשה. נספה עם בני ביתו. הי״ד.

● **הרה״ח יחזקאל פוטליק** — מצ׳רניגוב. למד בישיבת ׳תומכי תמימים׳ בליובאוויטש והיה ממצוייני התמימים. נספו עמו גם בניו ר׳ מרדכי, ר׳ זלמן אהרון ובתו מרת רייזל.

● **הרה״ח ר׳ שניאור זלמן ויינשטיין** — המכונה ״זלמן הסופר״. נולד בבריסק לאביו ר׳ חיים אשר ולאמו מרת מנוחה. למד ב׳תומכי תמימים׳ בליובאוויטש. בחודש תשרי תרפ״ח שלחו אדמו״ר הרייי״צ לוורשה כדי שילמד שם סופרות. במקביל שלח אדמו״ר הרייי״צ אגרת אל הרב אלטר שימחאוויץ, המשפיע בישיבה, ובה ביקשו לתת לר׳ זלמן ״כל דבר מלאכה בעניין הספרות בכתיבה והגהה, וישתדל אשר יהיה לו פרנסה ויקרבו כראוי״.

כארבעה חודשים לאחר מכן ביקשו

חשובי חסידי חב״ד בוורשה: הרה״ח ר׳ שרגא פייוש זלמנוב, הרה״ח ר׳ שניאור זלמן שמוטקין והרה״ח ר׳ צבי גוראריה

סעודת שבע ברכות באוטווצק, בה משתתפים תמימים וחסידים המוזכרים בכתבה

אדמו"ר הריי"צ שיכתוב עבורו מזוזות כשבסיום הכתיבה ימסרם לר' זלמן שמוטקין והוא ישלם את שכרו בשם הרבי. זכה ר' זלמן הסופר שאדמו"ר הריי"צ דאג לו אישית לפרנסה מכובדת. במשך השנים נחשב ר' זלמן לסופר סת"ם של אנ"ש בוורשה. הי"ד.

● **הרה"ח ר' משה פיינשטיין הי"ד**. למד ב'תומכי תמימים' בליובאוויטש. עסק בהעתקת מאמרי חסידות לצד פרנסתו מייצור יין. בהיותו בר אוריין ויודע ספר, היה אחראי על הספרייה של אדמו"ר הריי"צ באוטווצק. מתוקף תפקידו זכה להעתיק שיחות ומכתבים שהיו יקרי ערך. היה בקי עצום בכתבי חסידות של רבותינו נשיאינו וכשהיו מראים לו כתב יד, מיד ידע לומר איזה רבי כתבו ולעיתים גם באיזו שנה.

מסופר כי כאשר פרצה המלחמה והחלו ההפגזות הקשות, שררה בישיבה מהומה רבתי בין הבחורים. לפתע נכנס אל ה'יזאל' וסיפר לתמימים בהתלהבות, כי זה עתה מצא עניין חדש אודות 'בנין המלכות' בספר 'עטרת ראש', וכי למרות שלמד ספר זה כמה פעמים, עדיין לא מצא עניין זה עד עכשיו. הי"ד.

● **הרה"ח יהודה פרידמן** – אחיו של הרה"ח ר' ברוך פרידמן המוזכר בגוף הכתבה. למד ב'תומכי תמימים' בליובאוויטש והיה בעל עסק בוורשה בה אף נהרג. הי"ד.

● **משפחת שמוטקין לענפיה** – הרה"ח ר' בערל משה שמוטקין ע"ה, מייסד ישיבת 'תומכי תמימים' בוורשה נפטר אמנם לפני המלחמה, אך כל בניו וצאצאיו, חסידים ויראי ה', נספו בשואה.

● **הרה"ח ר' אברהם שמוטקין** נולד בתרל"ז בדוקשיץ. התגורר בוורשה ונהרג בה. הי"ד.

● **הרה"ח ר' שניאור זלמן שמוטקין** – נולד בשנת תרל"ח בדוקשיץ. ממנהלי ישיבת 'תומכי תמימים' בוורשה. בסוף ימיו היה סוחר בספרי קודש. נלקח מגיטו וורשה ונספה במחנה ההשמדה טרבלינקא עם תשעה מילדיו. להלן שמות חלק מהם: יוסף שלמה, שלום, מענדל, רבקה וחנה פייגא. הי"ד.

● **הרה"ח ר' שמואל שמוטקין** – נולד בדוקשיץ בשנת תר"ם. למד בישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש. נשא לאישה את מרת הניה. שניהם נהרגו בוורשה יחד עם ילדיהם: מרת חנה מרים והת' אהרן. הי"ד.

ר' יהודה ע"ה, בנו של ר' זלמן שמוטקין, שהה בארץ הקודש בזמן המלחמה. הוא דאג מאוד לבני משפחתו אך לא יכול היה ליצור עמם קשר, ועל כן שלח מכתב לאדמו"ר הריי"צ שהשיב לו (א' ראש חודש אייר ת"ש):

"... במענה על מכתבו מכ"א אדר שני הנה אודות ידידי כבוד אביו ובני ביתו יחיו, יכול הוא בתור אזרח לדרוש אותם ואם הוא אינו יודע הסדר בזה צריך לשאול אצל אלו שיודעים בזה".

אדמו"ר הריי"צ קיווה שר' יהודה, כאזרח פלסטינה, יצליח לדרוש את יציאתם של בני משפחתו מפולין העשנה, אך למגינת לבו של ר' יהודה, כל בני משפחתו ניספו בשואה. ב'דפי עד' במוזיאון יד ושם, טרח לתעד את פרטי קרובי משפחתו הרבים, וביניהם את משפחת אביו לענפיה, ומשפחת ר' יוסף גורביץ לענפיה.

הכותב נעזר בהכנת הכתבה: "אגרות קודש הרש"ב"; "אגרות קודש הריי"צ"; "התוועדויות"; "ספר התמימים"; "יומן גטו ורשה" מאת הלל זיידמן; "אלה שלא נכנעו" מאת משה פראגר; "התמים" (וורשה); "בטאון חב"ד"; "בית משיח"; "התמים" (ניו-יורק); "כפר חב"ד"; ראיונות בעל פה ועוד.

על הישיבות בפולין נכתב בהרחבה בגיליונות 'התמים' (ניו-יורק) גיליונות ט-יג.

תודה הכותב נתונה ל'יד ושם' – רשות הזיכרון לשואה ולגבורה ולמחלקות הספריה והארכיון; מחלקת האינטרנט; מרכז המידע אודות השואה. תודה מיוחדת לר' אריה קמישטיין מהיכל השמות ביד ושם, על הסיוע במציאת 'דפי עד' של חסידי חב"ד שנספו בשואה.

הזדמנות נדירה!

לחברה אמריקאית ישראלית
דרושים בדחיפות!
זוגות שמחים ואופטימיים
מעל גיל 30
להכנסה גבוהה
בשעות הפנאי.

לפרטים: 0546-522626

בשעות: 14:30 – 12:45
17:00 – 23:00

מוסדות חב"ד גילה
למען חב"ד
דרושים
~ מנהלת ~
~ מטפלות מוסמכות ~
לפנות לבת ציון
0545-290280
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

טבע סנטר
חנות הטבע שלך!!!
המרכז למזון אורגני בריאות וטבע.
ויטמינים, מינרלים וצמחי מרפא.
בכשרויות מהודרות!!!
● הדרכה וייעוץ טלפוני.
● משלוחים לכל הארץ!
קרית חב"ד 221, צפת
0524-535899 04-6923467
שנת גאולה, בריאות והצלחה!

מוצרי משיח
✓שלטים מוארים לבית ולרכב
✓מערכות הגברה לרכב לכריזה ומוזיקה
✓חנוכיות לרכב ובכלל
שמריה
052-3952770

המטה העולמי להצלת העם והארץ

ת.ד. 6130 צפת

בס"ד משנכנס אדר א' תשס"ה

כבוד ידידנו הנכבד שי'

שלום וברכה,

הנדון: **<u>כינוס מחאה ויציאה למערכה על שלימות הארץ והצלת עם ישראל</u>**

זמן השיא של מלחמת ה' הגיע! הרבי מלך המשיח עומד ומזהיר ומתחנן ומעורר רחמים להצלת עם ישראל, ומנגד עומד ראש הממשלה **שהכריז מלחמה גלויה נגד הקב"ה ותורתו**, ועושה את ההכנות האחרונות למלחמת אחים, לעקירת אלפי יהודים מבתיהם באכזריות נוראה, **ולהפקרת חייהם של מליוני יהודים**.

הודות למדיניותה של הממשלה ולסיוע של שותפיה החרדים, הולך ומוקם מסביבנו מרכז הטרור הגדול ביותר בעולם. כל ארגוני הרצח החמושים הם עתה המנהיגים בפועל ביו"ש וחבל עזה, הם מקבלים תגבור מהחיזבאללה ו"אל-קעידא" וממאות מחבלים המשתחררים מהכלא הישראלי, ומכינים את עצמם בכל האמצעים (ובסיוע מצרים) לחיסולה של ישראל היל"ת.

אם לא יקרה נס גלוי מהשמים, הרי בעוד כארבעה חדשים **יחברו המשטרה וחיילי צה"ל לאויב**, ויתחילו במלחמה נגד אחיהם, לעקירתם מנחלת אבותם, ומסירת בתיהם ואדמתם לרוצחים. מנגד, יעמדו רבבות המחבלים ויחככו ידיהם המגואלות בדם בהנאה, כשמלאכתם האכזרית נעשית ע"י נציגיהם בממשלת ישראל.

אכן, על פי דרך הטבע אין מה לעשות כנגד זה. אבל **בכדי להביא את הנס**, שבודאי יבוא, מוכרחים איזו פעולה מלמטה ("אתערותא דלתתא"), וככל שפעולה זו תהיה במסירות נפש גדולה יותר, כן יגדל גם הנס ותתעצם הישועה של "אראנו נפלאות".

אנו יוצאים בע"ה עם תכנית מסודרת למערכה הגדולה, מעטים נגד רבים, אבל "בטוחים בכחו של אותו זקן". **ראשיתו של הקרב בכינוס הגדול שיערך בע"ה ביום חמישי ט"ו אדר א' (שושן פורים קטן) ב"בניני האומה" בעיה"ק ירושלים**.

בקשתנו מכל אחד ואחת מאנ"ש, כי **איש בל יעדר** מכינוס המחאה. אנא עיזרו לנו להשמיע את קולו של הרבי מלך המשיח מקצה העולם ועד סופו. כי מציון תצא מחאה אדירה, ודבר ה' זו ההלכה (שו"ע או"ח סימן שכט) מירושלים.

מי שמעוניין במודעות ופליירים, ומי שיכול לעזור בארגון הסעות מעירו וישובו, יואילו נא להתקשר למטה הכינוס בטלפון מס': 09-8616770, או למס' 02-6223081.

במקרי חירום אפשר להתקשר אל: 054-6354468 (מוטי), או 052-5587770 (יוני), או 052-5218730 (שי גפן).

ויהי רצון שבקרוב ממש נזכה להתגלות כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, שילחום מלחמת ה' וינצח, ויביא את הגאולה השלימה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הרב שלום דובער הלוי וולפא הרב גדליה אקסלרוד הרב יגאל פיזם הרב יקותיאל ראפ

סגולתו של יום שישי, ערב שבת קודש

רשמים מקדושת השבת נשארים בכל ימות החול שאחריה, אך למרות שיום שישי הוא הרחוק ביותר מהשבת וממילא הרשמים מועטים ביותר, בכל-זאת דווקא ביום שישי השפעת השבת שבתחילת השבוע שעבר, היא החזקה והמרבית ביותר • פרק נוסף בהמשך סדרת הפרקים על השבת, על פי משנת הקבלה והחסידות לאור תורת הרבי, מתוך ספר שיצא לאור השבוע בשעטומ"צ

סגולת היום

א. הפעם[1] הראשונה שהעולם הכיר את בוראו היה ביום שישי למעשה בראשית. אז אדם הראשון אסף את כל הברואים ו"אמר להם כו' בואו אני ואתם נלך כו' ונמליך עלינו כו' את המלך", "נשתחוה[2] ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו", וכולם הצטרפו אליו, הכירו בה', קיבלו מלכותו והכריזו: "ה'[3] מלך גאות לבש גו'".

מני אז, ולדורי דורות הפך יום שישי שבכל שבוע ליום סגולה ועת-רצון להתחזק באמונה בה' ולקבל את מלכותו. לכן ב'ישיר של יום' של יום שישי אומרים: "ה' מלך גאות לבש", משום שהוא יום מסוגל להכיר בה' כמלך העולם, בוראו ומנהיגו.

בתלמוד[4] אמרו שכל מי שנולד ביום שישי, מעצם טבעו יש לו משיכה לדברים רוחניים: "הנולד בערב שבת יהיה חזרן במצוות – מחזר אחר מצוות", "שכן דרך ערב שבת לחזר אחר מצוות שבת", כי יום שישי הוא יום טוב ומעולה לדברים רוחניים, תורה ומצוות.

מתברך בכפלים

ב. מנהג ישראל שביום שישי מרבים במעשי קדושה וטהרה: טובלים במקווה ומטהרים ומקדשים את הגוף, לובשים בגדי שבת, אומרים 'שנים מקרא ואחד תרגום', טועמים ממאכלי השבת, מרבים בצדקה, מדליקים נרות שבת ועוד.

גם ההכנות לשבת-קודש לדברי האר"י[5] צריכות להיעשות דווקא ביום שישי – "טוב לאדם שכל צרכי שבת יקנה ביום שישי ולא ביום חמישי".

לכן יום שישי נקרא על-ידי חז"ל 'ערב שבת', והלא הוא יום עם ישות עצמאית ולמה הוא מוגדר כטפל, 'ערב' לשבת? כי עיקר ענינו – '**ערב** שבת-קודש', להכין לשבת.

מדוע דווקא ביום שישי יש להתכונן לשבת ולא בימים שלפניו? מסביר הזוהר הקדוש[6] כיון שרק ביום זה ישנם כוחות מיוחדים להתכונן לשבת.

לכל יום ניתנים כוחות מוגדרים עבור קיומו וצרכיו, והעברת כוחות מיום ליום יוצרת שיבוש במערך הכוחות האלוקיים הקבועים משמים – "כל יום מקבל את ברכת ה' לפרנסה ולצורכי אותו יום בלבד, לכן אין הוא יכול לספק צרכים ליום אחר, שכן ניתנה בו הברכה רק עבורו; אבל יום שישי מתברך בכפלים, מנה אחת לעצמו ואחרת לשבת", כמו המן שירד במדבר ש"ביום[7] השישי לקטו לחם משנה גו' לחם יומיים", "לכן ביום שישי מכינים את השבת"[8].

כפל הכוחות שביום השישי אינו כמו של

---

1) פרקי דרבי אליעזר, פרק יא. מסכת ראש השנה דף לא, עמוד א. התוועדויות תש"נ, חלק א, עמוד 278. ועוד.

2) תהילים פרק צה, פסוק ב.

3) תהילים מזמור צג, פסוק א.

4) מסכת שבת דף קנו, עמוד א וברש"י. וראה 'צדקת הצדיק', רנז.

5) פרי עץ חיים שער השבת, סוף פרק א.

6) חלק ב, דף סג, עמוד ב. וראה בספר הליקוטים, ערך שבת, עמוד עו ואילך. צדקת הצדיק סוף פרק רטז.

7) בשלח, פרק טז, פסוקים כב, כט.

8) בכל-זאת שמאי הזקן הכין לשבת כבר מיום ראשון (ביצה טז, א) כי "ששת ימים מקבלים מהשבת כו', לזה היה עניין לשבת מיום ראשון כי זה היום כבר קיבל מזונו מיום השבת שעבר, על-כן יכין וישפיע למטה לצורך

מאת: הרב יוסף קרסיק, רב אזורי בת חפר – עמק חפר

שני ימי חול, אלא אחד של חול ואחד של שבת, והיות שלשבת נדרשים כוחות מיוחדים הן במובן הגשמי – שמכינים לה שפע מאכלים, מעדנים מעולים ומשובחים, והן במובן הרוחני – בכוחות קדושה עילאיים, מובן שביום שישי בו מתכוננים לשבת ניתנים כוחות אלוקיים מיוחדים, שהם הרבה יותר גבוהים משאר ימות החול, ובכוחם האדם מכין את צרכי השבת בכל המובנים.

לפי זה יובן עומק הגדרת חז"ל על יום שישי – "ערב שבת", כי במידה מסוימת, הכוחות המיוחדים של שבת נמצאים כבר בו, ריחות השבת וקדושתה מתחילים ביום שישי.

ברכתו מהשבת

ג. את כוחותיו המיוחדים יונק יום שישי משבת. שבת היא מקור השפע האלוקי לכל ששת ימי המעשה, והיות ששבת קשורה ומחוברת במיוחד ליום שישי – היא מעניקה לה תוספת ברכה והשפעה, הרבה יותר מאשר לשאר ששת ימי החול.

הדברים אמורים הן על השבת שאחרי יום שישי והן על השבת שבתחילת השבוע שלפניה:

שבת שאחרי יום שישי – התנוצצות אור קדושת השבת מתחילה כבר ביום שישי, כדברי האבודרהם[9] שמעיקר הדין אין לומר תפילת 'תחנון' ביום שישי כמו שאין אומרים בשבת מפני שכבר בשישי קיימת השפעת השבת, אלא שמסיבה צדדית[10] כן אומרים תחנון עד חצות היום, אבל באמת ההשפעה השבתית קיימת במשך כל היום השישי[11]. הלכה נוספת[12] קובעת ש"יש לטעום התבשילים (של שבת) בערב שבת", מפני שהתנוצצות קדושת השבת מתחילה כבר ביום שישי.

גם השבת הקודמת, שבתחילת השבוע, קשורה ומשפיעה קדושה מיוחדת ליום שישי הבא אחריה:

רשמים מקדושת השבת שורדים גם בכל ימות החול שאחריה, ולמרות[13] שיום שישי הוא הרחוק ביותר מהשבת[14] וככל שמתרחקים מהשבת וחולפים עוד ימי חול וחולין, הקדושה השבתית הולכת ופוחתת ובסוף השבוע היא כמעט מתנתקת מהעולם לגמרי, בכל-זאת דווקא ביום שישי השפעת השבת שבתחילת השבוע שעבר, היא החזקה והמרבית ביותר.

מדוע? מוסבר בחסידות שיש חוק-טבע פארדוקסלי הפוך, ששני קצוות, למרות שהם הכי רחוקים, הקשר ביניהם הוא החזק והאדוק ביותר, כמו הפתגם הקבלי: "נעוץ תחילתן בסופן וסופן בתחילתן".

הדבר דומה לחום השמש, שככל שמתרחקים מכדור השמש חומה הולך ופוחת, באמצע חלל האטמוספרה קר מאוד, אבל במקום הרחוק ביותר מהשמש, על כדור הארץ, הרבה יותר חם. למה? כי הקשר שבין התחלה לסוף, למרות שהם הרחוקים ביותר, הוא האמיץ ביותר, לכן על כדור הארץ שהיא הנקודה הרחוקה ביותר מהשמש, החום חזק יותר מאמצע החלל.

כך גם היום השישי למרות שהוא הכי רחוק מיום ההשפעה האלוקית, מהשבת שעברה, הוא זוכה בכוחות אלוקיים גבוהים מאוד יותר משאר ימי השבוע הקרובים יותר לשבת הקודמת.

בסגנון החסידות: 'בכלות ההמשכות וההשפעות שבסוף ששת ימי בראשית כו' יש בחינת אור-חוזר לעצמותו בעילוי והסתלקות מלמטה למעלה מעלה כו', בחינת עליות העולמות למקומם. וזהו שדוקא ביום שישי שהוא הסוף מעשה דכל הימים, יכולה להיות הכנה ליום השבת ולא ביום אחר זולתו, לפי שבו יש הכוח של מקור ההמשכה לכל ששת הימים, משום שבכלות השפע יש בחינת אור-חוזר לתחילת מקור חוצבן לכן משם ימצא כוח עליתן'.

מכל זה אנו למדים על גדולתו העצומה ויוצאת הדופן של היום השישי:

ביום זה מתקצבים כוחות אלוקיים עצומים – הן מה שיש בו מצד עצמו והן ההשפעה המיוחדת שהוא מקבל משתי שבתות, זו שלפניו וזו שאחריו[15]!

יום שישי אחר חצות

סגולת הזמן

א. כתוב בשולחן ערוך[16] שמחצות יום שישי אין אומרים תחנון, הלכה נוספת[17] (לפי דעה אחת) שמחצי שעה לאחר חצות "אסרו חכמים לעשות מלאכה כו', וכל העושה אינו רואה סימן ברכה לעולם מאותה מלאכה, שמה שמרויח בה – מפסיד כנגדה ממקום אחר".

השל"ה הקדוש אומר[18]: "מדת חסידות להיות מוכנים לצורך שבת במלאכות כבדות מחצות היום, (ומאז) יהיה העסק – בקדושת שבת כו', דהיינו בתשובה ובתיקוני מעשים ובלימוד התורה". וכן כתוב ב'יחסד לאלפים'[19] "יראי ה' כו' סוגרים חנותם מחצות היום", ומסופר על אדמו"ר הזקן[20] שבחצות היום לא היה מוכן להמשיך לנסוע במרכבה, אפילו לא לעיר סמוכה, למרות שבגין כך הוא שבת את השבת באמצע הדרך ולא במקום יישוב.

סיבת הדבר: כי כבר בחצות יום שישי מתחילה התנוצצות מקדושת השבת, כדברי האריז"ל[21] שכוחות הקליפה והטומאה שבימות החול נפרדים מהעולם בחצות יום

השבת", כלומר (לענ"ד) כיון שבין-כה קיים עירוב ההשפעה לימות החול בהיותם במעבר דרך השבת (הקודמת), על כן ניתן לשנות ולהכין מימות החול לשבת; אבל הלל הזקן הכין רק ביום שישי, כי "כוונתו שיתברכו כו' כל אחד מהמקור העליון" שלו, והמקור העליון של הימים הוא מעל השבת (ומעל העירוב שנוצר בשבת), לכן לא רצוי לערב בין כוחות הימים (ספר הליקוטים, שם).

9) תחילת סדר תפילות השבת.

10) "אם היינו עושים כן לשבתות, הרי חצי שנה לא היינו מתחננים" (שם).

11) הגאון החסיד רבי הלל מפאריטש היה זהיר ביום שישי לא לשלוח מכתב בדואר (שמועות וסיפורים, חלק ב, ע' 75).

12) מגן אברהם ואדמו"ר הזקן סוף סימן רנ. שער הכוונות עניין טבילת ערב שבת.

13) מאמרי אדמו"ר הזקן על פרשיות התורה והמועדים, בראשית – שמות, עמוד רצו, רצט ואילך.

14) יום שישי הוא גם הכי רחוק מהתגלות כוח האין-סוף שבבריאה שהיתה ברגע הראשון של הבריאה בתחילת יום ראשון, ובשאר הימים היתה התגלות נחותה יותר, כפי שמשמע מהרמב"ן (תחילת ספר בראשית) שיצירת 'יש מאין' של חומרי הגלם ויסודות הטבע היתה ברגע הראשון לבריאה, ובהמשך ה' השתמש בחומר הקיים ויצר ממנו את הברואים, יצירת 'יש מיש', ומוסבר בקבלה שרק יצירת 'יש מאין' היא בכוח האין-סוף ואילו 'יש מיש' נעשית בכוח נחות יותר.

15) אין הכוונה שיש בה כוח של שתי שבתות (ואם-כן באופן אבסורדי שישי היה נעלה משבת (שהיא רק בחינה שבתית אחת)), אלא בכל שבת מוסיפים ומתעלים לדרגה גבוהה יותר מהשבת הקודמת, וביום שישי: א) זוכים לדרגת השבת הקודמת. ב) זוכים בדרגה העליונה יותר המושגת בשבת הבאה.

16) סימן רסז, סעיף א.

17) סימן רנא.

18) מסכת שבת פרק נר מצווה. הובא בספר הליקוטים לצמח צדק ערך שבת עמוד צז.

19) סימן רנא, סעיף ו.

20) שש שעות זמניות לפני הדלקת הנרות. ליקוטי דיבורים חלק א, עמוד לח. במהדורת לשון-הקודש, עמוד 53.

21) בתנאי שטבל במקווה. פרי עץ חיים, חלק א, שער יז. הובא בשל"ה מסכת שבת פרק נר מצווה, ד"ה

שישי והנשמה היתירה השבתית[22] כבר מתחילה להתגלות באדם, כמו שמסופר על הבעש"ט שב"ערב שבת בצהריים היה לבו מתחיל לפעום בעוז כל כך, עד שכולנו ששהינו אצלו – שמענוהו", לכן כבר בחצות יום שישי ראוי להימנע ממלאכות החול ואין לומר תחנון כמו בשבת[23].

על פי זה מסביר ה"צמח צדק"[24] כיצד חלה קדושת השבת בעולם:

בכניסת השבת העולם עובר מהפך קיצוני, ממצב של התגשמות וחולין הוא קופץ ומתעלה לדרגת קדושה גבוהה מאוד – "עולם האצילות העליון". מעבר כה חריף וקיצוני חייב להיעשות בשלבים ולא בבת אחת ברגע כניסת השבת.

יום שישי הוא יום המעבר. בצורה הדרגתית העולם פורש מהחולין ומתעלה ומתקדש, וככל שחולפות השעות ומוסיפים ומתקרבים לשבת כך קדושת היום הולכת ומתעצמת, עד שהעולם נעשה מוכן ומסוגל לספוג בתוכו את האור הגדול של השבת, אבל עיקר המהפך מתחיל בחצות יום שישי, כדברי האריז"ל[25] "מחצי יום השישי כו' מתחילים העולמות להתעלות למעלה כו' עליה אחר עליה כו' מתוספת הקדושה בעולמות".

'חצות' בקבלה ובחסידות

ג. לצורך[26] הבנת הליך ההתקדשות הנוצר בחצות יום שישי נגדיר תחילה את הכוחות הפועלים ביקום, על-פי נבואת יחזקאל[27] המתאר את הקב"ה בחצר מלכותו, יושב על כסא הכבוד, ומלאכי עליון משרתים אותו, והנשמה מתעלה למרומים כדי לחזות בזיו השכינה, אך היא עוברת דרך חתחתים וסכנות איומות, הם מלאכי חבלה האורבים לה מכל צד, ומנסים לעצור אותה ולצוד אותה ברשתם הרע.

שני מיני כוחות מקיפים את הארמון: כוחות הטומאה הגרועים ביותר – "שלוש קליפות הטמאות" ("רוח סערה[28], ענן גדול ואש מתלקחת"), וכוח טומאה חלש יותר, שיש בו גם טוב וגם רע – "קליפת נוגה" ("ונוגה לו סביב"). מי שזוכה להתגבר על כל המכשולים ולהגיע לפני כסא הכבוד ולצפות במרכבה העליונה – השיג את תכלית היעוד.

יוצא אפוא שבסך הכל ישנם שלושה כוחות:

1) כוחות הקדושה האלוקיים, המלך העליון ומלאכי השרת – מהם נובעים כל המעשים והדברים הטובים והאמיתיים, לימוד התורה וקיום המצוות.

2) מלאכי חבלה מסוג "שלוש קליפות הטמאות" – הם המקור והשורש לכל המעשים והדברים הרעים והאסורים ולכל דברי השקר שבעולם, ובשום מקרה הם לא עושים מעשי חסד, כי אין בהם אף לא ניצוץ קלוש של טוב וקדושה. כוחות אלו נשארים בתחום ה'רע' עד ביאת משיח, ולעולם הם אינם יכולים לתקן עצמם ולהתהפך לטוב.

3) "קליפת נוגה" – שהיא מעין תחום ביניים וניטרלי של דברים ומעשים שאינם מצווה וקדושה, אך גם אינם איסור או טומאה ורע. למשל בעלי-חיים כשרים, שהם אינם קשורים לכוחות הטומאה (שהרי הם כשרים לאכילה), אך הם גם לא קשורים לכוחות הקדושה (שהרי אינם מצוה וקדושה).

בתחום ה'פרווה' של קליפת נוגה יש שני כוחות: טוב ורע[29] (וקיימת התנגשות פנימית בין הטוב והרע המעורבים בתוכו). לכן אפשר לפנות ממנו לשני הכיוונים – או לטוב או לרע: אפשר לשחוט ולהכשיר את הבהמה ולאוכלה בכשרות בסעודת מצוה; ואפשר להטריף אותה ולאכול אותה באיסור חלילה. אפשר לשמור מצוות בעיסוקיו הגשמיים – לתת צדקה, להימנע מעוון גניבה וגזל ולהקפיד על שמירת שבת וכו'; ואפשר חלילה, לנהוג להפך.

גם שבעת ימי השבוע מחולקים לשלוש דרגות:

1) שבת הוא יום שיש בו אווירה של קדושה אלוקית, יום ששורים בו אך ורק כוחות הקדושה, ובו היהודי מתעלה ונכנס אל הארמון וההיכל העליון של המלך.

2) בששת ימי החול פועלים בעולם גם כוחות הטומאה[30], המנסים לצוד ברשתם את היהודי בעת עיסוקו בדברי החול והחולין, ולא מאפשרים לו להיכנס לארמון העליון.

3) ביום שישי אחר חצות, שלוש קליפות הטמאות מגורשות מסביבת הארמון (כדברי השל"ה[31] "הקליפה נפרדה מהקדושה"), והם אינם מפריעות ליהודי להתקרב לארמון המלך, אך א) קליפת נוגה עדיין נותרה סביב הארמון, ב) כוחות הקדושה עדיין לא שורים בהתגלות, כלומר: עדיין לא נפתחו דלתות הארמון בפני כל יהודי כמו שזה קורה בשבת.

זה המיוחד בחצות יום שישי – התנתקות מכוחות הטומאה האיומים והתקרבות לכוחות הקדושה ולהתעלות השבתית, אך עדיין "קליפת נוגה" שורה בעולם.

לכן ביום שישי אחרי חצות נוהגים לטבול במקוה להעביר הסדרה שנים מקרא ואחד תרגום, להסתפר, לקצוץ צפורנים ועוד[32] – שכל הדברים הללו מטרתם היא לקרב ולהעלות לקדושה את קליפת נוגה.

זאת ועוד: בכניסת השבת היהודי מתעלה מעלה לכוחות הקדושה העליונים (והוא נשאר שם עד סוף השבת), והמעשים הללו מכשירים ומתקנים את קליפת הנוגה שבו, גופו ונפשו הבהמית, להצטרף למסע ההתעלות השבתית ולהתחבר לקדושה.

[השל"ה[33] מסביר שכאשר "רואים קליפות אחרות כו' שעלתה קליפת נוגה

"ומקודם הטבילה". לקוטי שיחות חלק כד, עמוד 574.

22) הדרגה התחתונה שבה, דרגת 'נפשי' ('שערי זוהר' לביצה טז,א. התוועדויות תשמ"ה, ד, 2075).

23) מסופר (רמ"ח אותיות, אות קצט) על אחד מגדולי החסידים, ר' זלמן מקורניץ, שרק (אחר הטבילה) בערב שבת, למד בכתבי האר"י.

24) ספר הליקוטים, ערך ממוצע, עמוד תשטז. ערך בין השמשות עמוד קכד. ראה גם מהר"ל, דרך חיים, פרק חמישי, דיבור המתחיל ופירוש המשנה.

25) שער מאמרי רשב"י, פרשת קדושים, דיבור המתחיל ועתה נבאר הבחינה. דיבור המתחיל והנה כל.

26) של"ה, מסכת שבת, קרוב לסיום, דיבור המתחיל "סוד קריאת שמו"ת". תניא, סוף פרק ו ואילך. זוהר, חלק א, דף כ, עמוד ב. ועוד. זוהר חדש, דף לט. ספר הליקוטים, ערך מרכבה, עמוד א'תקלא.

27) יחזקאל, פרק א.

28) שם, פסוק ד.

29) כדברי התניא (פ"ז) "רובו ככולו רע, רק מעט טוב מעורב בתוכה", לכן נטיתו ומשיכתו הטבעית היא לרע, אך גם המיעוט הטוב מסוגל לגבור על הרע, להכניעו ולמגרו [אמנם בפרי-עץ חיים (חי, ג, ועוד) כתוב ש"**פעמים** חציה, או רובה או מיעוטה" רע, וכנראה זה תלוי במקום, ובתניא מדובר ב'עולם עשיה הגשמי' ששם רובו רע].

30) כל יום מימי החול יש כח טומאה אחר מתוך שלושת כוחות הטומאה, והיות שכוחות הטומאה מופיעים במהלך השבוע פעמיים (פעם אחת בשלושת הימים שלפני השבת, ופעם נוספת בשלושת הימים שאחרי השבת – מפני שהם סובבים ומחזרים אחר השבת בגלל תשוקתם לינוק מכוחה האדיר), נמצא שבכל יום משלשת הימים יש כח טומאה, חוץ מיום שישי אחר חצות.

31) מסכת שבת, דיבור המתחיל "ומקודם".

32) יש נוהגים לעשותם לפני חצות, כדי שמיד בחצות הם יהיו מוכנים להתעלות השבתית. ראה בפרקים המתאימים בספרינו.

33) שם.

34) תהילים, מזמור צב, פסוק י. פסוק ח.

בקדושה, רוצים גם הם ליכנס בקדושה אחריה", אך השבת מנתקת אותם וזורקת אותם לתהום, כמו שכתוב ב"מזמור ליום השבת" "יתפרדו[34] כל פועלי און. להשמדם עדי עד", השבת מנתקת ועושה שה"נוגה לקדושה והקליפות לטומאה", והם נאבדות ונשמדות "בעומק תהום רבה".

האריז"ל[35] אומר שהחלק הרע שבקליפת נוגה כיון "שהיא הקליפה היותר קרובה אל הקדושה"[36], "היא יודעת שתחזור הקדושה להתעלות כדי להזדווג שם למעלה ולקבל שפע כו'" בערב שבת, לכן גם היא מנסה לעלות מעלה "כדי לשאול גם-כן פרנסתה כו', לכך נמשך מן הגבורות העליונות כח אחד הנקרא 'שלהבת האש', ומוריד את הקליפה ההיא כו' למטה עד התהום"].

שינה בערב שבת – המנהג

א. על-פי[37] הקבלה יש לישון זמן מה בערב שבת בין מנחה לקבלת שבת. הרב[38] המגיד ממעזריטש אמר ששינה זו היא דבר נעלה ביותר עד כדי כך שהוא תמה מדוע לא כתוב בתורה בפירוש שצריך לישון בערב שבת!

רבי אהרון מקרלין אמר שמי שאינו ישן בערב-שבת, סעודת ליל שבת שלו היא כמו ארוחה של יום חול ואינה במעלת סעודת שבת קודש.

אומרים[39] שהרבי מנמנם כשהקהל מתפלל את המזמור "לכו נרננה" שבקבלת שבת. או באמצע תפילת מנחה. והרבנית[40] הצדקנית מרת חיה מושקא נ"ע סיפרה שאצל בעלה, הרבי, הזמן שלפני קבלת שבת יקר מאוד, והוא לא מוכן להחליפו בעד שום דבר שבעולם, שכן הוא מתעלה באותו זמן למעלה להיכל אדמו"ר מהוריי"צ.

להלן מנהגי צדיקים שיש בהם משום חידוש:

אדמו"ר[41] הזקן היה נרדם כשהוא מעוטר בתפילין (שכן הוא היה לובש תפילין כל היום). אדמו"ר[42] הרש"ב היה ישן שעתים או שלוש שעות. הרב הצדיק החסיד רבי הלל מפאריטש היה ישן בערב שבת, אלא שבשונה מהאדמורי"ם שהיו נרדמים מעצמם, הוא היה נשכב לישון ולא היה נרדם מעצמו[43].

הסיבה

ב. משתי סיבות, הנובעות משתי הפעולות המתרחשות בערב שבת – זה זמן של שינה:

1) בשבת היהודי מתעלה מעלה לתחום הקדושה, ועליה[44] זו מתחילה כבר בערב שבת, שאז מתחילה קדושת שבת במובנים מסוימים, ואדמו"ר האמצעי אומר[45] שאז נעשית התעלות "עד רום המעלות"!

על[46] מעלת התעלות זו, ניתן ללמוד מכך שאחר הסתלקות הבעש"ט הסכים אחד מראשוני וגדולי תלמידי הבעש"ט, בעל ה'תולדות', שהמגיד ימונה לממלא-מקום הבעש"ט ולא בעל התולדות עצמו (למרות שהוא היה מבוגר מהמגיד), אך ורק מפני שהמגיד זכה פעם אחת להיות נוכח בהתעלות זו של הבעש"ט! משמע שבהתעלות זו יש מעלה עצומה ויוצאת דופן.

השינה בערב שבת מסייעת להתעלות, כדברי אדמו"ר מהורש"ב[47] "בעת השינה הוא עליית הנשמה, כמו-שכתוב בידך אפקיד רוחי, שהנשמה עולה למעלה ושואבת לה חיים מלמעלה". וצדיקים שמרגישים את תחושת ההתעלות, נופלת עליהם תרדמה באופן טבעי, כחלק מההתעלות[48].

2) בשבת גוף היהודי משתנה, הן ברובד הגשמי – שהוא "שאנן[49] ונחת, שלוה והשקט", האדם רגוע ושוכח את כל דאגותיו, לכן אז יש לו "רוחב[50] לב למנוחה", "מנוחת[51] מרגוע"; והן ברובד הרוחני – שנוספת בו קדושה ונשמה יתירה.

השינוי ברובד הגשמי מתחיל כבר בערב שבת אחר חצות, אבל השינוי ברובד הרוחני מתחיל רק בכניסת בשבת, לכן בין חצות היום לכניסת שבת – הוא זמן של שינה ומנוחת הגוף, כי אז פעולת השבת התחילה רק ברובד הגשמי של הגוף[52].

[לכן אמר רבי אהרון שאי-שינה פוגם בסעודת שבת, מדוע דווקא בסעודה ולא בדברים אחרים? כי שינה וסעודת שבת ענינם אחד – פעולת שבת ברובד הגשמי שבגוף].

•

בשולי הדברים נעיר בכלל על גדולת שינת הצדיקים:

האריז"ל[53] סיפר לתלמידו, רבי אברהם הלוי, שאפילו שמונים שנה רצופות לא יספיקו לו לספר את הדברים שהוא שמע בשמים במשך שעתים או שלוש שעות שינה!

גם על שינת הרב המגיד מסופר דבר נפלא: פעם[54] ישבו בליל שבת קודש החבריא קדישא של המגיד וחזרו על תורת רבם, והרב הקדוש רבי אהרון מקרלין, אמר "שיר השירים". לפתע בא משרתו של המגיד ואמר לרבי אהרון שהמגיד ביקש שיפסיק לומר שיר השירים, כי באמירתו הוא 'מרעיש עולמות' והוא אינו יכול להירדם בשל כך.

אמר על-זה הרב הצדיק רבי הלל מפאריטש: מזה נוכל ללמוד אפס קצהו מגדולת הרב המגיד ומגדולת השינה שלו – שאף-על-פי שאמירת שיר השירים של רבי אהרון הרעישה עולמות, בכל-זאת שינת הרב היתה יקרה יותר, והוא ביקש ממנו שיפסיק לומר שיר השירים לצורך שינתו!

---

35) שער הכוונות, עניין רחיצת ידיו, דיבור המתחיל והענין הוא כי.

36) יחסית לשלוש קליפות הטמאות.

37) ליקוטי דיבורים, חלק ב, במתורגם ללשון-הקודש עמוד 606. להעיר מזוהר (ב, קלו, ב) שבערב שבת רב המנונא סבא היה מביט בשמים במלאכי עליון, ו"בכל ערב שבת יושב האדם בעולם הנשמות".

38) דרכי חיים ושלום, עמוד קד. ושם שגם הרב הקדוש ממונקאטש הקפיד לישון בערב שבת.

39) מנהגי מלך, עמוד 40.

40) כפר חב"ד, גליון 947, עמוד 141.

41) תורת שלום, עמוד 13. לקוטי שיחות, חלק ב, עמוד 651.

42) רשימות חלק ה, עמוד 35. אשכבתא דרבי, עמוד 13, הערה יג.

43) אלא שהוא לא היה צריך לעמול כדי להירדם, ומיד כשנשכב נרדם (לקו"ד, שם).

44) שער הכוונות, חלק שני, עניין רחיצת פניו ידיו ורגליו, דיבור המתחיל "עניין התפילה מנחה". בעש"ט על התורה, פרשת יתרו אות כב.

45) תורת חיים, בראשית, בסופו.

46) מגדל עוז, עמוד קנב.

47) ספר המאמרים תר"ס, עמוד ב.

48) מדוע דווקא צדיקים הקפידו לישון בערב שבת, כי שני גוונים לשינה – התעלות הנשמה וירידת הגוף: "לגבי הנשמה הוא עליה באמת, אבל לגבי הגוף הוא בחינת חושך, שהרי אינו מאיר בו גילוי אור הנשמה כמו בעת שהוא ער, שהנשמה אינה מתעלה ומאירה בגוף, משא"כ בשינה כשהנשמה מתעלה נשאר בגוף רק קיסטא דחיותא שאינו בגילוי כלל כי-אם בהעלם" (סה"מ תר"ס, שם), לכן מי שהעיקר אצלו הנשמה, כצדיקים – השינה שלו היא התעלות, ומי שעיקרו גוף – זה בדיוק להפך.

49) בראשית רבה, פרשה י, אות ט.

50) רש"י דיבור המתחיל נשמה יתירה, מסכת ביצה, דף טז, עמוד א.

51) רש"י בפרשת תשא, פרק לא, פסוק טו, ד"ה שבת.

52) שתי הפעולות האמורות הינן שני קווים מקבילים: הראשונה מעלה את העולם הגשמי מעלה לעולמות הקדושה, והשניה מורידה את הקדושה למטה לעולם הגשמי.

53) פרי עץ חיים, שער טז, פרק א.

54) סיפורי חסידים, תורה, עמוד 81.

הדמעות לא מועילות

מדוע כאשר התקרבו הקלגסים לא בכיתם, אלא חיפשתם מוצא בקור רוח, ואילו כאשר דובר על החיסרון ב'עבודת התפילה' פרצתם בבכי? האם הדמעות אינן אלא כיסוי?!

לילה מושלג בעיירה הומיל. הימים ימי המשטר הקומוניסטי. הרשעים מנסים בכל דרך לכבות את הגחלת היהודית.

ר' חאצ'ע (יחזקאל) פייגין יושב במרתף חשוך להתוועדות חסידית עם תלמידי הישיבה. על השולחן מעט 'משקה' וירק כלשהו. התמימים אינם מתלוננים — וכי מהו ערכו של אוכל זה או אחר אל מול האושר הנצחי להיות חסידים. "את הזכות הזאת לא יוכל אף אחד לקחת מאיתנו", מיטיב להסביר ר' חאצ'ע. פניו מוארות באור הנרות, וכעת דומה כי הן מאירות שבעתיים באור פנימי. החיות שבקולו ממיסה את לבבות התמימים. כמעט חפצו לצאת במחול של 'אשרינו, מה טוב חלקנו', אולם הם היו מודעים היטב למגבלות הזמן והמקום, ועל כן הם מנגנים חרש ניגון געגועים שובה לבבות.

מצבו הרוחני של כל תמים, נוגע לר' חאצ'ע עד עצם הנפש. את כל אשר לו ייתן כדי שצעירי הצאן יהיו מקושרים בלב ונפש לרבי; שיאהבו איש את רעהו באהבת אמת;

שיקיימו מצוות בשמחה עצומה — ומעל הכל 'שיתפללו'. לא בכל יום מזדמן לו להתוועד עם תלמידי הישיבה. כמנהל רשת ישיבות 'תומכי תמימים' המחתרתית (חוץ מהישיבה המרכזית בנעוול) בקרמנצ'וג, ראמען, אסטאשקאוו, פולוצק וויטעבסק — הוא עסוק עד למעלה ראש בנסיעות אל כל אחד מהסניפים ומהם אל הרבי הריי"צ לקבלת הוראות והדרכות וחוזר חלילה.

"ראשית הירידה הוא העדר ה'עבודה' בתפילה", מטעים ר' חאצ'ע מקירות לבו. "הכל נעשה יבש וקר! גם ה'מצוות אנשים מלומדה' הופכים לנטל; תמיד ממהרים, מאבדים הטעם בתורה והאוויר מתגשם!", "איך במצב כזה אפשר לפעול על הזולת?" מוסיף ר' חאצ'ע בכאב לב, והוא מבהיר לתמימים כי כל מה שיעשו — בלעדי 'עבודת התפילה' לא יגיעו לתכלית הכוונה.

הדברים הברורים הביאו את התמימים להתבונן בדברים 'אליבא דנפשיה'. חלקם הרכינו ראשם על השולחן בפרצם בבכי מר על מצבם הרוחני...

לפתע התפרץ אל המרתף ה'שומר'. היה זה אחד התמימים שתפקידו היה לשמור מחוץ למקום 'ההתקהלות האסורה' ולהתריע מבעוד מועד על ביקור פתע לא רצוי.

"יש אורחים!" קרא בבהלה.

מאת: מענדל צפתמן

התמימים כמו היו מאומנים ומתורגלים, נכנסו למקומות מחבוא במרתף. זה מתחת לערמת קרשים, שני בתוך ארון ישן, וכן הלאה. חלקם נשארו ליד השולחן ושלפו מאי שם עיתונים בשפה הרוסית.

עד מהרה התברר כי הייתה זו אזעקת שווא. השוטרים חלפו במקום והמשיכו בדרכם. ההתוועדות שנקטעה בשיאה — המשיכה ביתר שאת.

"אמרו לי תמימים", פנה ר' חאצ'ע לתמימים. "דבר אחד אני לא מבין: מדוע כאשר שמעתם כי השוטרים קרובים לא התחלתם לבכות?"

חיוך עלה על פני התמימים. "לשם מה יעזרו הדמעות? היינו חייבים לטכס עצה בזריזות כדי להיחלץ מהצרה", השיבו.

מצבו הרוחני של כל תמים, נוגע לר' חאצ'ע עד עצם הנפש. את כל לו ייתן כדי שצעירי הצאן יהיו מקושרים בלב ונפש לרבי; שיאהבו איש את רעהו באהבת אמת; שיקיימו מצוות בשמחה עצומה – ומעל הכל 'שיתפללו'

"אה, אה" ליטף ר' חאצ'ע את זקנו בתנועה אופיינית, "אני מבין שהדמעות לא עוזרות. אם כן, אמרו לי בבקשה, מדוע כאשר תיארתי לכם את מצבכם הרוחני התחלתם לבכות? וכי חושבים אתם שבהזלת דמעות תתקנו את החסר? עליכם להחליט מיד כי מהיום והלאה 'תתפללו'; תשנסו מתניכם לעבודת התפילה כדבעי מתוך התבוננות ראויה. הלא ידוע לכם הוואָרט החסידי על מאמר חז"ל: 'רשעים מלאים חרטות' — שבעצם החרטה מכין הרשע את הקרקע לחטא הבא... רוצים אתם לבכות? געזונטערהייט! — רק אל תשלו את עצמכם שבכך אתם עושים משהו מועיל — — —

הפנימו התמימים את המסר החד...

ברכת מזל טוב!! מזל טוב!!

נשגר לחסיד וותיק, מסור ונתון לענייניו הק' של הרבי מה"מ, עוסק בצרכי ציבור באמונה, שליח ראשי בחיפה, מנכ"ל מוסדות חב"ד חיפה והקריות ומנהל ישיבת חסידי חב"ד חיפה שעושה ככל יכולתו ימים ולילות לשכלול הישיבה ולהתפתחותה

הרב **ירמיהו לייב שילדקרויט** שיחי'

לרגל בוא בתו **בלומי** תחי'

בקשרי השידוכין עב"ג הת' הנעלה **זלמן** שיחי' **רסקין**

בנו של ידידנו מנהל "בית חנה" בעיה"ק צפת

הר' **שלמה רסקין** שיחי'

יהי רצון שיהא בניין עדי עד מיוסד על יסודי התורה והמצווה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות ויזכו לבנות בית נאמן בישראל. וביחד עם כל יו"ח ייצא לקבל פני משיח צדקנו ברוב שירה וזמרה בהתגלות הקרובה תיכף ומיד ממ"ש.

מאחלים:

ראש ישיבת חב"ד צפת - חיפה

הרב **יוסף יצחק ווילשנסקי**

וההנהלה הרוחנית:

~ הרב **מנחם מענדל ווילשנסקי** ~ הרב **אוריאל דישראלי** ~

~ הרב **דוד טסלר** ~ הרב **אורי למברג** ~ הרב **אסף פרומר** ~

מקיימים בהידור את ה'מרבים בשמחה'

צאת השבת, ליל כ"ז שבט

במהלך הסדר, כאשר בעזרת מספר בחורים שהתגייסו למלאכה החלו המחיצות המפוזרות ברחבי ה'זאל' להתקבץ אל החלק המערבי של 770, ידעו כולם לקראת מה נעשות ההכנות. עשרות המודעות שהודבקו עד הדקות האחרונות לפני שבת, עליהם התנוססה הכותרת 'הדינר', הבהירו את הדברים. 'גמ"ח התמימים לזירוז הגאולה' שמוכר בין התמימים בכינוי 'הגמ"ח של ראובן' — מנהל ומקים הגמ"ח, עורך בכל שנה ושנה במוצש"ק לסדר 'אם כסף תלווה' — פרשת משפטים את הדינר החגיגי בו ניתנת ההזדמנות לתלמידי התמימים ואנ"ש להרים מכספם תרומה נאה עבור הגמ"ח.

לאחר הסדר, ניגשו התמימים לסעודת ה'מלווה מלכה' שנערכה ברוב פאר והדר, כשברקע מתנגן לו ניגון חרישי, תורם להווי הנעים ולאווירה הטובה ששוררת בחלל. לאחר ברכת 'ברוכים הבאים' ושבוע טוב, מזמין המנחה הת' **מנחם שרון** את מי שיישא את דברי הפתיחה וכמאמר 'פותחין בדבר מלכות', הת' **יוסף יצחק נוימן** שבדבריו, גם הוא, משלב את מעלת הגמ"ח וחשיבותו במסגרת המאמצים המשותפים להבאת הגאולה.

ובעוד אל הקהל מוצאים מגשי המנה העיקרית, ניגש אל המיקרופון מנהל הגמ"ח הת' **ראובן בורושנסקי** וכש'שטריימל' על ראשו החל פותח את ההתרמה הגדולה של הערב.

עד לשעת חצות המאוחרת עוד התעופפו באוויר מספרי הסכומים עליהם התחייבו התמימים ואנ"ש כתרומה לגמ"ח הפעיל. את הסכום המדוייק שהצטבר מהתרומות, אולי בהנהלת הגמ"ח יודעים, אבל מה שבטוח הוא שהיה פה הרבה רצון טוב של נתינה וחסד ומאנשים שלאו דווקא גדושים במרשרשים...

יום ראשון, כ"ז שבט

בבוקר יום ראשון, כמו לקראת השבוע החדש, חייכו לקראתנו שמי תכלת בוהקים, אותם האירו קרני השמש בזוהר מסנוור. אולי לקראת חודש 'אדר' שנותן את אותותיו, ארז הכפור את מטלטליו ונעלם מהשטח...

למהלכים ברחובות, היו קרני השמש סיבה נוספת כדי ליהנות מהצעידה. את הסיבה הראשונה סיפקו עשרות המודעות שהקיפו כל גזע עץ ברחובות הסמוכים לבית המלך. המודעות שנשאו את הכותרת '60 יום של שמחה וריקודים', הביאו לפרצי שמחה בקרבם של התמימים החולפים שכעת, כמו נסחפים על צלילי המנגינות העליזות, החישו צעדים אל מחוז חפצם, ל-770.

יום שני, כ"ח שבט

מרוץ הסדרים הבלתי פוסק, הישיבה הממושכת מול הרש"י והתוספות, שמירת הזמן הקפדנית, הכל הופך לקלחת ממוחשבת שנותנת את המושכות לשכל הקר. המאמץ המחשבתי, הניסיון להתרכז מול האותיות הקטנות גם כשמסביב הכל רועש והומה, מסדר לסדר ומחברותא לחברותא, היום חולף והולך לו...

רק לאחר הסדרים, בהתוועדות השבועית של תלמידי התמימים, מתבצעת החלפת התפקידים. את מקומו של השכל תופס כעת הלב, הלב היהודי החם שנמצא בקרבו של כל אחד ואחד. ואם למאן דהוא העניינים עדיין 'על יבש', כוסית 'לחיים' מחממת תגיש פתרון קל ומהיר. ה'שבת אחים' הלבבי (שעל מעלתו אפילו הפסוק לא הצליח לעמוד כשנותר בשאלה 'הנה, מה טוב(?) ומה נעים(?)'), פורץ מחסומים חבויים והלב מוצא את פורקנו... הרבה כוח נזקקים לגייס בכדי להתנתק מהשולחן, לנער את מעט הפירורים שדבקו ולצעוד אל יום המחר.

יום שלישי, כ"ט שבט

סדר חסידות שמקבל משמעות נוספת לאור הפסוק 'ראשית עריסותיכם . . תרימו תרומה לה'' היה עם בוקר סממן נוסף לראש-חודש אדר העומד להיכנס. מתוך בליל הקולות שרעשו ב'זאל' ניתן היה לזהות בקלות את מאמרי פורים וחודש אדר. משפטים כמו 'בלילה ההוא' 'לא יכרע ולא ישתחווה' ושמותיהם של אסתר ומרדכי היהודי, העידו ברור על תאריכי המאמרים שהיו כולם סביב חודש אחד, חודש אדר.

ומהסדרים לתפילות. חזרת הש"צ בתפילת מנחה שהייתה שגרתית למדיי, נקטעה באחת, כאשר שירת 'שים שלום' שבתית פרצה בתנופה. תנועות הניגון המוכרות של ה'יובים שמחתכם' דחפו אותנו קדימה אל החודש בו 'מרבים בשמחה' שהפעם מופיע לקראתנו באריזה כפולה...

כמו לקראת אבא ששב מנסיעה לחו"ל שאת פניו מקדמות מודעות 'ברוכים הבאים', נתלו ברחבי ה'זאל' מודעות ה'יעלה ויבא'

לכל שאלה יש תשובה...

ה'מרא דאתרא' הרה"ג אהרן יעקב שוויי מצטרף למעגלי הריקודים

כתזכורת למתפללים. 'ברוכים הבאים' רק בנוסח של התפילה...

לאחר תפילת מעריב נשמעו שוב החבטות מעל בימת הקריאה כקוראות 'שימו לב!'. "כפי שפורסם", הכריז הרב יקותיאל ראפ, "היום בשעה 10:00 יתקיימו ב-770 ריקודי שמחה יחד עם כלי שיר וכלי זמר וכהוראתו של הרבי שליט"א וודאי ישתתפו כל אנ"ש והתמימים בריקודים שהשנה יימשכו 60 יום".

עוד לפני שהספקתי לפתוח את דלתות הכניסה של 770, הגיעו לאוזניי קולות השמחה העליזים. כשפתחתי את הדלת, השתלטה עלי בבת-אחת מערבולת הצלילים הקצבית ונסחפתי במהירות לעבר המעגלים במרכז. בכל צעד נוסף שהתקרבתי לעבר המעגל הסוער התרוממתי אל-על. צעדיי הפכו לדילוגים קלילים, כך שבטבעיות מוחלטת השתלבתי בין המקפצים — 'אה היי, אה היי, אה ופרצת! ופרצת . . צפונה ונגבה'. הסוודרים הושלו, השרוולים הופשלו ואגלי הזיעה נצצו על מצחם של הרוקדים. ושוב, האורגן החשמלי משנה את המקצב והמעגלים מתחדשים. הדגלים שמתנופפים מעל לראשינו מפזרים משבי רוח נעימים. השמחה בשיאה.

לאחר המרוץ המהיר של תווי ה'דידן נצח', כשהגוף דרש את שלו — מנוחה קצרה, ניגשים התמימים 'למלאות מצברים'. כוסית ה'לחיים' שמצליחים לשאוב משארית הבקבוק שבידי הרב ראפ, טוענת את הכוחות מחדש ושוב נבלעים בינות לעשרות שמקיימים ביזע את הוראתו של הרבי שליט"א — 'שמחה בטהרתה'.

עד הדקות האחרונות של שעת הריקודים, מתרומם המעגל אל-על טפח גם טפחיים מעל הקרקע. פעלולי האורגן שמנווטים בידי אמן על-ידי התמימים ערן נקר ויאיר בורנשטיין, כמו גם תעלוליו של הסקסופון שמתנועע למקצב הדרבוקה, סוחפים את הקהל כולו על גלי המחרוזות בריקוד של 'למעלה ממדידה והגבלה'.

כאשר מתיישבים הנגנים על מקומותיהם והמעגל מתפזר לו על הספסלים שכעת נחשבים לכורסאות נוחות ואפילו הדגלים נשענים על מקלותיהם, ניגשים ילדי צבאות ה' להכרזת י"ב הפסוקים.

ורק כשהדי הכרזת ה'יחי' השלישית דועכים ונבלעים בקירות הספוגים 'משקה'... פותח הרב ראפ בדברים. "כשם שבמעגל השנה, ימי השמחה של חודשי אדר משמשים הכנה לגאולת מצרים בניסן, כך גם לקראת הגאולה העתידה, זו ההכנה האחרונה לפני ההתגלות המושלמת. אנחנו נהיה עוד יותר שמחים", סיים הרב ראפ את דבריו, "אם הריקודים ישמשו לא רק הכנה לקראת הגאולה הקרובה, אלא חלק בלתי נפרד מפרצי השמחה האדירים שיקיפו את כלל עם ישראל ברגעי ההתגלות".

יום רביעי, ל' שבט

בתפילת שחרית, כאשר הקהל פסע לאחור לתפילת שמונה-עשרה, לא היה צורך בדפיקות המוכרות, אלו המזכירות על ה'יעלה ויבא' שבתפילה. הקהל הגדול שגדש את ההיכל היווה תחליף מעולה. המוני תמימים מהישיבות הסמוכות, כמו רבים מתושבי השכונה, ביכרו את תפילת שחרית של ראש-חודש אדר במניין של הרבי שליט"א ב-770. שוב הצטופפנו...

גם הערב, לאחר מעגלי הריקודים הסוערים, התפזרו התמימים לדרכם כשהחיוך עוד מרחף על פניהם...

תחת האווירה השמחה של הריקודים, ההתוועדות של בוגרי ישיבת צפת מקבלת אופי שונה. פתוח יותר, שמח ולבבי.

יום חמישי, א' אדר א'

בתפילת הבוקר, מול הקהל הגדול שנכח בתפילה, חזר על עצמו המראה החביב: מכשיר הפלאפון שהוזעק אל בימת הקריאה במרכז, הכיל אב נרגש שציפה בקוצר רוח לרגע בו יכנה לבתו את שמה בישראל וכמובן ב-770. המאמצים הנואשים על מנת לגבור על קשיי הקליטה ולנסות לשמוע בבירור את הפרטים הדרושים — שם האם, האב והפעוטה — מעלים חיוך קליל על שפתי הקהל שרוחשות מיד לאחר-מכן 'אשרי יושבי ביתך . . '.

השיעורים העיוניים, אותם מארח בקביעות יום חמישי, התנהלו כסדרם. בשעות הצהרים פנו התמימים לחלקו האחורי של 770, לשיעור השבועי של ראש הישיבה ובערב, לאחר הסדרים, התאספו הבחורים לשיעור עיוני בענייני גאולה ומשיח, אותו העביר הת' **משה קורנווייץ**.

הפאַרברייַנגענס של ליל שישי שנפתחו מתוך תנועה של 'עד דלא ידע' לאחר הריקודים הסוערים, שמשו גם כמנוחה אחרי המאמץ העילאי. לרקע הצלילים, המקצבים ויצירות הפלא של כלי הזמר, הגוף פשוט לא הורגש...

צילום: אהרן מארק

הרב משה גרינברג (במרכז), מנהל צא"ח בני-ברק, בביקור ב"בית חיינו"

יום שישי, ב' אדר א'

אווירת ערב שבת ניכרת היטב בכל מבואות בית חיינו מרגע ההשכמה לחסידות עד הדקות האחרונות שלפני כניסת השבת. דוכני המבצעים, ההמולה בלובי הכניסה, החברותות הממהרות, הכל רק חלק מקלחת ההכנות הזריזות לקראת היציאה למבצעים.

מראה נוסף אותו אי אפשר לפספס הוא שכאשר ברקע נשמעת כבר הצפירה השנייה לקראת הדלקת הנרות, פורצים להם חבורות תמימים ממדרגות היציאה של הרכבת התחתית (ה'סאבווי') ושועטים אל המקווה. התקווה של כולם היא שהוא נותר פתוח. התארגנות חפוזה לשבת וכבר ממהרים ל-770, לתפילת קבלת השבת. הטעם של השבת לאחר ערב שבת שכל כולו 'מבצעים', נפלא ומרומם.

שבת קודש, ג' אדר א'

משבי הרוח שטלטלו גם את גזעי העצים אנה ואנה, נרגעו לקראת שבת המלכה. על מראה הרחוב שהיה עד לשעות האחרונות מגרש מרוצים אחרי המגבעות שהתעופפו, השתלטה אווירה שלווה ורגועה. מאות האנשים הדורי הלבוש שצעדו אל היכל המלך, השתלבו היטב על רקע הדמדומים של השמש השוקעת. עוד כמה צעדים ואת הפסטורליות הנשקפת 'חליף המראה האהוב - 770 שוקק חיים.

בשעה 5:55 כאשר באולם הגדול הורגשה תחילתה של הצפיפות, אותת הרב שלום דובער ליפסקר לפתיחת התפילה. 'לכו נרננה לה' . . ' — שאון המלמולים לאחר זעקתו של הש"צ ר' **יעקב דוד ווילשאנסקי**, דמה להד מתגלגל, אך הוא לא זקף אוזניים. הקהל התרגל...

הניגון שמתחלף ב'לא תבושי' הופך את ה'לכה דודי' למרוצה ובמהירות מסתובב הקהל על מקומו ל'בואי כלה' וניגש למעגל השמח. אם פוגשים בחבר על אם הדרך, מניחים יד חובקת על כתפו וסוחבים אותו פנימה, ל'מלך המשיח לעולם ועד'.

אל ה'סדר' שהפך לקצר ממהרים התמימים לאחר התפילה, להספיק על-כל-פנים שיחה אחת, צידה לסעודת השבת. סדר ניגונים שנשמע במרכז מחיש את השקועים בתלמודם והצלילים מתגברים והולכים. חזרת הדא"ח שנשמעת מפיו של בעל יום ההולדת הת' **רועי דוד לנקין** נועלת את הסדר והתמימים פונים לדרכם.

בוקר יום השבת.

את הזריזות בטבילת הבוקר הסביר השיעור ב'דבר מלכות'. על שולחן ההתוועדויות במרכז רכנו עשרות מהתמימים בלימוד ה'דבר מלכות' השבועי, כאשר בכל אות משתנה ה'בעל-קורא'. התמריץ המוכר בדמות מגשי המזונות הצטופף ליד הקונטרסים הפתוחים, מציע את שללו ללמדנים הצעירים. "כשאדם שמח — הוא חי חיים שמחים". מספיק לראות את המילים הללו ולהתמלא באושר ושמחה.

שירת ה'יחי' שפרצה לפני התפילה, הייתה ביטוי מוחשי לשמחה המדוברת וכשניגש הש"צ ר' **מנחם מענדל רייצעס** לעמוד, הוחלפו הצלילים ל'שיבנה בית המקדש' סוחף.

חודש אדר שנכנס זה עתה, נתן 'דחיפה' נוספת למנגינות השמחה, אותם מארחים בקביעות 'א-ל אדון' ו'ישים שלום'. בקדושה, כאשר מילאו צלילי 'ניגון היחידות' את ההיכל הגדול, הורגשה הכמיהה ל'ממקומך מלכינו תופיע' במהרה בימינו.

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". מתוך פסוקי הפרשה בלט תפקיד הדור השביעי — להוריד את השכינה למטה בארץ. כאשר הסתיימה ההפטרה אותה קרא ה'מרא דאתרא' הרה"ג הרב **אהרן יעקב שוויי** שליט"א, ניגש הרב **לוי יצחק גורליק** לחזרת השיחה. תפילת הבוקר אותה סיים הש"צ ר' **שמעון הרץ** בשעה 12:35 נתנה את האות לפתיחת ההכנות לקראת 'ההתוועדות קודש של הרבי מלך המשיח שליט"א'.

המולת הפאַרבריינגענס של עשרות החתנים נבלעה בשירת ה'יחי' שפרצה דקות ספורות לפני 1:30. מעל בימת ההתוועדויות, סמוך למקומו הק' של הרבי שליט"א, עומד ר' מנחם גערליצקי וממלא את כוס הקידוש הכסופה. את הכוס המלאה הוא מניח במרכז והשירה מתחזקת. כל עשייה או פעולה שמביאה לידי ביטוי את העובדה שהרבי שליט"א חי וקיים, עומד לגאול אותנו ולהופיע במלוא הדרו מול העולם כולו, מחזקת ומעודדת והתקווה הופכת לביטחון מוצק ש'הנה זה משיח בא' ו'כבר בא'.

בקבוקי ה'משקה' מתרוקנים בקצב מחוגי השעון ושעת 4:45 ממהרת להופיע. גם במנחה עולה לו חתן נרגש ומטר שקיות מחודש נוחת על בימה פחות צפופה.

סדר הניגונים ההמוני של 'רעווא דרעוין' משתתק לאמירת המאמר עליו חוזר ר' **זאב קדנר** ורק שירת ה'יחי' של מעריב מנתקת את היושבים.

אבא,
את שמחת הגאולה
במעגלים הסוערים מידי ערב,
מרגישות גם הרגליים.
שונה השמחה ב'בית חיינו',
כאשר מצפים לרגע בו תפתח הדלת
והרבי שליט"א יופיע לעינינו
במלוא הדרו.
770 יתנתק ממקומו,
יצבור תאוצה ויעוף לירושלים.
אני רק מקווה שבטיסה יאפשרו לרקוד...

באיחולי 'ושמחת בחגך'
לחודשיים הקרובים
אוהבכם ומתגעגע
מענדי – בית משיח, 770

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד!

ברכות מאליפות

ברגשות גיל ושמחה אנו מגישות מלא חופניים ברכות ואיחולים מעומקא דליבא
למנהלת היקרה והאהובה

מרת **נורית** תחי׳
ובעלה העוסק בצו״צ באמונה

הרב **זאב ישראל** שי׳ **קרומבי**
לרגל נשואי בנם המצוין והנעלה

הת׳ **שרגא שמואל** שי׳

עב״ג הכלה המהוללה **שטערנא שרה** תחי׳

יתן השי״ת שיזכו לרוות מלוא חופניים נחת מהם ומכל יוצ״ח שי׳
מתוך בריאות נכונה ואריכות ימים ושנים טובות
ושנזכה בקרוב ממש לשמחה הכי גדולה בגאולה האמיתית והשלימה
בהתגלות הרבי מלך המשיח תיכף ומיד ממ״ש!

צוות מעונות יום חב״ד צפת

סיגלית שלג	רחל מלכה	יסמין דדוש	כוכי שיטרית
אסתר גוזלי	יעל הלאל	אליסיה וורצוב	גאולה רחמני
אירים עזרא	סיגל חניא	בוריה מזוז	רחל סבג
שגית חלה	תקוה חדד	ריגל לנדאו	ורד כהן
אסתר כהן	רבקה גולדשטיין	מיכל חדד	שרה שורץ
הילה קרן	רבקה ביטון	דליה שמי	בת אל ביתן
ולרי כמיסה	שפרה דאי	ענת בוחניק	צילה שילוני

ברכות עד בלי די!!

להרה״ת **אהרון** ורעייתו **אסתר** שיחיו
פרוכטמן
לרגל נישואיכם בשעטומ״צ.
בנין עדי עד, בית משיח, שפע פרנסה ונחת חסידי.
מאחלים

דניאל ורחלי גורדון
כפר חב״ד

ב״ה

חדש
הפקות סרטים למוסדות חב״ד

אלון שניר צילומי איכות

052-2717322

- סרטי תדמית לגיוס כספים
- סרטים על פעילויות חב״ד
- קליפים לשידור באינטרנט
- צילום ארועים בניחוח חסידי
- עיצובים גרפים

חיזוק השליחות שלך ע״ת השליחות שלנו

למכירה
בשיכון חב״ד לוד
דירת 4.5 חדרים
+ סלון גדול מאד + מטבח חדש גדול
מיזוג מיני מרכזי 3 כיווני אוויר ק״ד
03-6168776

"לך כנוס את כל היהודים"

מי לה' אלי

"מי לה' אלי!" זו סיסמת הכינוס הגדול שצפוי להערך בבנייני האומה בירושלים ביום חמישי ט"ו באדר ראשון, בעוד שבוע בדיוק. סיסמה זו מבטאת יותר מכל את הצורך הדחוף של כינוס שיאגד את כל אנ"ש חסידי חב"ד ויביע את מחאתם, מחאה תורנית-חב"דית כנגד התוכנית המסוכנת. כל הכינוסים הגדולים והמרשימים שהיו עד כה, כולל השרשרת האנושית, כולם התמקדו במסרים הזרים לרוחה של היהדות ולא נגעו בעצם נקודת המאבק על הקיום של עם ישראל. זכינו לראות סיסמאות של "אוהבים את שרון", "יש לנו אהבה והיא תנצח", "תנו לעם להחליט" — אבל מסר אמיתי תורני כפי שדורש הרבי, עדיין לא נאמר בצורה ברורה ונחרצת.

אין מנוס מלומר את הדברים במלוא חריפותם. כל המאבקים וההפגנות המדברים על משאלי עם וכל מיני אידיאולוגיות שפסו מן העולם, לא רק שאינם תורמים למאבק כנגד התוכנית המסוכנת, אלא הם מסייעים לשרון. הדרך היחידה להצליח במאבק היא כאשר הולכים עם המסר של התורה, מסר שאינו משתנה בשום נתון ובשום זמן.

בזמן זה, כאשר עם ישראל נמצא באחת משעותיו הקשות, הדרך הנכונה היא באופן של "לך כנוס את כל היהודים". העצרת ביום חמישי הבא, תביע בצורה ברורה את דעת התורה הק'. רבנים מכל גווני הקשת לצד בכירים ממערכת הביטחון לשעבר, יגידו את הדברים הברורים ויעמידו את הציבור לנוכח חומרת המצב.

הבה ניתן ידינו לעניין ונעשה מאמץ להשתתף באירוע שיהווה מפגן של זעקה לה', ואמירה ברורה ונחרצת כנגד כל דיבור וויתור. והקב"ה ברחמיו המרובים, יחוס וירחם עלינו ויציל אותנו מכל השעות הקשות והגזירות האכזריות המונפות מעל ראשם של בני ישראל. כל מי שחרד לדבריו הק' של הרבי, צריך להגיע לכינוס המחאה יחד עם בני משפחתו, כדי להביע מחאה אמיתית ותורנית מול טירוף מערכות ואיבוד לדעת של המנהיגים.

שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים שמע ישראל.

והיא לא תצלח

רבנים מהציונות הדתית וראשי הציבור מחוגים אלה, יוזמים מהלך של תמיכה במשאל עם, תוך הבטחה שיהיו מוכנים להתפנות "בכאב אך ללא התנגדות" אם העם יחליט בעד נסיגה. הדברים נאמרים תוך גלגול עיניים שזה הדבר שיציל את גוש קטיף, וכי אין ברירה.

מזעזע לחשוב שרבנים הנאמנים לה' ולתורתו, מוכנים לבצע מהלך כזה. משאל עם בעד או נגד גירוש יהודים, זה מהלך של חילול ה' ר"ל ועל זה אין כפרה לעולם. כך גם הרבי מה"מ אמר לשר קצב: עדיף שגויים ר"ל יחזירו שטחים ולא שיהודים יבצעו זאת בגלל חילול ה' שבדבר.

דבר נוסף וחמור: משאל עם הוא בגדר הכשלת מיליוני יהודים לעבור עבירה חמורה יותר מחילול שבת וסיכון עם ישראל. משאל שכזה, פירושו שעם ישראל גוזר על עצמו כליה הי"ת. זה דבר שלא ייתכן במציאות.

הדבר החמור ביותר הוא, שיהיה חלילה רוב בעם שיחליט בעד הגירוש — מי יוכל לעצור קיטרוג נורא שכזה מעל ראשם של יהודים מאמינים? רק אנשים נטולי אמונה ורוח קרב יכולים להציע ולתמוך בהצעה מוזרה שכזאת, לתת לעם להחליט. כשם שאין לעשות משאל עם לגבי ברית מילה או שמירת שבת, גם אם יהיה מצב של "אין ברירה", כך גם בנושא של סיכון חייהם של מיליוני יהודים.

זה תורף הויכוח של הרבי מלך המשיח כנגד כל אותם אלו שביקשו להיות "ריאליים" ולעשות ויתורים כאן ושם על מנת להציל את הנותר. כיום, בפרספקטיבה לאחור ידוע לכולנו מה נשאר מכל אותן הצעות, והיכן אותם אנשים עומדים היום. חוסנו וקיומו של עם ישראל עומד רק בגלל דבקותו בתורה ללא פשרות.

הציבור הציוני-דתי אוהב לומר בתקופה האחרונה, כי הציונות החילונית מתה. עם כל הכבוד הוכח, כי כל אותן שיטות שהיו זרות לעם ישראל, וכביכול ניסו לעטוף אותם בעטיפות נחמדות של גאולה ושיבת ציון, נכחדו ונעלמו מהעולם, כולל של אלו המתקראים ציונות דתית. אם ראשי המתיישבים ביש"ע מעזים לעלות רעיונות מסוג זה, הרי זה מוכיח את גודל השבר של כל האידיאולוגיות הללו.

אין ספק שניפוץ השקר הזה, קשור בקשר בל ינתק עם התקופה הנוכחית של התנוצצות אור הגאולה, בבחינת "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים". דווקא בעת הזו יש להנחיל לכל העם את המסר האמיתי של הרבי, ולבסס את האיסור של מסירת שטחים כפי דעת ההלכה הטהורה. רק כך נצליח.

אדיר זיק – סמל למאבק

לא לחינם זכה אדיר זיק ע"ה, שכל אוהבי ארץ ישראל הנלחמים על שלימות

מאת: שי גפן

בזמן זה, כאשר עם ישראל נמצא באחת משעותיו הקשות, הדרך הנכונה היא באופן של "לך כנוס את כל היהודים". העצרת ביום חמישי הבא, תביע בצורה ברורה את דעת התורה הק'. רבנים מכל גווני הקשת לצד בכירים ממערכת הביטחון לשעבר, יגידו את הדברים הברורים ויעמידו את הציבור לנוכח חומרת המצב

מי יכול לקחת אחריות להסכים למשאל עם כאשר דבר כזה יגרום לחילול ה' נורא, הכשלת מיליוני יהודים בעבירה של סיכון נפשות וסיכוי לכך שמיליוני יהודים יצביעו כנגד ה' ותורתו – האם מישהו יוכל לעמוד לנוכח קטרוג שיקום ר"ל במצב שכזה?! רק אנשים נטולי אמונה ורוח קרב יכולים להסכים לכך...

הארץ, ראו בו סמל וחוד החנית של המאבק. אדיר זיק היה ממובילי המאבק על שלימות הארץ גם בשכבו של ערש דווי. אדיר זיק היה סמל ומופת למאבק נחוש ובלתי מתפשר.

רבים זוכרים את ההתקפות ש"זכה" מבית. גם חבריו שראו בו קיצוני מתלהם, הוא המשיך לראות את האמת לנגד עיניו והתעלם מכל אותם מלחכי פינכה שביקשו את "טובתו". דרך האמת הייתה חשובה לו גם אם היא הייתה קשה ונוקבת ולא נעימה.

הדברים שכתב בטורו האחרון, נגד תפיסת "הממלכתיות", של אנשי "מרכז הרב", הם בהחלט חלק מהתפכחותו בשנים האחרונות, וכך הוא כתב:

"עד היום קודשה, בחוגים מסביב לישיבת 'מרכז הרב' וחלק גדול של הישיבות, התפישה של 'ממלכתיות'. תפישה זו עדיין חזקה ומשפיעה. אריק שרון, בציניות הפוליטית המאפיינת אותו, מנצל את 'ממלכתיות' ואת הרצון העז לשרת בצה"ל כדי לנגח כוחות דתיים לאומיים זה בזה במאבק על הטרנספר, על העקירה, על מה שהוא קורא "ההתנתקות". אריק שרון מרכז קצינים דתיים, או בעלי רקע דתי לאומי כדי שהם יהיו אחראים לביצוע הגירוש".

אדיר זיק ראה, כיצד כל אלו שסגדו למדינה, הפכו בעל כורחם לעבדים כנענים של אותה מדינה שמטילה עליהם את מלאכת ההשמדה העצמית, ומכך הוא התריע והזהיר. למרות שהציונות הדתית הייתה לו בית, הוא התנער מדעותיה ובחר לו בדרך אחרת – דרך האמת.

זכיתי להכיר את אדיר זיק באופן אישי ועליו יכולני לומר כי היה חייל בהגנה על ארץ ישראל. כל יוזמה או פעולה שנתבקש לבצע או לקחת בה חלק, היה עושה ללא עוררין. הוא היה מתייצב ראשון, בכל מקום ובכל זמן, כדי לקחת חלק במאבק.

בראיון האחרון שנתן ל"בית משיח", לפני כשנה, הוא היה לאחר טיפולים קשים שעבר. הוא סיפר לי אז, שלמרות שלאחר טיפולים כאלו אדם ממוצע נח בביתו במשך שבוע ימים, הרי שהוא לא מצא לעצמו זמן למנוחה. יום לאחר סיום הטיפולים הוא כבר נסע לגבעות כדי לעודד את המתיישבים. הראיון שהעניק לי היה שעה קלה לאחר חזרתו. למרות העייפות והטיפולים המתישים, הוא היה בשיא מרצו, דיבר ושירטט את משנתו בצורה מסודרת.

באותו ראיון ביטא בכאב ובזעקה, עד כמה הרבי צדק כשראה בעיני רוחו לאן הם, המנהיגים, יובילו את עם ישראל, וכיצד רק מאבק על פי דרכו של הרבי יוביל לניצחון. אדיר זיק, ידע את מה שרבים בציבור מתקשים להבין, שכל הבעיות והצרות של עם ישראל נובעות מאותה טעות חמורה בהסכמי קעמפ דויד.

מרחמים על האכזרים

מי בכלל יכול להבין את המערכת המנהלת כאן את המדינה? 500 מחבלים משוחררים מהכלא וזוכים להיות גיבורים, בעוד המתיישבים שמוסרים את נפשם יום יום, נהפכים למצורעים ופורעי חוק ומתכננים להכניס אותם למכלאות, ב"עוון" התנגדותם להיות מגורשים. יהודי כמו יצחק פס שבתו התינוקת נרצחה בזרועותיו נמק בכלא, בעוד המחבלים משוחררים. יהודים מאוימים במעצר מינהלי בגלל רצונם למחות על תוכנית הגירוש המסוכנת, ואילו מי שמסייע להחריב את ארץ הקודש, הופך לגיבור היום.

חושך וערפל סמיך מכסה את שמינו. רבותינו ז"ל לימדונו שכל המרחם על האכזרים סופו שיתאכזר על הרחמנים. מי שמרחם על אכזרים, פועל בדיוק הפוך כאשר זה מגיע אצל אחיו ואחיותיו, עמם הוא מתנהג באופן אכזרי.

כל מי ששומע את התכניות השטניות לגרש את יהודי גוש קטיף, עומד מזועזע מהצורה בה יהודים יכולים לנהוג. אבל המקור לאכזריות זו נובעת מכך שאותם אנשים שמשחררים מחבלים רוצחים ומעניקים מחוות לאויבי עמם, בסופו של פועלים כנגד בני עמם. זה מה שקורה במציאות אצלנו.

קשה לדמיין מציאות מטורפת כזאת, אבל זה קורה אצלנו, כאן ועכשיו. מעניין מה היינו אומרים אילו הדברים הללו היו

מי בכלל יכול להבין את המערכת המנהלת כאן את המדינה? 500 מחבלים משוחררים מהכלא וזוכים להיות גיבורים, בעוד המתיישבים שמוסרים את נפשם יום יום, נהפכים למצורעים ופורעי חוק ומתכננים להכניס אותם למכלאות, ב"עוון" התנגדותם להיות מגורשים

מתקיימים לפני מאה שנה, מה היה עולה במחשבתנו על אותם יהודים שהפכו אור לחושך וחושך לאור.

סרק, סרק...

הקונספירציה כעת מושלמת. לא צריך אפילו את אדיר זיק המנוח שיסביר לנו את זה בתכניתו 'זיקוקין של אדיר'. שרון רק הרגיש ששרים בממשלה החלו להתעורר ויותר אישי ציבור החלו להביע בקול רם את חששם ממלחמת אחים אליה הוא מוביל, והנה החל שרון ללהט בסיפור החדש-ישן: מאיימים על השרים. לפתע פתאום כולם מאוימים. כל שר יודע לספר על המכתבים שהוא מקבל מידי יום. התקשורת בעזרת גורמים מלמעלה מנפחת סיפורי סרק על תקיפות שרים.

המפורסם מכל הוא סיפור התקיפה שלא הייתה בכפר חב"ד ביום חמישי האחרון. בניסיון להשתיק פעולות מחאה לגיטימית כנגד הרס ישובים והפקרת מיליוני יהודים לחסדי האוייב, הם החלו להתנפל גם על חסידי חב"ד ומרכזם כפר חב"ד.

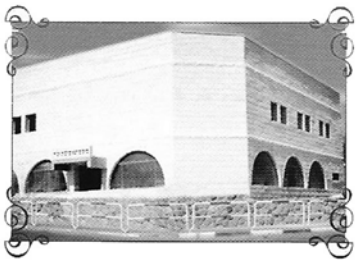
האירוע האחרון בכפר חב"ד, דורש בדק בית רציני, כיצד אנשים מתוכנו, חסרי כל בושה ומצפון, הפכו למשתפי פעולה ומטילים רפש על אחד מתוכנו, כל זאת במטרה לשחק את משחק ה"מה יפית". עוד לפני שהוברר העניינים, הם כבר דאגו להכפיש ולהוציא סיפורי בדים שלא היו ולא נבראו.

חסידי חב"ד מורגלים מזה שנות דור באיומי השלטונות; וגם רוסיה הסובייטית באמצעות שלטון ה"יבסקציה', לא הצליחה לגבור על חב"ד שפעלה במסירות נפש. כמו אז — כן גם אתה. שום דבר לא ירתיע מלומר את האמת של התורה, גם אם זה לא ינעם לכמה אוזניים בשלטון.

ידוע הסיפור על אביו של הרבי הגה"ק רבי לוי יצחק נ"ע, שהממשלה רצתה שהוא יתן הכשר על מאפיית המצות. מובן ששאר הרבנים נתנו את ההכשר לפי ציווי השלטון, אך לא רבי לוי יצחק שלא הסכים להכנע לאיומים והיה מוכן לשלם את המחיר. הרבי מלך המשיח התבטא באחת ההזדמנויות, כי הוא נולד בן בכור לאביו, ואצלו הוא למד שכשיהודי נמצא במצב של 'פיקוח נפש' — אסור לשתוק!

כל הניסיונות הנואלים להפחיד את חב"ד, לא יעזרו להם. חב"ד עברה את סטאלין האיום, היא תעבור גם את שרון!

"זה היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו"

הננו מתכבדים להזמינכם
למעמד החגיגי של חנוכת

בית חב"ד אילת
והכנסת ספר תורה

שיתקיים בעזרת ה'
ביום רביעי, י"ד אדר א' תשס"ה
22.2.05 בשעה 19:30
בבית חב"ד החדש והמפואר
ברחוב רודד 6, שכונת הדקל.

אורח כבדו ונואם מרכזי
הרב הגאון יונה מצגר שליט"א
הרב הראשי לישראל

את הערב ינעים הזמר:
מנדי ג'רופי ותזמורתו

ספר התורה נתרם על - ידי
משפחת אביטן
לע"נ הוריהם אליהו וחנה ז"ל

בהשתתפות:
~ רבני העיר ~ ראש העיר וסגניו ~
~ יו"ר המועצה הדתית ~
~ יו"ר צעירי חב"ד בישראל ~ אישי ציבור ~

הרב יוסף הכט
הרב הראשי לאילת והמחוז
ויו"ר מוסדות חב"ד אילת

הרב מנחם מ קליין
מנהל בית חב"ד אילת

בס"ד

סמינר הבית החסידי

בעידודם ובהמלצתם של רבני חב"ד באה"ק

פסח כהלכה לפי מיטב המסורת

במלון המפואר רויאל פלאזה ★★★★★ בטבריה

"המלון היחיד שכל אורחיו הם חב"דניקים בלבד"!

ימי הנופש המיוחד יחלו אי"ה ביום שישי י"ג בניסן
ועד למוצ"ש כ"א בניסן שביעי של פסח

בימי הנופש יכבדו אותנו בנכחותם (פרטים מלאים ומפורטים יבואו אי"ה) רבני חב"ד, משפיעים,
שלוחי הרבי ועוד, במסירת שיעורי תורה, הרצאות, סדנאות והתוועדויות חג

במלון המפואר יעמדו לשרותינו: בריכה להורים ולילדים, חוף כנרת נפרד, משחקייה רחבת ידיים ופעילה על-ידי גננת מוסמכת, ספא, חדר כושר, הופעות אומנים לילדים ולמבוגרים, פנסיון מלא, 3 ארוחות מלאות ביום (כולל חול המועד)

בחג הפסח ילוו אותנו צוות משגיחים צמוד

בפיקוחו של הרה"ג הרה"ח הר"ר ברוך-בועז יורקוביץ שליט"א - רב שיכון חב"ד בלוד. **שחיטת ליובאוויטש**

במהלך ימי החג יהיו סידורי הכשרות לפי מיטב החומרות של חסידי חב"ד מדורי דורות בחג-הפסח; הקפדה על אי-אכילת שרויה, המאכלים ללא תבלינים,
לא יכנסו למטבח מוצרים מעובדים (גם לא מכשרויות מהודרות שאנו סומכים עליהם במשך השנה)

להרשמה, יצחק כהן: 054-6479200 • 03-9606559

איגוד תלמידי הישיבות - בית משיח 770

ברכת אחים

מתוך רגשי גיל ושמחה, באהבה ואחוות אחים, נשגר ונשלח בזה את מיטב הברכות והאיחולים לידידינו עוז, שותפנו למלאכת הקודש, מסור ונתון בכל לבו ונפשו להפצת בשורת הגאולה והגואל בכל רחבי תבל, פעיל נמרץ ומהעומדים ראשונה בחזית מלחמת בית דוד, עוסק במסירה ונתינה לילות כימים בהכנת העולם לקבלת פני משיח,

הת׳ הנעלה **שרגא שמואל** שי׳ **קרומבי**

לרגל נישואיו עב"ג בשטומו"צ

ומשנה ברכה למשפחות הנכבדות יחיו

יהא רעווא מן שמיא שיהי ביתם - בית חב"ד אמיתי, מושתת על יסודי התורה המצוה וההתקשרות האיתנה להוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בנין עדי-עד מלא ברכת ה׳ עד בלי די, ויהא בעזרם דר מעונים לקבל השפעותיו וברכותיו של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א בגשמיות וברוחניות, ותיכף ומיד ממש נשמח כולנו בשמחת עולם בגאולה האמיתית והשלימה, ונכריז לפניו בשמחה גלויה ובקול גדול את "תרועת מלך בו":
יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

חברי את"ה והנציגים בישיבות

מאמץ לסיים את כתיבת ספר התורה הרביעי לילדי ישראל

הועד לכתיבת ספר התורה של ילדי ישראל, שע"י ועד רבני חב"ד בארץ הקודש, פרסם בימים אלו קריאה נרגשת לכלל אנ"ש והפעילים, להתאמץ ולהזדרז ברישום ילדי ישראל לקניית אות בספר התורה של ילדי ישראל.

יו"ר הוועד הרב **שמואל גרייזמן**, משלוחי הרבי לארה"ק וחבר אגו"ח, מוסר כי נשארו 26,139 אותיות בלבד עד לסיום ספר התורה הרביעי, של ילדי ישראל.

"הועד יוצא בקריאה ובקשה לחסידי חב"ד – הפעילים ב'מבצעים' בכל העולם כולו, להזדרז ולהירתם למשימה לסיים את ספר התורה בשנה זו. ידועים דברי הרבי מלך המשיח – כי לאות בספר התורה של ילדי ישראל הנכתב בירושלים בין החומות, יש סגולה לברכה שמירה, בטחון ושלום בכל העולם כולו, כפי הנאמר "...ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר" (התורה).

תמונת ארכיון. סיום כתיבת הספר בבית הכנסת "צמח צדק", בין חומות העיר העתיקה

קהל רב בהדפסת ספר התניא בנתניה ובהתוועדות מרכזית לכבוד ר"ח אדר

קהל רב התאסף ובא בראש חודש אדר להתוועדות חסידים מרכזית לרגל הדפסת ספר ה"תניא" במרכז ממ"ש בנתניה.

פתח את ההתוועדות הרב **אליהו תורג'מן**, רב בית הכנסת 'מרכז ממ"ש' בלימוד פרק הל"ב בתניא. מייסד ביהכנ"ס ר' **אבי טאוב** דיבר אודות המאורעות האחרונים המתרחשים לקראת הגאולה האמיתית והשלימה. הרב **משה ברנשטיין**, חבר הנהלת "מטה משיח" בנתניה, הרחיב אודות הצורך בהפצת תורת החסידות ותיבל את דבריו בסיפורי מופת מהרבי מלך המשיח.

הקהל הרב בהתוועדות

חבר מועצת העיר ר' **עקיבא יצחקי** שיבח בדבריו את פעילי משיח בנתניה ואמר: "אני גאה להיות שייך לחבורה הנפלאה הזאת, וברכתי להתרחבות 'מטה משיח' בעיר נתניה" את דבריו סיים בהכרזת "יחי".

אורח הערב, הרב **זמרוני ציק**, יו"ר האגודה למען הגאולה, התוועד על אודות הצורך לפרסם את עניין ההתקשרות לרבי מלך המשיח באמצעות ה"אגרות קודש".

ההתוועדות הסתיימה בשעות המאוחרות של הלילה כשהמשתתפים יוצאים בתחושת שליחות ופרסום בשורת הגאולה וזהות הגואל — בעיר נתניה.

'שבת משיח' בצפון השומרון

בשבת פרשת "תרומה" התארחו תמימים מישיבות חב"ד נתניה ומהקריות בישוב 'מבוא דותן' שבצפון השומרון. התמימים חיזקו את המניין של הגרעין הדתי בישוב.

בליל שבת התקיימה התוועדות בבית הכנסת בה דובר על עניין פרסום זהותו של משיח וזעקת הרבי מלך המשיח על "שלימות הארץ". בהתוועדות השתתף רב הישוב וכן תושבים רבים.

לאחר תפילת שחרית התקיים שיעור תניא ונערכו 'מסיבות שבת' לילדי הישוב. בשעת "רעווא דרעווין" ערכו התמימים סדר ניגונים ובסיום השבת התקיימה מלווה מלכה בביתו של אחד התושבים בהשתתפות שליח הרבי לצפון השומרון ר' **אוריאל גורפינקל**.

השבת אורגנה ע"י רכז הפעילות הת' **מנחם גנדל** ובעזרתו של הת' **צבי משה זעפרני**.

המשתתפים בסעודת מלווה מלכא במוצאי 'שבת משיח'

בס"ד

ריקודי שמחה בכל מושבות אנ"ש

כמידי שנה בשנה, גם בשנה זו מציינים אנ"ש והתמימים בארץ ובעולם את חודש אדר באמצעות הוספה בשמחה ובריקודים, כפי הוראת הרבי מה"מ בשנת תשנ"ב, להוסיף בשמחה בחודש זה – שמחה שבאה לידי בטוי גם בחיצוניות.

בשנה זו, שנה מעוברת, השמחה היא כפולה, ועל כן עניין השמחה מקבל משמעות יתרה, כפי דברי הרבי בשנת תשנ"ב – כאשר גם אז הייתה שנה מעוברת – ששישים ימי השמחה של אדר מבטלים את כל העניינים הלא רצויים.

ואכן, בעשרות רבות של קהילות, ישיבות ומוסדות חינוך, נערכים מידי ערב ריקודי שמחה, ובמקומות רבים גם באמצעות כלי נגינה.

המקום המרכזי בו נערכים הריקודים, הוא 'בית חיינו' 'בית משיח' 770. זו השנה ה-13 שהרב **יקותיאל ראפ**, ראש מטה 'שירה וזמרה' מארגן במשך חודש אדר ריקודים מידי ערב ב- 770.

כבר בשנת תשנ"ב, קבלה הנהלת 'תומכי תמימים' המרכזית, תשובה מהרבי מלך המשיח, בעקבות הצעתו של הרב ראפ, לערוך מידי יום ריקודים לאחר הסדר בישיבה, זאת לפי בקשתו של הרבי להוסיף בשירה וריקודים במשך שישים ימי חודשי מידי שנה לארגן את הריקודים בבית רבינו שבבבל בלווי תזמורת.

בימים אלו פנו ראשי 'המטה העולמי להצלת העם והארץ', בקריאה נרגשת לכלל אנ"ש חסידי חב"ד בארץ ובעולם, להוסיף מידי יום בחודש אדר בשמחה וריקודים כדי לבטל את הגזירה האיומה של תוכניות הרשע לגרש יהודים ולמסור חבלי ארץ לרוצחים ומחבלים. המטה העולמי מפרסם בהודעתו, כי על פי דברי הרבי מלך המשיח, שמחה וריקודים בחודשי אדר מבטלים בשישים את העניינים הבלתי רצויים, וכחלק מהמאבק הגדול לעצירת ההתנתקות, להוסיף בשירה וריקודים.

ריקודי שמחה של תלמידי התמימים בישיבת 'תומכי תמימים' בבראנוואה

אדר "כדי לבטל את כל העניינים הבלתי רצויים". ואכן, מאז לוקח על עצמו הרב ראפ

סלכות דוד
אגודת נשי ובנות הגאולה האסיתית והשלמה
03-9606599 050-8456870

התוועדויות עם
הרב רוטנשטיין
בבית הכנסת המרכזי כפר חב"ד
בשעה 20:30
כניסה 15 ש"ח

ימי שני	ימי רביעי
כו' אדר א	יד' אדר א
כד' אדר ב	יב' אדר ב
	ד' ניסן

חייבת להמכר!

בנחלת הר חב"ד קרית-מלאכי
דירה משופצת כחדשה!
3 חדרים,מטבח חדש, שירותים ואמבטיה חדשים! צנרת חדשה, ריצוף חדש בכל הבית.
חלונות, תריסים,פלדלת חדשים.
במרכז מול החנויות.
מחיר מציאה! כל הקודם זוכה!
057 57-57-770

ב"ה
שיווק עופות, הודו ובשר
בפיקוח ובהכשר מרא דאתרא דכפ"ח
הרב **מרדכי שמואל אשכנזי** שליט"א
חייגו: 050-8840501, 03-9605232
מני מהדרין בע"מ
770 הסקות 09-8616770

האוזן אור - יהודה
מסעדה
~ מגוון סלטים ביתי עשיר ~ בשרים על האש ~
~ שווארמה ~ דגים ~ בר עשיר ~
בשרית מזרחית גלאט כשר למהדרין
בשרים שחיטת ליובאוויטש
כל המוצרים בד"ץ - ירק גוש קטיף
השלהבת 16 אור יהודה
03-6344193
אולם ארועים מרשים - עד 120 איש צמוד למקום
~ שבע ברכות ~ בריתות ~
~ ימי הולדת ~ ועוד ~

חסידים . . אין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת** ר' **אברהם בלומינג**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום הלוי הורביץ, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **מרדכי גליק**, ניו יורק – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **שלום גלפר**, מוסקבה – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **שמעון דהאן**, באר שבע – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי דהאן, אופקים; ומשפחת ר' ציון אלבז, נתיבות.

● **למשפחת** ר' **מאיר דובינסקי**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יונה ווילנקין**, טורונטו – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים אלעזר ווילנקין, קראון הייטס; ומשפחת ר' יעקב שכטר, טורונטו.

● **למשפחת** ר' **רוך וורנר**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יואל ויינר**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** מרת חיה ויינר, לוד; משפחת ר' חיים אברהם בליניצקי, כפר חב"ד; ומרת צילה בליניצקי, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **עמנואל חביב**, ביתר עלית – להולדת הבן; **ולזקניהם** ר' דוד חביב, ירושלים; ומשפחת ר' אברהם לסקר, מונטריאל.

● **למשפחת** ר' **רפאל שמואל דוד הכהן טוויל**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ סלטא, ארגנטינה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב יהושע הכהן טוויל, ירושלים; ומשפחת ר' אלתר אביגדור דוד טסלר, חיפה.

● **למשפחת** ר' **אהרן יעקובויץ**, נתיבות – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' אלחנן יעקובויץ, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' צבי אלפנביין, ביתר עלית.

● **למשפחת** ר' **י ש ר א ל ירט**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ישעיה ירט, אשדוד; ומשפחת ר' חיים ירט, ירושלים; ומשפחת ר' יעקב איסר מינסקי, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **דניאל הכהן כהן**, בני ברק – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שמעון קדוש, ספסופה.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק הכהן כהן**, ביתר עלית – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום דובער הכהן כהן, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' שלמה אהרן הניג, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **אליהו מיכל לאבקובסקי**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל לאבקובסקי, ר"י חובבי תורה קראון הייטס; ומשפחת ר' ראובן גרינפלד, בית שמש.

● **למשפחת** ר' **גדליה לאונשטיין**, פנמה – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **זלמן לוינסון**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אברהם לוי ליברוב**, וואוסטר– להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים שמואל מנחם מענדל ליברוב, לונדון; ומשפחת הרב יהודה צבי פוגלמן, רב ושליח כ"ק אד"ש מה"מ וואוסטר.

● **למשפחת** ר' **שלום מאכלין**, מוסקבה – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אהרן מאצלעס**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אהרן מטלס**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **ישראל מעטוף**, לוד – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **חיים פישר**, לוס אנג'לס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **גרשון פקטור**, ביתר עלית – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת פקטור, ירושלים; ומרת קמיסר, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **אלי פרידמן**, קלבסאס– להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק קעניג**, מוסקבה– להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' אלעזר מרדכי קעניג, נצרת עילית; ומשפחת ר' דוד אלכסנדר זושא קעניג, ירושלים; ומשפחת ר' ישראל דלווין, עמנואל.

● **למשפחת** ר' **מיכאל קרישנר**, ביתר עלית – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יעקב רוטנברג**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אלי חיים רושא**, לונדון – להולדת הבן.

◆

● **למשפחת** ר' **אליהו אוחיון**, עפולה – להולדת הבת **תאיר חנה**; **ולזקניהם** משפחת אוחיון, נצרת עלית.

● **למשפחת** ר' **אורן אנטבי**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **שחר בלנקה**, חיפה – להולדת הבת; **ולזקניהם** מרת אסתר בלנקה, חיפה; ומשפחת ר' יעקב ז'נו, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **אליעזר בן שמואל**, צפת – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל בינשטוק**, כפר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת בינשטוק, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **שמואל גוטניק**, קראון הייטס – להולדת הבת **שיינא**; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר גוטניק, קראון הייטס; ומשפחת ר' מרדכי קורולצקי, קראון הייטס; ומשפחת ר' שלום דובער גוטניק, מלבורן, אוסטרליה. משפחת ר' זאב סירטה, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **בנימין גולדשטוק**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **דוד שמואל זיברשטיין**, חיפה – להולדת הבת **חי' מושקא**; **ולזקניהם** משפחת ר' משה אהרן זילברשטיין; משפחת אביכזר.

● **למשפחת** ר' **בנימין זאב הכהן לרר**, כפר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם מענדל הכהן לרר, כפר חב"ד; משפחת ר' אפרים צבי הכהן לרר, בני ברק; ומשפחת ר' מאיר צבי פרוש, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **פנחס סלפושניק**, כפר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' יונה סלפושניק, ירושלים; משפחת ר' שרגא פייטל סודקביץ, כפר חב"ד; ומשפחת ר' אפרים זלמן סודקביץ, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **עוזי הכהן קפלון**, אילת – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' אורי אליעזר קפלון, ירושלים; ומשפחת ר' אליהו שטרן, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **מאיר רובינשטיין**, אילת – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' משה רובינשטיין, ראשון לציון; ומשפחת ר' יקותיאל אביוב, ראשון לציון.

הגיעו למצוות

● **למשפחת** ר' **יהודה פרידמן**, משליח כ"ק אד"ש מה"מ מיל-בייסן, ניו יורק – להגיע הבן התי' **יוסף** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' לייבל סברדלוב, קראון הייטס; מרת רייזל פרידמן, ראשון לציון.

● **למשפחת** ר' **יקותיאל אביוב**, ראשון לציון – להגיע הבן התי' **אושר** למצוות.

● **למשפחת** ר' **ישראל ליפסקר**, ירושלים – להגיע הבן התי' **מנחם מענדל** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום דובער ליפסקר, כפר חב"ד; ומשפחת ר' שמואל יהודה הלוי ויינפלד, ירושלים.

● **למשפחת שערמאן**, קראון הייטס – להגיע הבן התי' **אלון** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת ארצי**, צפת – לבוא הבן התי' **הלל** בקשרי שידוכין עב"ג **אורלי** למשפחת ר' **חיים חממי**, צפת.

● **למשפחת** ר' **ציון בן-ישי**, נצרת עילית – לבוא הבן התי' **אמיר** בקשרי שידוכין עב"ג **נחמה דינה** למשפחת ר' **אברהם הולצברג**, גבאי ביהכנ"ס – 770, קראון הייטס.

● **למשפחת דודיסקו**, ליאון, צרפת – לבוא הבן התי' **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **שטערנא** למשפחת **אסולין**, פריז, צרפת.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל ברוך הלוי וולפא**, רב קהילת חב"ד נתניה – לבוא הבן התי' **ישכר שלמה** עב"ג בקשרי שידוכין **חנה** למשפחת ר' **זושא אלפרוביץ**, משפיע ישיבת תות"ל קרית גת; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק זאב הלוי וולפא, ירושלים; משפחת ר' חיים מנחם טייכטל, ירושלים; משפחת ר'

שלום דובער אלפרוביץ, ניו הייבן; ומשפחת ר׳ זאב זלמנוב, כפר חב״ד.

● **למשפחת** ר׳ **עובדיה לייבמן**, ראשון לציון — לבוא הבן הת׳ **לייב** בקשרי שידוכין עב״ג **הדסה** למשפחת ר׳ **יצחק מוזיקנט**, כפר חב״ד.

● **למשפחת** ר׳ **אליהו לנג**, נחלת הר חב״ד — לבוא הבן הת׳ **חנוך** בקשרי שידוכין עב״ג **חנה** למשפחת ר׳ **דוד מוריס**, כפר חב״ד.

● **למשפחת** ר׳ **מאיר מינצברג**, ירושלים — לבוא הבן הת׳ **יחיאל** בקשרי שידוכין עב״ג **דבורה** למשפחת ר׳ **יהושע גרוס**, בני ברק ; **ולזקניהם** מרת קלנר, בני ברק.

● **למשפחת** ר׳ **יוסף יהודא מרטון**, ירושלים — לבוא הבן הת׳ **פנחס** בקשרי שידוכין עב״ג **אסתר** למשפחת ר׳ **גרשון סודקביץ**, כפר חב״ד; **ולזקניהם** משפחת ר׳ אפרים זלמן סודקביץ, כפר חב״ד.

● **למשפחת** ר׳ **אליהו סויסה**, קרית גת — לבוא הבן הת׳ **שבתי מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב״ג **דפנה** למשפחת ר׳ **עמוס ינון**, קיבוץ קליה; **ולזקניהם** מרת סויסה, ירושלים.

● **למשפחת קלפמן**, קראון הייטס — לבוא הבן הת׳ **מייאר** בקשרי שידוכין עב״ג **נעמי רבקה** למשפחת **רושינק**, מלבורן.

● **למשפחת** ר׳ **דוד קריספין**, לוד — לבוא הבן הת׳ **מאיר שמואל** בקשרי שידוכין עב״ג **אילה** למשפחת **ניר**, לוס אנג׳לס.

● **למשפחת** ר׳ **אברהם שהינו**, צפת — לבוא הבן הת׳ **מנחם משה ניסים** בקשרי שידוכין עב״ג **חזוה** למשפחת ר׳ **יעקב ז׳נו**, נחלת הר חב״ד; **ולזקניהם** משפחת ר׳ דוד שהינו, קרית גת.

● **למשפחת** ר׳ **אליהו שיין**, קראון הייטס — לבוא הבן הת׳ **שמעון** בקשרי שידוכין עב״ג **שרה** למשפחת **נלסון**, ניו יורק.

הקימו בית בישראל — בית חב״ד

● **למשפחת** הרב **משה אנטיזדה**, רב קהילת יוצאי איראן נתניה — לנישואי הבן הת׳ **יוסף** עב״ג **טליה** למשפחת ר׳ **דוד נאמן**, רמת ישי; **ולזקניהם** מרת שרה אנטיזדה.

● **למשפחת** ר׳ **אברהם דוד הלוי בנימיני**, שליח כ״ק אד״ש מה״מ פטרופוליס, ברזיל — לנישואי הבן הת׳ **שמואל** עב״ג **רייזל** למשפחת ר׳ **משה מנחם מענדל ליבראוו**, שליח כ״ק אד״ש מה״מ פורטו אלגרע, ברזיל; **ולזקניהם** משפחת ר׳ חיים הלוי בנימיני, שליח כ״ק אד״ש מה״מ פטרופוליס, ברזיל; משפחת ר׳ אברהם זלמן ויינר; משפחת ר׳ שלום דובער ליבראוו, פריז; ומשפחת ר׳ יצחק זלמן פוזנער, נשוויל טנסי.

● **למשפחת גרינספאן**, רחובות — לנישואי הבן הת׳ **יעקב** עב״ג **שרה** למשפחת **שטרן**, קליבלנד.

● **למשפחת** ר׳ **שמעון דדון**, לוד — לנישואי הבן הת׳ **שמואל** עב״ג **שרה** למשפחת ר׳ **גיא ליכשטיין**, הרצליה.

● **למשפחת** הרב **יוסף ישראל הכהן הענדל**, שליח כ״ק אד״ש מה״מ ורב קהלת חב״ד מגדל העמק — לנישואי הבן הת׳ **שניאור זלמן** עב״ג **רבקה** למשפחת ר׳ **יוסף רויטבלט**, קראון הייטס; **ולזקניהם** משפחת הרב יצחק הכהן הענדל, אב״ד מונטריאל; ומשפחת ר׳ שמואל אייזיק הלוי פאפאק, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר׳ **שלמה וישצקי**, כפר חב״ד — לנישואי הבן הת׳ **מענדל** עב״ג **טאובא** למשפחת ר׳ **דוד בועז**, ירושלים ; **ולזקניהם** משפחת ר׳ שלום דובער רסקין, כפר חב״ד; **ולזקניהם** משפחת ר׳ נעמי קאליש.

● **למשפחת** ר׳ **מרדכי ליפסקר**, לוד — לנישואי הבן הת׳ **בן-ציון** עב״ג **דבורה לאה** למשפחת ר׳ **יוסף יצחק גנזבורג**, משלוחי כ״ק אד״ש מה״מ נחלת הר חב״ד; **ולזקניהם** משפחת ר׳ יעקב פיל, לוד; משפחת ר׳ יעקב גנזבורג, שליח כ״ק אד״ש מה״מ מילאנו, איטליה; ומרת יורקוביץ, מונטריאל.

● **למשפחת** ר׳ **חנניה מרדכי**, צפת — לנישואי הבן הת׳ **חיים רפאל שמואל** עב״ג **תמר** למשפחת ר׳ **דוד קפלן**, כרם מהר״ל.

● **למשפחת** ר׳ **מנחם הלוי נוימאן**, אורינדא, קליפוניה — לנישואי הבן הת׳ **בנימין מענדל** עב״ג **מרים העניטשע** למשפחת מרת **פערל הלברשטרם**.

● **למשפחת** ר׳ **דוד פלדמן**, חבר וועד הנחות בלה״ק, קראון הייטס — לנישואי הבן הת׳ **מנחם** עב״ג **חנה** למשפחת ר׳ **שמואל קפלן**, שליח כ״ק אד״ש מה״מ בולטימור; **ולזקניהם** משפחת ר׳ משה בנימין קפלן, ירושלים; מרת הורנשטיין, בני ברק; משפחת ר׳ שמואל אייזיק פופאק, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר׳ **אברהם פרוכטמן**, פתח תקוה — לנישואי הבן הת׳ **אהרן** עב״ג **אסתר פרומה** למשפחת ר׳ **שבתי טיישער**, ירושלים.

● **למשפחת** ר׳ **זאב ישראל קרומבי**, צפת — לנישואי הבן הת׳ **שרגא שמואל** עב״ג **אסתר שטערנא שרה** למשפחת ר׳ **אברהם שלמה גנזבורג**, כפר חב״ד; **ולזקניהם** משפחת ר׳ יעקב גנזבורג, שליח כ״ק אד״ש מה״מ מילאנו, איטליה; ומשפחת ר׳ דוד גורביץ, שליח כ״ק אד״ש מה״מ טשקנט, אסיה התיכונה.

● **למשפחת** ר׳ **נחמן ראס**, ווואודמיר, ניו יורק — לנישואי הבן הת׳ **שלום דובער** עב״ג **נחמה אסתר** למשפחת ר׳ **אריה אברהם גוטפריד**; **ולזקניהם** משפחת ר׳ פרימעט ראס; ומרת חנה גוטפריד; ומרת עלקא רוזן.

● **למשפחת שכטמן**, מילווקי — לנישואי הבן הת׳ **צבי** עב״ג **שרה** למשפחת **דורקן**, יוהנסבורג.

● **למשפחת שפירא**, ניו יורק — לנישואי הבן הת׳ **יעקב** עב״ג **אריאלה** למשפחת **היל**, קליפורניה.

● **למשפחת** ר׳ **גרשון שוסטרמן**, לוס אנג׳לס — לנישואי הבן הת׳ **אחיעזר** עב״ג **נחמה** למשפחת ר׳ **יוסף יצחק הלוי לוין**, שליח כ״ק אד״ש מה״מ פאלא אלטא, קליפורניה; **ולזקניהם** מרת העניא שוסטרמן. משפחת ר׳ שלום דובער הלוי פופאק, קראון הייטס.

כתר
שרותי הסעות
במחירים מוזלים

קנדי
לה-גרדיה
נוארק
$27
$60
JFK
LGA
NEWARK
Airport pickup
אפשרות איסוף משדה התעופה

718-753-4054

Keter
Van Service
Reasonable Prices
נהגים
מאנ״ש
דוברי עברית

לוח שבועי

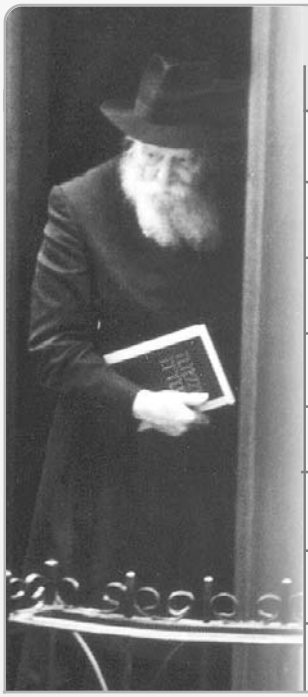

שבוע פרשת תצוה - כי תשא

	זריחה		סוף זמן קריאת שמע		חצות היום והלילה		שקיעה		זמני השבת		
	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק		כניסה	יציאה
יום שישי, ט' אדר א'	6:20	6:45	9:10	9:27	11:54	12:09	5:29	5:34	ירושלים	4:48	6:05
שבת קודש, י' אדר א'	6:19	6:43	9:10	9:26	11:54	12:09	5:30	5:35	תל אביב	5:08	6:07
יום ראשון, י"א אדר א'	6:18	6:42	9:10	9:26	11:54	12:09	5:31	5:36	חיפה	4:57	6:05
יום שני, י"ב אדר א'	6:16	6:41	9:09	9:25	11:54	12:09	5:32	5:38	ניו יורק	5:16	6:16
יום שלישי, י"ג אדר א'	6:15	6:39	9:09	9:24	11:54	12:09	5:32	5:39	פריז	5:58	7:05
יום רביעי, י"ד אדר א'	6:14	6:38	9:08	9:23	11:54	12:09	5:33	5:40	לונדון	5:02	6:13
יום חמישי, ט"ו אדר א'	6:13	6:36	9:08	9:22	11:54	12:09	5:34	5:41	מוסקווה	5:22	6:38

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ט' אדר א'	הל' ביכורים פרק יב. הל' שמיטה ויובל.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	הל' מעשה הקרבנות פרק ח.	מ"ע פב. קלה. מל"ת רכ. רכא. רכב.
שבת י' אדר א'	פרק ג-ה.	פרק ט.	מל"ת רכג. מ"ע קלד. קמא. מל"ת רל. רלא.
ראשון י"א אדר א'	פרק ו-ח.	פרק י.	מ"ע קמ. קלו. קלז. מל"ת רכד. רכה. רכו.
שני י"ב אדר א'	פרק ט-יא.	פרק יא.	מ"ע קלח. מל"ת רכז. מ"ע קלט.
שלישי י"ג אדר א'	פרק יב-יג. שאלו שלום וגו'. ספר עבודה והוא ספר שמיני.. הל' בית הבחירה.. בפרקים אלו. פרק א.	פרק יב.	מל"ת קסט. קע. מ"ע קפג. מל"ת רכח. מ"ע כ.
רביעי י"ד אדר א'	פרק ב-ד.	פרק יג.	מל"ת עט. פ.
חמישי ט"ו אדר א'	פרק ה-ז.	פרק יד.	מ"ע כא.
שישי ט"ז אדר א'	פרק ח. הל' כלי המקדש והעובדים בו.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק טו.	מ"ע כב. מל"ת סז. מ"ע לה. מל"ת פג. פד.

המטה העולמי לישראל בטוחה

בס"ד

סניף ישראל

INTERNATIONAL JEWISH PRESIDENTS CONFERENCE * WORLD COMMITTEE FOR A SAFE ISRAEL

רח' ר' עקיבא 75 א', בני-ברק – ת.ד. 893 בני-ברק 51108 טל/פקס (03)5783248 . נייד:(0508)565409

עצומה למען שלום קבע

אנו הח"מ, אזרחי ישראל, דורשים מממשלת ישראל לערוך מו"מ לשלום תמורת שלום בלבד – ולא להיכשל שוב במו"מ להסדרים שונים בשלבים, נוסח "הסכם אוסלו".

הסדרי הביניים נוסח "אוסלו", אך דחו את השלום המיוחל למעלה מעשור שנים – וגרמו לשכול וסבל נוראיים **לכל האוכלוסיה המתגוררת בין הים לירדן**: אלפי הרוגים, עשרות אלפי פצועים, אוטובוסים מתפוצצים, בתי קפה הרוסים והדרדרות לעוני מנוון.

תהליך ההתפכחות הישראלית מאשליית אוסלו היה ארוך ומכאיב – אולם הוא כבר הסתיים, זה מכבר.

אנו מצטרפים בזאת, באופן אבסורדי, לדרישה ולהערכה הפלשתינאית הרשמית כיום לפיה: "אם לא יהיה מו"מ על הסדר קבע ולא יהיה אופק מדיני – כל אמצעי הביטחון שאנו נוקטים עכשיו – ייכשלו!". (יאסר עבד רבו, בראיון ל- C.N.N. 4/2/05). *

הסעיף הראשון: בדיונים להסכם קבע לשלום במזה"ת בין היהודים והערבים חייב להיות התביעה ההיסטורית הערבית ל"זכות השיבה" לארץ ישראל, מחד – והתביעה ההיסטורית היהודית לגבולות ארץ ישראל התנכ"ם, מאידך.

הסעיף השני: מתן פיצוי נאות למאות אלפי בתי האב הערביים והיהודיים שאולצו לעזוב את בתיהם בארץ ישראל ובמדינות ערב לפני כ- 50 שנה.

אלה הם אבני היסוד של הבניין לשלום.

כל נסיון לבנות את גג בנין השלום המיוחל, ללא יציקת יסודות אלה תחילה – יגרום, חלילה, להמשך השכול, הסבל, הטרור, השנאה, ההסתה – ומלחמת אחים ובני-דודים ללא קץ.

אנא חתום והחתם עצומה זו ושלח למס' הפקס ות.ד. המפורטים לעיל

*המנהיגות הפלשתינאית מודיעה כבר מעכשיו:

1)"אין פתרון לבעיה הפלשתינאית בלי פתרון בעיית הפליטים";

2)"מדינה פלשתינאית היא רק **תשלב הראשון** בדרך לפתרון קבע: לא ויתרנו על אדמות 48";

3) "היחיד שיכול לתת לכם הסכם קבע, **בלי זכות השיבה**, היה יאסר ערפאת" (ניצב משנה ג'יהאד מסימי, בראיון עם עמית כדן, "ידיעות אחרונות", 4/2/05).

	שם	כתובת	טל:	נייד:	ת.ז.	חתימה
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						

התנגדות להתנתקות – תנתק את ההתנתקות

1) ראש הממשלה, אריאל שרון, כבר מתחיל להפנים בימים אלה כי הוא מובל על ידי העולם כולו אל ה"קורנס"*.

שרון כבר מבין שהזמנים השתנו וכי רעיון ההתנתקות **כפתרון קבע** לשיטתו - הפכה למקדמה קטנה, על חשבון הלחצים העתידיים לחורבן כולל, חלילה.

2) אולם שרון חושש, ובצדק מבחינתו - כי השהיית מהלך ההתנתקות תתפרש בעולם כקונוניה: ניסיון הונאה ערמומי "שרוני" טיפוסי, שיגרום להגברת האנטישמיות בעולם ולשנאת ישראל, אשר תגרום להתמוטטות שלטונו.

3) לכן, הדרך היחידה לסייע לשרון לרדת מהעץ הגבוה והשבור עליו הוא נתלה – היא לממש **התנגדות חריפה ביותר במגבלות החוקיות, לפי המתאים**, שתשכנע את כל העולם כולו שלראש הממשלה לא היתה ברירה אלא לסגת מרעיון ההתנתקות ולחזור למו"מ על שלום קבע (כמפורט בעצומה בדף זה).

4) במילים אחרות: כל הספון בביתו – גם "חתן בחדרו וכלה בחופתה" שאיננו יוזם מתאה פעילה ורצופה, עובר לכאורה על הלאו הנצחי: "לא תעמוד על דם רעך" [ושלך]!

שמואל שמואלי, יו"ר

ונציג הרבי מלובביץ' לעניני "ארץ ישראל שלנו".

*"קורנס", הוא משל חביב השגור על לשונו של ראש הממשלה

בתיאור השוורים המובלים לשחיטה, אשר חשים את גורלם המר שעה שהם עומדים בתור ארוך במעבר הצר לקורנס.

צילום מוקטן של המודעות משבוע שעבר. נא לצלם בהגדלה ולהפיצם ברבים

United Peace International Corp. – U.S.A

המטה העולמי לישראל בטוחה

סניף ישראל

INTERNATIONAL JEWISH PRESIDENTS CONFERENCE * WORLD COMMITTEE FOR A SAFE ISRAEL

רח' ר' עקיבא 75 א', בני-ברק – ת.ד. 893 בני-ברק 51108 טל/פקס . 03 5783248 * נייד: 050 8565409

Rabbi Akiva 75A, Bnei Brak – POB 893 Bnei Brak 51108 Tel/Fax (03) 5783248 Mobile: (0508) 565409

נא לצלם עמוד זה ולהפיצו ברבים

ראה פרסום אינפורמטיבי בעברית עמ' 15

BS"D

Dear Reader,

We would like to draw your attention to the following letter that will be sent to all foreign embassies in Israel. We ask you to photocopy this page and send it to your Minister of Foreign Affairs in your country, with a copy to the media and accompanied by a personal letter written by you regarding this matter.

To the_____ Embassy
Ambassador_____

3/2/05
Extremely Urgent

Dear Sir.

RE: YOUR ATTENTION TO THE DECISION EXPECTED TO BE MADE BY THE ISRAELI GOVERNMENT, WHICH WILL GIVE LEGAL AND MORAL JUSTIFICATION TO THE FUTURE EVACUATION OF ISRAELI ARABS

1.) Attached is a translation from Hebrew of our letter to all Israeli Ministers (and all Members of Knesset), and a translation of the appendix supporting these letters – which was published in the Israeli media as well.

2.) The expected decisions of the Israeli government – **create a basic moral precedent that will allow for mass evacuation in the future of residents of Arab settlements, in exchange for ridiculous compensation, as is explained in the included letters.**

3.) If the "Sharem-a-Shech" meeting is unsuccessful (as expected) in the prevention of incitement, terrorism, and the war against Israel – the Israeli government will eventually be forced to deal with the terrorism and it's causes at its roots.

4.) The decision that is expected to be made by the government to **remove only Jews** from their homes in 23 established and legal settlements, for the sake of peace – creates in advance a basic moral legitimacy for mass evacuation in the future of residents of Arab settlements, for purposes of fighting terrorism and it's supporters.

5.) We therefore wish to make sure that your government is aware of these facts beforehand - and that **choosing to ignore these decisions, implies that they agree with them.**

6.) If your government regards mass evacuation of Jews or Arabs from their homes as **an absolutely undemocratic act** – we would thank you to express this opinion to the American Foreign Minister, Condoleezza Rice, who will soon be visiting the Middle East – as the American President, George Bush, stated yesterday, in his speech to the Congress – during which he demanded further democratization in Egypt and Saudi Arabia …

7.) We would thank you to inform us, as soon as possible, of your opinion in this matter, and of the American government's reaction.

Sincerely,
Shmuel Shmueli, Chairman